

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ελληνο-Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

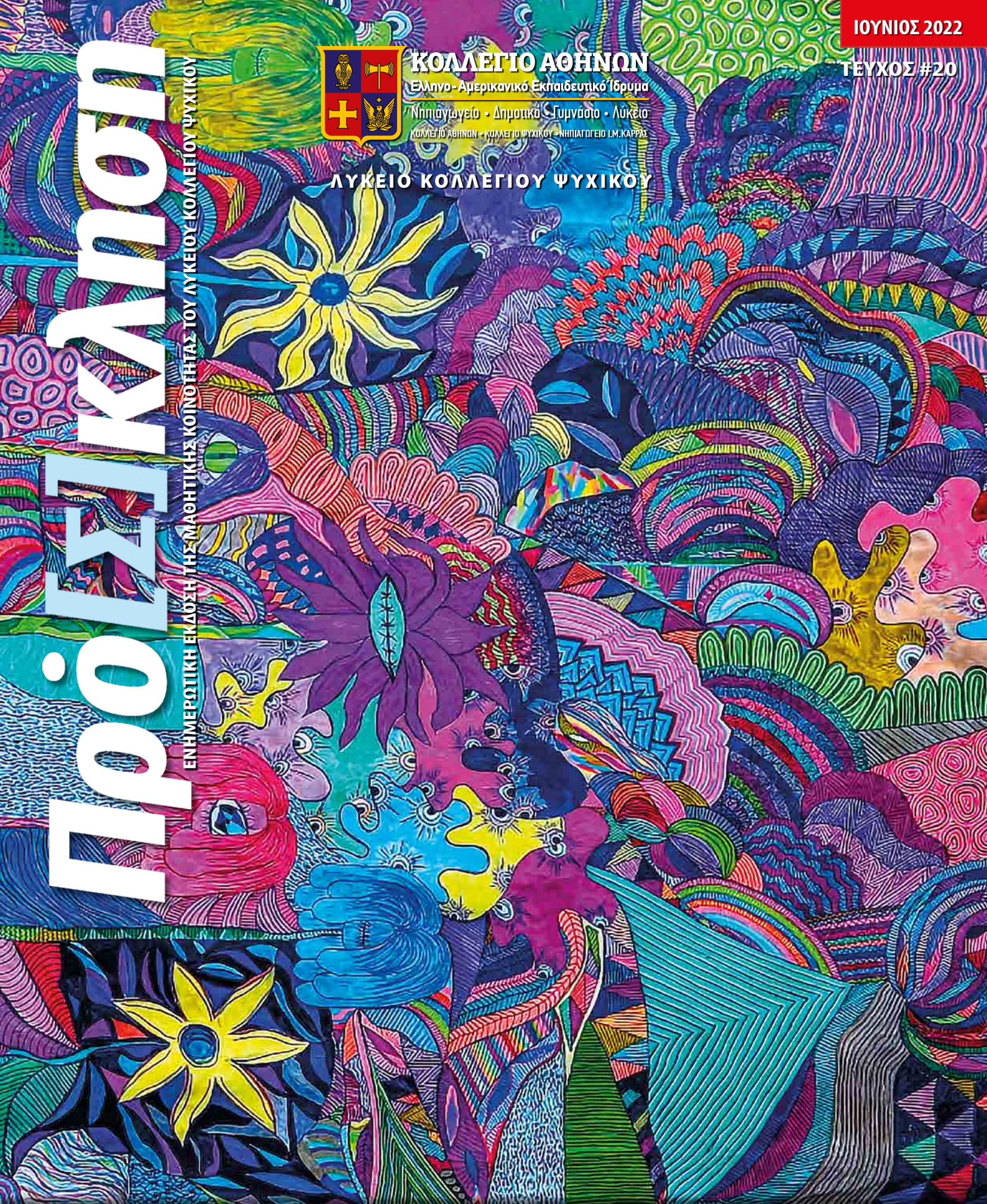
Νηπιαγωγείο • Δημοτικό • Γυμνάσιο • Λύκειο

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ • ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ • ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ Ι.Μ.ΚΑΡΡΑΣ

ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ

Πρόσκληση

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ: 100 χρόνια από τη
Μικρασιατική Καταστροφή**

**Πόλεμος
στην Ουκρανία**

**ΜΝΗΜΕΣ:
Μίκης Θεοδωράκης**

**Λογοτεχνικές
Αναζητήσεις**

6

10

12

16

24

35

31

52

www.athenscollege.edu.gr
Athens Psychico College

ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΗΓΥΡΙΟΥ ΘΑ ΔΙΑΤΕΘΟΥΝ ΓΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥΣ ΤΙΤΛΟΥΣ

περιεχόμενα

Πρό(σ)κληση '22

Editorial.....3

Α. ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Ιστορία: Θεραπεινίδα της προόδου	4
100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή	6
Η Μεγαλύτερη Τραγωδία της Ελληνικής Ιστορίας, 1922-2022	8
Μικρασία: Η Προσφυγιά	10
Σκέψεις με αφορμή την επέτειο 100 χρόνων	10

Β. ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Εξετάζοντας την περίπτωση της Ουκρανίας	12
Συγκίνηση για τον πόλεμο στην Ουκρανία: Ενσυναίσθηση ή Συμφέρον;	14

Γ. ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

Δράσεις Μαθητικής Κοινότητας 2021-2022	16
Αδελφοποίηση του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού με το Γαλλικό Λύκειο Λουξεμβούργου «Vauban»	18
Διαγωνισμός Ερμηνευτικής Ανάγνωσης Λογοτεχνικών Κειμένων 2022	20
Όμιλος Νεανικής Επιχειρηματικότητας 2021-2022	21
Όμιλος UNESCO	24
Όμιλος Model United Nations (MUN)	25
Όμιλος Βουλής των Εφήβων	26
Safe water sports	27
Όμιλος προετοιμασίας για την Οικονομική Ολυμπιάδα	28
Διακρίσεις στον 34° Πανελλήνιο Διαγωνισμό Πληροφορικής	28
Μορφωτικές Επισκέψεις- Ημερήσιες Εκδρομές	29
ΠΑΝΗΓΥΡΙ 2022.....	31
Δραματικός Όμιλος. Οι «Βάτραχοι» του Αριστοφάνη.	32

Δ. ΡΗΤΟΡΙΚΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ρητορικός Διαγωνισμός Τριών Ιεραρχών	36
Ρητορικός Διαγωνισμός 25 ^{ης} Μαρτίου	38
Ρητορικός Διαγωνισμός Howland	40
Ρητορικός Διαγωνισμός Delta	42

Ε. ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ

Η λογοτεχνία ως θεμέλιο της διαπολιτισμικότητας	44
Το Ιαπωνικό Εκπαιδευτικό Σύστημα.....	46
Δευτέρα: η πιο παρεξηγημένη ημέρα της ανθρώπινης ιστορίας. ..	49
Οι ευθύνες(;) του επιστήμονα.	52
Ευκαιρία στη ζωή.....	53
Από τον εγκλεισμό σε μια ενεργή καθημερινότητα.	54

ΣΤ. ΜΝΗΜΕΣ 2022

Μίκης Θεοδωράκης 1925-2021.....	56
Edmund Leroy Keeley 1928-2022	58
Αλέκος Φασιανός 1935-2022	60
Βαγγέλης Παπαθανασίου 1943-2022	62
Peter Mackridge 1946-2022.....	64

Η. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ

Σκοτάδι	66
Εμπιστοσύνη.	66
Κύκλοι	66
Απόπειρα αναγνώρισης	66
Του έρωτα τις πληγές	67
«Άσκοπη» σύγκρουση	67
Η ελπίς αργοπεθαίνει.	68
Η ζωή και το κτήμα σου.....	70
Αστέρια	70
Ελεύθερη φυλακή	71
Αν δεν υπήρχε ο άνθρωπος.....	72
[χωρίς τίτλο]	73

- **Αρχισυντάκτρια:** Ιωάννα Κατισκοπούλου, Γ5
- **Συντάκτες:** Ιάσωνας Βυλλιώτης, Ειρήνη Γκρίτζαλη, Ελένη Δημητροπούλου, Εύα Θεοδωράκη, Αριστομένης Ιωαννίδης, Σοφία -Φαίdra Καλαντζάκου, Θανάσης Καραγιάννης, Δημήτρης Καρατζάνος, Αναστασία Κοναξή, Μαρίνα Κούβαρη, Βασιλική Κούφαλη, Νάγια Κυβερνήτη, Γιώργος Κυριακόπουλος, Μαριλένα Μουρτζούχου, Μαριλένα Μπατατούδη, Ανδρονίκη Μυστακίδου-Brown, Ραλλού Νικολοπούλου, Αλίκη Τρυφιάνη, Ελευθερία Μαμαλούκα-Φραγκούλη
- **Εικαστικές δημιουργίες:** Άννα Γκίκα, Μελίτη Ζαδέλη, Ιουλία Κανδαλέπα, Ζωή Καραμανή, Ματθίλη Κατσάμπα, Αναστασία Κυριακοπούλου, Φραϊμή Μάνεση, Φίλιππος Μουχίμογλου, Σταύρος Μποροβάς, Χρυσάλενια Νικολάου, Αλίνα Οικονόμου, Μαρία-Αλεξία Παπαντωνοπούλου, Μαργελένη Παπασταύρου, Ειρήνη Παχυγιάννη, Χρυσάνθη Ρούσσου, Σεσίλια Σαραντοπούλου, Έλλη Τζιαμούρτα, Δανάη Τσαγκαράτου, Κατερίνα Φιλιδιάκου, Έλενα Χατήρα
- **Εξώφυλλο:** Φάνη Πάλλη, IB DP Year 2
- **Υπεύθυνοι Καθηγητές:** Βασίλης Βουβονίκος, Ελίνα Δαγκωνάκη
- **Δημιουργικό:** Μιχάλης Κύρκος

Φίλες και φίλοι συμμαθητές,

Έχω την μεγάλη τιμή να σας εισαγάγω στο φετινό τεύχος του περιοδικού Πρό(σ)κληση και να κάνω τον απολογισμό μιας χρονιάς που διέφερε από τις δύο προηγούμενες. Εξερχόμαστε πλέον σταδιακά από την περιπέτεια της πανδημίας του κορωνοϊού και η ομαλότητα έχει αρχίσει να αποκαθίσταται στις ζωές μας. Η φετινή χρονιά του 2021- 2022, αν και λιγότερο ταραχώδης από την περσινή και την προπέρσινή, επιφύλασσε κι αυτή τις προκλήσεις της, που κορυφώθηκαν με το ξέσπασμα του πολέμου στην Ουκρανία. Αποξένωση, μισαλλοδοξία, ατομικισμός, ωφελιμισμός, διανοητική τύφλωση είναι μερικά από τα στοιχεία που περιγράφουν τους σύγχρονους μας και καθορίζουν την υφή των σχέσεών τους με τα κέντρα εξουσίας και τους άλλους ανθρώπους.

Την εποχή της κρίσης αξιών την οποία διανύουμε, την εποχή του καταναλωτισμού και της παγκοσμιοποίησης, την εποχή των ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων, μια εποχή ρευστή και συνεχώς μεταβαλλόμενη, προκειμένου να κατορθώσουμε να χαλιναγωγήσουμε την ορμητικότητα της αλλαγής και να διαφυλάξουμε τον ανθρωπισμό μας, οφείλουμε να στραφούμε στις ρίζες μας, διατηρώντας μια δυναμική σχέση με την παράδοση και την ιστορία μας. Διότι αυτές θα αποτελέσουν τις εγγυήτριες δυνάμεις της σταθερότητας και της ηθικής ορθότητας κάθε κίνησής μας προς το μέλλον σε επίπεδο καθολικό.

Παράλληλα, όμως, ως ενσυνείδητοι νέοι του σήμερα και ως υπεύθυνοι πολίτες του αύριο δεν πρέπει να πάψουμε να τοποθετούμαστε πάνω σε φλέγοντα ζητήματα της επικαιρότητας, να διαμορφώνουμε άποψη για αυτά και να καταγγέλλουμε τα «κακώς κείμενα». Διότι μόνο έτσι θα δημιουργήσουμε μια κοινωνία ενδιαφέροντος για τον συνάνθρωπο και για το περιβάλλον, μια κοινωνία που θα απαρτίζεται από κριτικά σκεπτόμενα και πολιτικά ενεργά άτομα, μια κοινωνία προόδου.

Και το περιοδικό μας αποτελεί έναν τόπο πνευματικής ζεύξης των μαθητών' τόπο στον οποίο οι φωνές μας αποκτούν ύπαρξη και υπόσταση, προσκαλώντας για προβληματισμό και κριτική επεξεργασία των πληροφοριών σε έναν κόσμο που βρίθει προκλήσεων...

Ιωάννα Κατσικοπούλου, Γ5

Καλή σας ανάγνωση!

Ιστορία: θεραπαινίδα της προόδου

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΩΝ 100 ΕΤΩΝ από την Μικρασιατική Καταστροφή του 1922 και τον βάνουσο διωγμό των Ελλήνων της Μικράς Ασίας αναθερμαίνει το ζήτημα των συλλογικών τραυμάτων και της αξίας της μνήμης για την «επούλωσή» τους. Η βίωση του ξεριζωμού, εν προκειμένω, ή εν γένει του βίαιου και του αποτρόπαιου, αφήνει ανεξίτηλα σημάδια στις αναμνήσεις και τη συνείδηση ενός λαού, αλλάζοντας την ταυτότητά του, την κοσμοαντίληψη και τις πεποιθήσεις του εκ των θεμελίων. Η λήθη αποτελεί μια εντελώς εσφαλμένη στάση απέναντι στη βίωση του οριακού. Και αυτό, διότι η διαστρέβλωση της μνήμης, η καταπίεση των συναισθημάτων, η αποσιώπηση των γεγονότων μόνο την οργή μπορούν να υποδαυλίσουν στις ψυχές ενός έθνους. Τον θυμό για μια δικαίωση που δεν ήλθε ποτέ, τον πόνο για έναν θρήνο που δεν εκδηλώθηκε, αλλά και το μένος απέναντι

στο υπαίτιο για τον πόνο έθνος. Έτσι, καθώς η συνάντηση τόσο με τον ίδιο μας τον εαυτό, όσο και με τον πολιτισμικό «άλλο» αποτελούν ζητούμενα στις σύγχρονες πολυπολιτισμικές κοινωνίες, η αξία της ιστορικής μνήμης ως αποτέλεσμα της επαφής με την ιστορία είναι μείζονος σημασίας.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΙΟ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΕΙ ΣΑΦΕΣ ότι κανένας λαός και, συνεπώς, κανένα άτομο δεν είναι αυτοφυή. Αντίθετα, ο κάθε άνθρωπος είναι προϊόν του πολιτισμικού πλαισίου στο οποίο κοινωνικοποιήθηκε και διαμορφώνει χαρακτήρα που είναι αποτέλεσμα της δίνης των ιστορικών ζυμώσεων που συντελέστηκαν σε βάθος αιώνων. Η αυτογνωσία, λοιπόν, τόσο σε επίπεδο ατομικό όσο και σε επίπεδο εθνικό θα επέλθει ως αποτέλεσμα της ουσιαστικής ενασχόλησης και μελέτης της ιστορίας αλλά και της προσωπικής ευθύνης του κάθε ατόμου να ανατρέξει σε ιστορικές πηγές και να τις διασταυρώσει. Και η διαμόρφωση πολιτών που διαθέτουν την προαναφερθείσα αρετή είναι ιδιαίτερης σημασίας, καθώς μόνο αυτοί είναι ικανοί να στελεχώσουν μια κοινωνία που στοχεύει στην πρόοδο και την ευημερία. Διότι η πλήρης επίγνωση των επιτευγμάτων του λαού τους, η συνείδηση των δεινών που τον έπληξαν και η προσπάθεια για υπερκέρασή τους, ο παραδειγματισμός από τα σφάλματα των προγόνων τους και ταυτόχρονα η περίσωση των στοιχείων που κρίνονται γόνιμα και ευεργετικά για το παρόν, δημιουργούν το κατάλληλο πλαίσιο που θα λειτουργήσει ως εφαλτήριο για την στοιχειοθέτηση των στόχων του μέλλοντος.

ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ «ΓΝΩΘΙ ΣΑΥΤΟΝ», η συμβολή της ιστορίας είναι εξίσου σημαντική στη διαμόρφωση των σχέσεων ενός έθνους με τα υπόλοιπα. Η ολιστική προσέγγιση της Ιστορίας, η σφαιρική και πολύπλευρη αντιμετώπισή της και η μελέτη της εις βάθος αποτελούν τη θεμελιώδη προϋπόθεση για την διατύπωση απόψεων και διεκδικήσεων όχι ανυπόστατων, αλλά ιστορικά βάσιμων. Ο συνδυασμός των προειρηθέντων με τη μελέτη της παγκόσμιας ιστορίας και όχι η προσκόλληση στα εγχώρια επιτεύγματα αμβλύνουν τον εθνικισμό, ενώ ταυτόχρονα απαλλάσσουν τα άτομα από το αίσθημα της μισαλλο-

Η μελέτη της ιστορίας αποτελεί **καθήκον** **κάθε πολίτη** που διατείνεται ότι επιτελεί ορθά και με υπευθυνότητα τον ρόλο του μέσα στην κοινωνία.

δοξίας, τον ρατσισμό και τις περιοριστικές αντιλήψεις. Τα χαρακτηριστικά αυτά δημιουργούν το πρόσφορο έδαφος για φανατισμό και χειραγώγηση, μετατρέποντας τα άτομα σε ενεργούμενα της πολιτικής ολιγαρχίας του πλανήτη, που κατευθύνει τις μάζες, προβάλλοντας ως ιδεολογικό μανδύα για την ικανοποίηση των σκοπιμοτήτων της λόγους ιστορικούς. Η συμβολή αυτή της γνώσης του ιστορικού γίνεσθαι είναι υψίστης σημασίας στο πλαίσιο των σύγχρονων κοινωνιών, των οποίων τα μέλη χαρακτηρίζονται από πολιτισμική ετερότητα. Και αυτό διότι προκειμένου να υπάρξει αगाστή συνεργασία μεταξύ των μελών μιας τέτοιας κοινωνίας και της παγκόσμιας κοινότητας εν γένει απαιτείται μια βάση πάνω στην οποία θα οικοδομηθεί η προσωπικότητα του κοσμοπολίτη ανθρώπου. Ενός ανθρώπου που θα είναι ικανός να πλαισιώσει μια κοινωνία στην οποία η διαπολιτισμικότητα, η ειρήνη και η ευημερία σε επίπεδο καθολικό αποτελούν ζητούμενα.

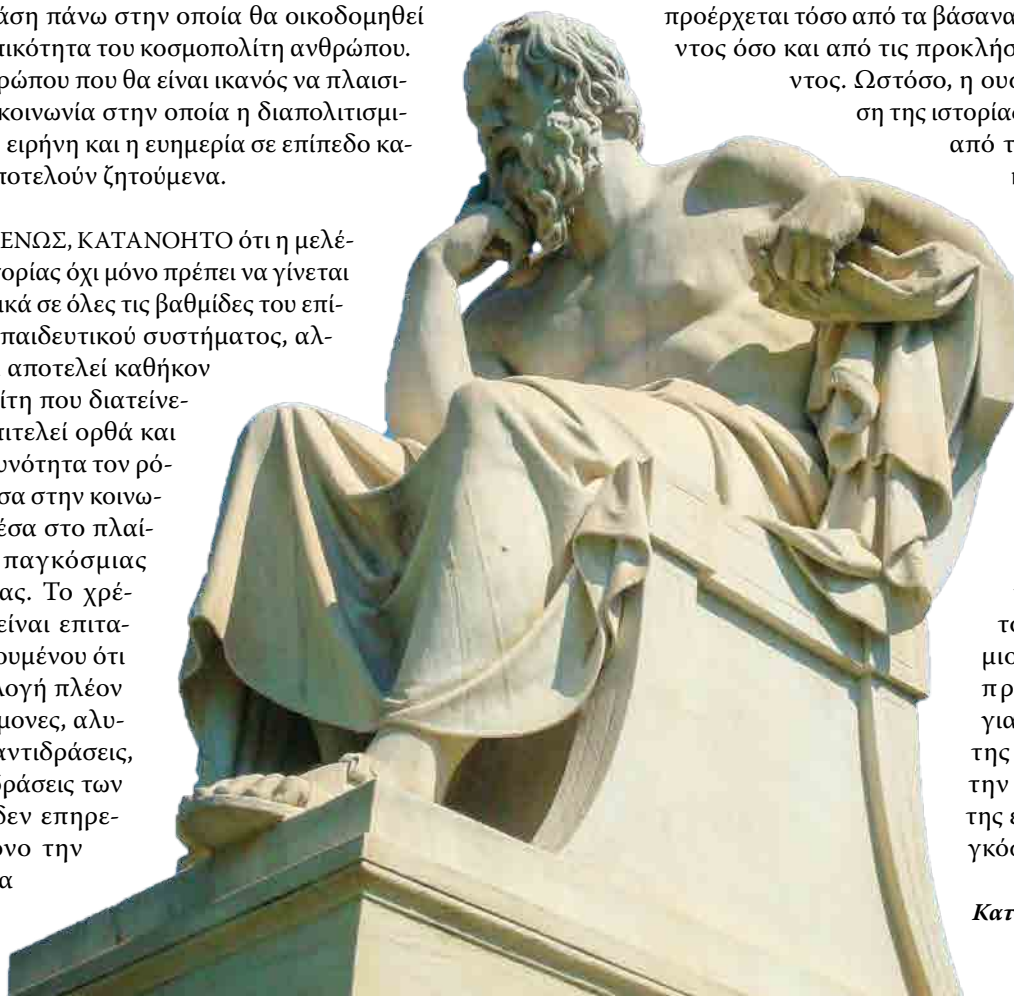
ΕΙΝΑΙ, ΕΠΟΜΕΝΩΣ, ΚΑΤΑΝΟΗΤΟ ότι η μελέτη της ιστορίας όχι μόνο πρέπει να γίνεται παραγωγικά σε όλες τις βαθμίδες του επίσημου εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά και να αποτελεί καθήκον **κάθε πολίτη** που διατείνεται ότι επιτελεί ορθά και με υπευθυνότητα τον ρόλο του μέσα στην κοινωνία και μέσα στο πλαίσιο της παγκόσμιας κοινότητας. Το χρέος αυτό είναι επιτακτικό, νοουμένου ότι κάθε επιλογή πλέον έχει ατέρμονες, αλυσιδωτές αντιδράσεις, αφού οι δράσεις των ατόμων δεν επηρεάζουν μόνο την κοινότητα στην

οποία ζουν, αλλά και την παγκόσμια κοινότητα, χάρη στα ΜΜΕ αλλά και την σύνθετη υφή των σύγχρονων σχέσεων.

ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΟΝΤΑΣ, επαναφέροντας την σημασία της μνήμης είναι κρίσιμο να τονιστεί ότι η λησμονιά δεν αποτελεί μέσο ίασης των πληγών ενός λαού. Μολονότι οι επέτειοι και οι εθνικές εορτές ανασύρουν από τη μνήμη, εκτός από επιτυχίες και επιτεύγματα, ακόμη και δυσάρεστες εμπειρίες που βίωσαν οι πρόγονοί μας, είναι καθοριστικές και αναγκαίες όχι μόνο για την τόνωση του εθνικού φρονήματος αλλά και για την εκτόνωση της συναισθηματικής φόρτισης ενός λαού, που προέρχεται τόσο από τα βάσανα του παρελθόντος όσο και από τις προκλήσεις του παρόντος. Ωστόσο, η ουσιαστική γνώση της ιστορίας προφυλάσσει

από τον σοβινισμό, καθώς οδηγεί στην εθνική αυτογνωσία, συνδυαζόμενη με την καλλιέργεια του σεβασμού προς τα άλλα έθνη και τους πολιτισμούς τους. Έτσι, δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για την επίτευξη της προόδου και την εγκαθίδρυση της ειρήνης σε παγκόσμια κλίμακα.

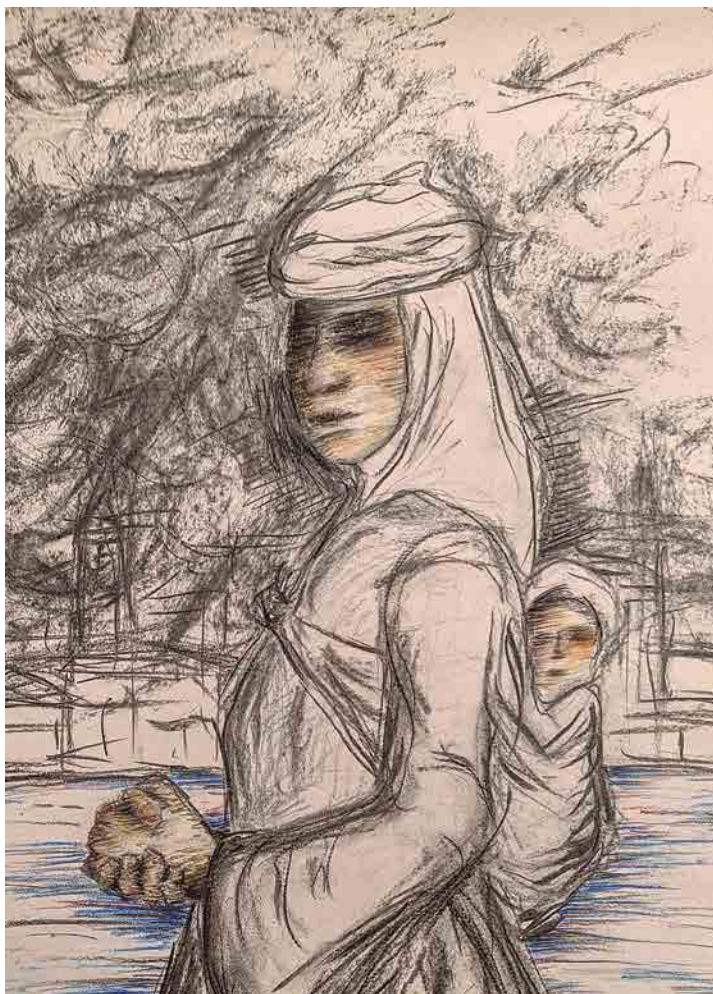
Ιωάννα
Κατσικοπούλου, Γ5

100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή

Η φετινή χρονιά, το 2022, έχει έναν ιδιαίτερο συμβολισμό μιας και συμπληρώνονται 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή, η οποία έχει αφήσει τραυματικό αποτύπωμα στη συλλογική συνείδηση, όχι μόνον των Μικρασιατών που ξεριζώθηκαν από τη γενέθλια γη τους, αλλά και όλων των Ελλήνων. Με αφορμή τη συμπλήρωση των 100 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή το Σχολείο μας έχει οργανώσει μια σειρά εκδηλώσεων, στις οποίες το Λύκειο Κολλεγίου Ψυχικού συμμετέχει δυναμικά.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι μαθητές του IB DP Year 1 - Visual Arts εμπνεύστηκαν από το τραγικό ιστορικό γεγονός και δημιούργησαν έργα τέχνης, για να αποτίσουν φόρο τιμής στους ανθρώπους εκείνους που έχασαν τη ζωή τους ή και ξεριζώθηκαν από τα σπίτια τους αναζητώντας μια καινούρια πατρίδα.

Έλλη Τζιαμούρτα

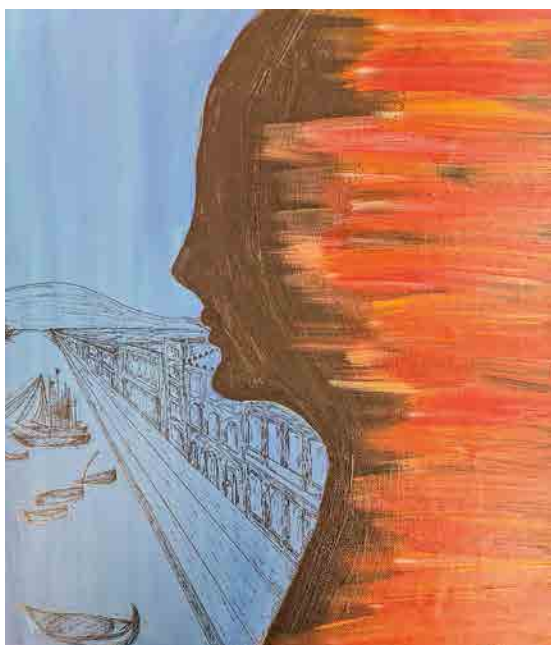
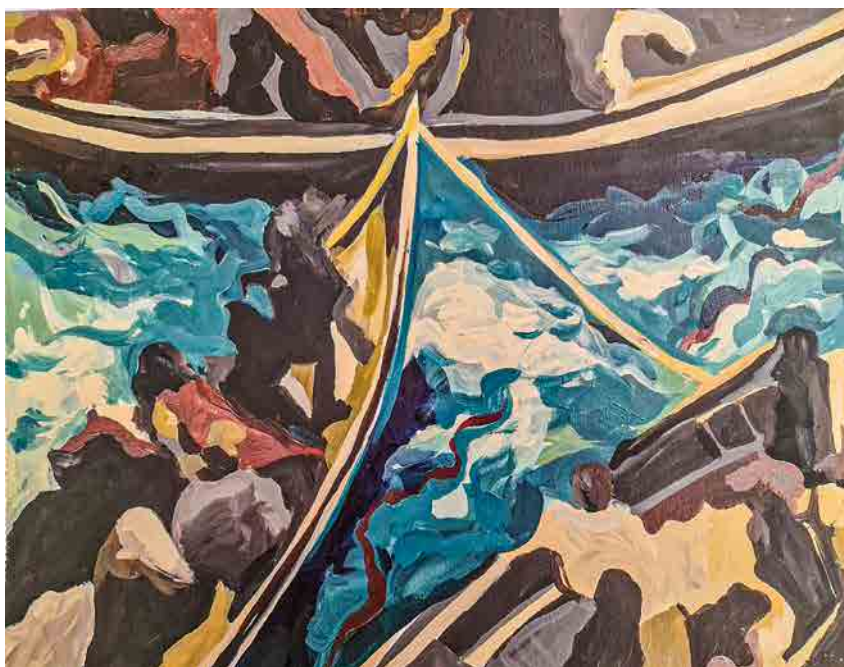
Δανάη Τσαγκαράτου

Αναστασία Κυριακοπούλου

Άννα Γκιόκα

Σεσίλια Σαραντοπούλου

Ιουλία Κανδαλέπα

Η Μεγαλύτερη Τραγωδία της Ελληνικής Ιστορίας

1922-2022 Μικρασία: Η Προσφυγιά

➤ Ο ελληνοτουρκικός πόλεμος του 1919-1922 είχε ως καταστροφικό αποτέλεσμα την βίαιη εκδίωξη του ελληνικού πληθυσμού. Ένας πόλεμος, μια μαύρη σελίδα στην ιστορία του Ελληνικού Έθνους, μια τραγωδία που στιγματίσε την συλλογική συνείδηση των Ελλήνων, που αποτέλεσε πηγή έμπνευσης για αρκετούς ποιητές και συγγραφείς της εποχής, αλλά και που καταδίκασε χιλιάδες ζωές σε θάνατο, σε ορφάνια αλλά και σε παντοτινή ηθική και συναισθηματική οδύνη. Μια ημερομηνία που σημαδεύει τον αφανισμό του ελληνισμού στα παράλια της Μικράς Ασίας. Την καταστροφή αυτή ολοκλήρωσε ο ξεριζωμός των Ελλήνων της Πόλης τη δεκαετία του '50. Το γεγονός ότι η πλειονότητα των μαρτύρων αυτών των συμφορών δεν βρίσκεται πια κοντά μας, σε συνδυασμό με την ανάγκη ανάπτυξης κοινής ιστορικής μνήμης, μας επιβάλλει, ως νέα γενιά, να εμβαθύνουμε σε σημεία που άλλοτε παραγκωνίσθηκαν και να στηριχτούμε σε μαρτυρίες που δεν ακουστήκαν.

Προκειμένου να επιτευχθεί αυτό, ήρθαμε σε επαφή με την κ. **Ελένη Καρακουβενίτη-Χροναίου**, πρόσφυγα, η οποία μας αφηγήθηκε με κάθε λεπτομέρεια πώς η ίδια έζησε την άτακτη φυγή από τα άλλοτε πατρογονικά και ελληνικά εδάφη.

Έλληνες κάτοικοι της πόλης παρακολουθούν την άφιξη του ελληνικού στόλου και στρατού στο λιμάνι της Σμύρνης το 1919 (ο ελληνικός πληθυσμός ήταν τότε 160.000).

Συνέντευξη

με την «κοσμοπολίτισσα» Κυρά,
κ. **Ελένη Καρακουβενίτη-Χροναίου**

*Μια συνέντευξη, στην οποία
κάθε ερώτηση ανοίγει
κρυμμένα συρτάρια
αναμνήσεων, αρωμάτων
και πόνου και κάθε απάντηση
μας μεταφέρει
στην πραγματική Ελλάδα.*

Τι σημαδεψε περισσότερο τη ζωή σας;

Οι πολλές ζωές, Κοκκόνα μου. Σφαλνώ τα μάτια μου και πηγαίνω πίσω και ζω. Θυμάμαι τις παλιές ζωές – γιατί έχω περάσει πολλές ζωές – και ξαφνικά μια απ' αυτές έρχεται μόνη της στο μυαλό μου. Μια να είμαι κοπέλα, όμορφη και λυγερή στη Πόλη... Μια να νιώθω γερασμένη πριν της ώρας μου στο Παλαιό Φάληρο. Ζωή μια φορά και αυτή. Όσο ζω όμως και αναπνέω δεν θα σταματήσω ποτέ να θυμάμαι όσα ζήσαμε με τον αιματοβαμμένο διωγμό μας, τον ξεριζωμό μας από την πατρίδα μας και την καταδίκη σε προσφυγιά... Κάθε χρόνο επιστρέφω εκεί που είδαμε το φως, εκεί που μεγαλώσαμε και προκόψαμε, για να χαθούν όλα μέσα στην στη φωτιά και στο αίμα.

Υποφέρετε όταν γυρνάτε νοερά πίσω στην Πόλη;

Ο νους μου κάθε βράδυ πριν κοιμηθώ φεύγει ξανά και ξανά και με παρασέρνει σε μέρη που με πονάνε αλλά και όπου ευτύχη-

Αφιερωμένο στην μνήμη όλων των γυναικών προσφύγων

που ξεχώριζαν στη γειτονιά από την καλοσύνη τους, την πάστρα τους, τις γαργαλιστικές μυρωδιές της κουζίνας τους, τις γελαστές καλημέρες όταν έβγαιναν καμαρωτές τις Κυριακές στο πλευρό των συζύγων τους για να πάνε το πρωί στην εκκλησία και το απόγευμα σεργιάνι στην παραλία, και οι οποίες, παρά τις κακουχίες που αντιμετώπισαν, αποτέλεσαν στήριγμα για τις οικογένειές τους.

σα, στον τόπο που δεν θα ξεχάσω ποτέ. Η θλίψη θα σταματήσει μόνο όταν πεθάνω. Το μυαλό μου καταπιάνεται συνέχεια με το τότε, με την ζωή μου με τον πολυμήχανο άντρα μου στην αγαπημένη πατρίδα που δεν ξέχασα ούτε στιγμή, χάρη στη διορατικότητα του οποίου καταφέραμε και ξαναστήσαμε το σπιτικό μας στην Ελλάδα και προοδεύσαμε, ενάντια σε όλα τα κακά προγνωστικά. ΜΕΙΝΑΜΕ ΟΡΘΟΙΟΙ.

Τι θυμάστε από την υποδοχή που σας επιφύλαξαν οι ντόπιοι στην Ελλάδα; Αληθεύει ότι σας κοιτάζαν με «μισό μάτι», ότι αισθάνονταν ότι κινδύνευαν από εσάς; Ότι σας θεωρούσαν... «Τουρκόσπορους»;

Είναι αλήθεια ότι κάποιοι, όχι όμως όλοι, νόμισαν ότι εμείς, οι νοικοκυραίοι, ήρθαμε για να ζητιανεύσουμε... Πόσο λίγο μας ήξευραν, πόσο λίγο μας μέτρησαν... Μας κυνηγούσε μια κατάρρα. Εκεί ήμασταν οι γκιαούρηδες που τους εκμεταλλευόμασταν, αφού τους είχαμε δούλους, ενώ εμείς κρατούσαμε τον παρά. Και ήρθαμε στη μάνα Ελλάδα, κατατρεγμένοι, δυστυχείς, ξεριζωμένοι από τα σπίτια μας χωρίς περιουσίες, χωρίς χρήματα και, αντί να μας αγκαλιάσουν, να μας συμπονέσουν, μας λοιδορούσαν, μας πέταξαν σαν τα σκυλιά και αρκετοί προσπάθησαν να μας αρπάξουν ακόμη και τα ασπρόρουχα που είχαμε καταφέρει να βάλουμε σε μπόγο.

Ποια ήταν η θέση της Γυναίκας στην Πόλη; Ποια ήταν η Γυναίκα της Πόλης;

Η Πολίτισσα Κυρά κινούσε τα νήματα

της ανατροφής των παιδιών της οικογένειας, ρύθμιζε τις κοινωνικές σχέσεις, δραστηριοποιούνταν στον κοινωνικό ιστό της ελληνικής κοινότητας και ήταν η πρωταγωνίστρια σε κάθε φάση της ζωής της οικογένειας. Γυναίκα-πολυεργαλείο, όπως εσείς οι νέοι λέτε στην γλώσσα σας. Το πρωί μητέρα-νοικοκυρά και το βράδυ μεταμορφωνόταν σε σικάτη καλλονή-σύζυγο. Ένα φαινόμενο ενέργειας, πάθους και ακούραστης όρεξης για τη ζωή.

Γιατί το φαγητό έπαιζε τόσο σημαντικό ρόλο στην πολιτική οικογένεια;

Γιατί το φαγητό έδειχνε –και δείχνει– φροντίδα, έγνοια για τα αγαπημένα σου πρόσωπα. Το φαγητό, για να πετύχει, πρέπει να το κάνεις με όλο σου το κορμί. «Να το κανακέψεις, να το χαϊδέψεις, χίλια τραγούδια να του πεις, ώσπου να έρθει να γίνει, να μελώσει στο στόμα». Για να μαγειρέψεις, πρέπει να δώσεις ενέργεια και έμπνευση. Όταν, λοιπόν, προορίζεται για αγαπημένους ανθρώπους, τότε αυτή η ενασχόληση και η φροντίδα αποκτούν διαφορετική αξία.

Η ελληνική συνοικία του Αγίου Στεφάνου στα ΝΔ της Πόλης το 1926 (σήμερα Yeşilköy)

Ποιες γεύσεις σάς επιτρέφουν στην Πόλη;

Οι μυρωδιές από τα τσουρέκια που έφτιαχνα κάθε Πάσχα από το χριστουγεννιάτικο ψωμί που έφτιαχνε ο σύντροφός μου· το θεικό άρωμα του μπακλαβά που μοσχοβόλαγε φρέσκο βούτυρο, καρύδια και κανέλα όλο το σπίτι και όλη η γειτονιά τα κεφτεδάκια της μητέρας μου τα μαγικά που, πριν φύγει από την ζωή, μοιράστηκε τη συνταγή τους... Όλα αυτά δεν ξεχνιούνται ποτέ. Είναι αρώματα και γεύσεις που κρατάν ζωντανούς στις μνήμες μας τους αγαπημένους μας. Τα μπαχάρια επίσης δεν ξεχνώ, τα κουβαλώ στην ψυχή μου, τα κουβαλώ και στο λαιμό μου, όπως κουβαλώ το μεθυστικό άρωμα της Πόλης.

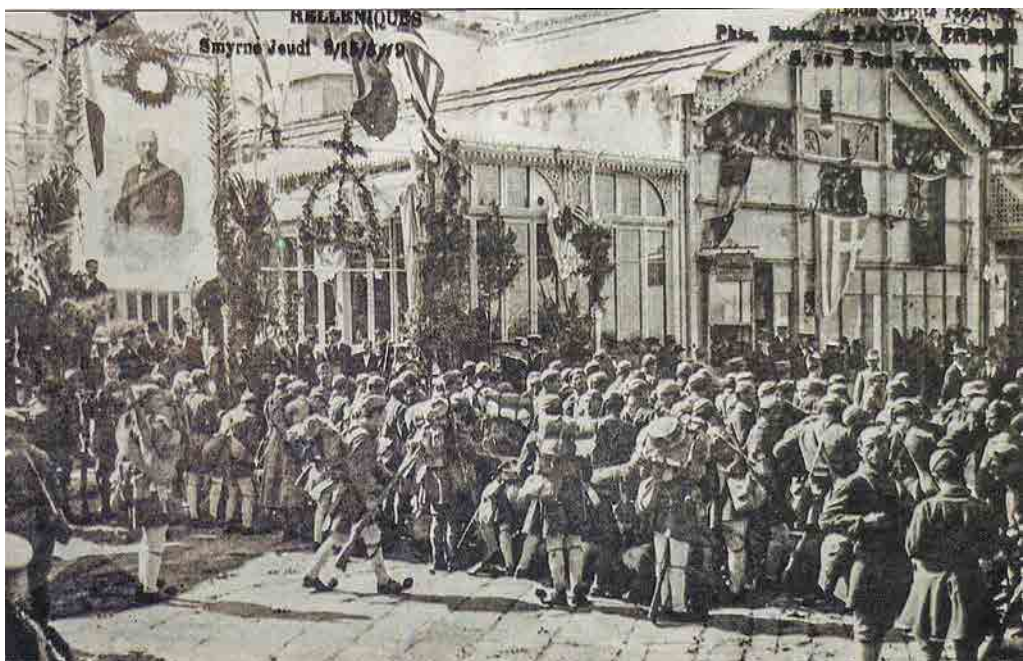
Ελένη Δημητροπούλου, Α2

Σκέψεις με αφορμή την επέτειο 100 χρόνων

➤ Όλοι μας έχουμε ακούσει για την Μικρασιατική Καταστροφή. Γνωρίζουμε όμως τι πραγματικά αφορά; Το παραπάνω γεγονός αποτελεί μια από τις πιο μαύρες σελίδες στην ιστορία του Ελληνικού Έθνους. Οι φρικαλεότητες με τις οποίες συνδέεται, πέρα από το γεγονός ότι στοίχισαν τις ζωές χιλιάδων ανθρώπων, σημάδεψαν για πάντα τις ψυχές άλλων τόσων.

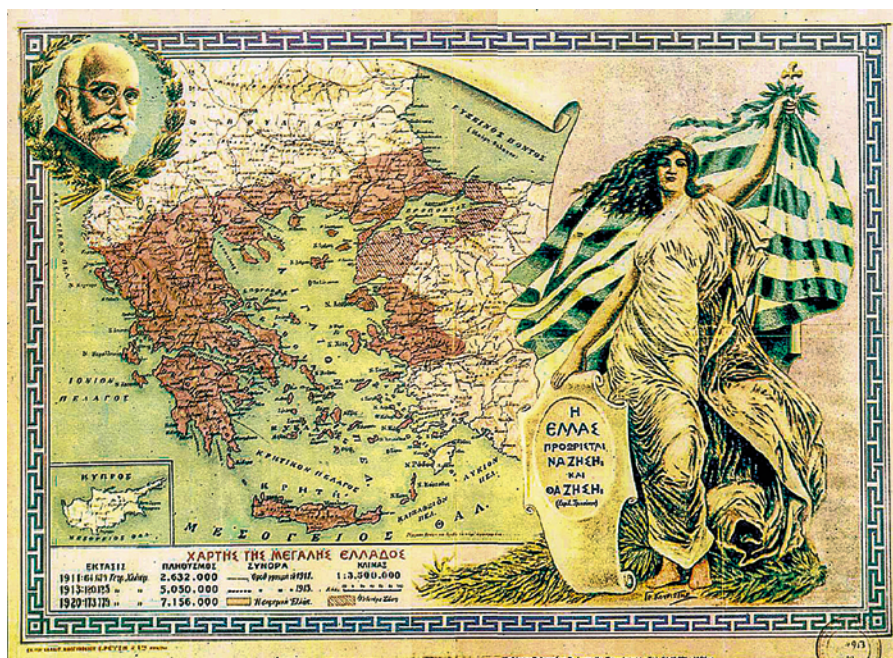
Μετά τη λήξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, το ελληνικό κράτος διεκδικούσε εδάφη στα παράλια της Μικράς

2 Μαΐου 1919. Τα ελληνικά στρατεύματα αποβιβάζονται στη Σμύρνη.

Ασίας και ειδικότερα στη Σμύρνη. Στο πλαίσιο της Μεγάλης Ιδέας, λοιπόν, τμήματα του ελληνικού στρατού αποβιβάστηκαν στην προκυμαία της

Σμύρνης και σταδιακά άρχισε η ανακατάληψη της περιοχής. Παρά τον αρχικό σχεδιασμό, ο ελληνικός στρατός προέλαυνε ακάθεκτος στα βάθη

Ο χάρτης της Μεγάλης Ιδέας.

της Μικράς Ασίας χωρίς να συναντήσει σθεναρή αντίσταση. Τον Αύγουστο όμως του 1921 κατηλώθηκε στον Σαγγάριο ποταμό, ενώ τον Αύγουστο του '22 εκδηλώθηκε πλήρως η τουρ-

κική αντεπίθεση και ταυτόχρονα άρχισε η άτακτη υποχώρηση του ελληνικού στρατού. Τον Σεπτέμβριο του 1922 πλήθος κόσμου συγκεντρώθηκε στην πόλη της Σμύρνης με στόχο

Ο ελληνικός στρατός προελαύνει ακάθεκτος στα βάθη της Μ. Ασίας, στην Αλμυρή Έρημο.

να την εγκαταλείψει έπειτα από την οριστική διάλυση του ελληνικού στρατού. Ο Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ διέταξε λεηλασίες, εμπρησμούς και αλληπάλληλες βιαιοπραγίες, με στόχο τον αφανισμό των Ελλήνων της Μικράς Ασίας. Τα γεγονότα που έλαβαν χώρα εκείνες τις μέρες δεν τα χωράει ο ανθρώπινος νους. Πάνω από 60.000 άμαχοι έχασαν την ζωή τους ενώ 1,5 εκατομμύριο πρόσφυγες πλημμύρισαν μια Ελλάδα ανήμπορη να τους παρέχει οικονομικά έστω τα απαραίτητα για την επιβίωσή τους.

Εναν ολόκληρο αιώνα μετά και ακόμα συνεχίζουμε να λύνουμε τις διαφορές μας χωρίς να διστάσουμε να χύσουμε αθώο αίμα. Μέσω των δυνατοτήτων που μας παρέχει η τεχνολογία μπορούμε πλέον με το πάτημα ενός κουμπιού να διαπιστώσουμε τη φρίκη που μπορεί να προκαλέσει το είδος μας. Όμορφες πόλεις καθημερινά καταστρέφονται, γυναίκες μαζί με τα παιδιά τους κρύβονται στα ίδια τους τα σπίτια δίχως να γνωρίζουν τι τους «ξημερώνει», ενώ οι πατεράδες αποχαιρετούν τις οικογένειές τους χωρίς να γνωρίζουν αν είναι η τελευταία φορά που τις αντικρίζουν. Στο τέλος όμως όλα αυτά δεν έχουν σημασία, γιατί, όπως αναφέρει και ο σπουδαίος Θουκυδίδης στο έργο του για τον Πελοποννησιακό Πόλεμο, η ανθρωπότητα θα επαναλαμβάνει τα ίδια σφάλματα συνεχώς ανά τους αιώνες, έως ότου δε μείνει τίποτα όρθιο από εκείνη.

Είμαστε η γενιά του αύριο. Σε λίγα χρόνια ο κόσμος θα είναι στα δικά μας χέρια, με τα οποία μπορούμε είτε να προοδεύσουμε και να ακολουθήσουμε ένα φωτεινό «μονοπάτι» ειρήνης, είτε να συνεχίσουμε τις διαμάχες μεταξύ μας, ώσπου η δίψα για εξουσία να μείνει για πάντα ακόρεστη, αφού δε θα υπάρχει πια κόσμος να κυριεύσουμε.

*Θανάσης Καραγιάννης, Α3
Δημήτρης Καρατζάνος, Α3*

Εξετάζοντας την περίπτωση

ΚΙΕΒΟ 2021

ΚΙΕΒΟ 2022

της Ουκρανίας

Πριν από την αυγή του ηλίου στις 24 Φεβρουαρίου 2022, ο νυχτερινός ουρανός πάνω από το Κίεβο, την πρωτεύουσα της Ουκρανίας, αλλά και άλλες Ουκρανικές πόλεις, έγινε ξαφνικά «μέρα», καθώς εκατοντάδες ρωσικοί πύραυλοι έπεσαν σε βάσεις και σπίτια. Λίγα λεπτά αργότερα, η μεγάλη στρατιά του Βλαδμίρ Πούτιν, όπως και τα νεοσύστατα Ρωσικά κρατίδια του Ντονέτσκ και Λουχάνσκ, εφόρμησαν από τα Ουκρανο-Ρωσικά σύνορα, από την χερσόνησο της Κριμαίας (κατεχόμενη από το 2014) και από την Λευκορωσία.

Η εισβολή αυτή, που τον Ιούνιο θα συμπληρώσει τον τέταρτό της μήνα, αιτιολογήθηκε από τον πρόεδρο Πούτιν ως ενέργεια «αποναζιστικοποίησης» της γειτονικής χώρας, δηλαδή κίνηση με στόχο την εκκαθάρισή της από τα παθογόνα στοιχεία του Ναζισμού, τα οποία ισχυριζόταν ότι επικρατούσαν σε κυβερνητικό επίπεδο. Η εγκυρότητα των ισχυρισμών αυτών, ωστόσο, όπως τα περισσότερα πράγματα στον λαβύρινθο της γεωπολιτικής, είναι περίπλοκη, όμως η κατάρριψή τους – ή η επιβεβαίωσή τους – θα αποκαλύψει πολλά για τον πραγματικό χαρακτήρα αυτής της αιματηρής σύγκρουσης στην Ευρωπαϊκή ήπειρο.

Ο όρος «αποναζιστικοποίηση» είναι ένας όρος με συγκεκριμένη σημασία και ιστορικό πλαίσιο. Τοποθετείται στα χρόνια αμέσως μετά τη λήξη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου στην Ευρώπη, με την ήττα και διχοτόμηση της Ναζιστικής Γερμανίας. Αφορούσε την «εκκαθάριση» της ιδεολογίας του Ναζισμού από τον Γερμανικό λαό και αφορούσε κυρίως τους υψηλούς αξιωματούχους του καθεστώτος. Επιχειρήθηκε μέσω πολλαπλών τρόπων, όπως τη Δίκη της Νυ-

ρεμβέργης, που όμως εν τέλει επηρέασε περισσότερο τα κατώτερα στελέχη και άφησε πολλούς ανώτατους Ναζιστές «απειράχτους», εξαιτίας διαφόρων συμφερόντων (το ψυχροπολεμικό διαστημικό πρόγραμμα των ΗΠΑ, για παράδειγμα, βοηθήθηκε πολύ από Γερμανούς επιστήμονες).

Στην προκειμένη περίπτωση όμως, η χρήση του όρου από τον πρόεδρο Πούτιν είναι συναισθηματική επίκληση στον Ρωσικό λαό: η Σοβιετική Ένωση πλήρωσε το πιο βα-

ρύ ανθρωπινό τίμημα στον πόλεμο κατά των Ναζί με 20 εκατομμύρια νεκρούς. Η προοπτική της εκκαθάρισης αυτής της – κατεχοχίν Δυτικής– ιδεολογίας, η οποία έχει ταυτιστεί με την υπαρξιακή απειλή, είναι από τα καλύτερα κίνητρα του μέσου Ρώσου πολίτη για την αμέριστη υποστήριξή του στην εισβολή.

Σε οποιονδήποτε σχεδόν με στοιχειώδη γνώση των πραγμάτων στην Ουκρανία, οι ισχυρισμοί του προέδρου Πούτιν καταρρέουν άμεσα. Ο Ουκρανός πρόεδρος Βολοντιμίρ Ζελένσκι, που εκλέχθηκε δημοκρατικά στις εκλογές του 2019 με το 73% των ψήφων, είναι Εβραίος, όχι μόνο με παππού που πολέμησε στον σοβιετικό στρατό, αλλά και με οικογένεια που χάθηκε στο Ολοκαύτωμα. Είναι αυτονόητο ότι ένα τέτοιο άτομο σε ένα γνήσιο Ναζιστικό καθεστώς δεν θα είχε δικαίωμα στη ζωή, πόσο μάλλον στην διακυβέρνηση της χώρας. Με τον Ζελένσκι ζουν στη χώρα περίπου 56.000 με 140.000 Εβραίοι πολίτες, οι οποίοι απολαμβάνουν ελευθερίες που συμπεριλαμβάνουν την απαγόρευση των αντισημιτικών πράξεων,

και ζουν ελεύθεροι σε μία δημοκρατική χώρα που προσπαθεί ολοένα και περισσότερο να αποδεσμευθεί από την Ρωσία των ολιγαρχών. Τέλος, η ταμπέλα του «Ναζιστή» είναι συχνότατο τέχνασμα στη ρωσική πολιτική, που χρησιμοποιεί το συλλογικό μεταπολεμικό «τραύμα» του λαού για να διατυμπανίσει μία «εκδίκηση» εναντίον οποιουδήποτε θα ήθελε να αναστήσει την εθνοκτόνο αυτή ιδεολογία.

Παρά τις αδιάσειστες αυτές αποδείξεις εναντίον των ισχυρισμών της Ρωσίας, δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι η Ουκρανία είναι μία χώρα που δεν έχει καμία σχέση με το

Οι «ενδοιασμοί» της Ρωσίας δεν είναι παρά μία ημιαληθής δικαιολογία για έναν πόλεμο επέκτασης της ρωσικής επιρροής στα «παλιά, καλά» χρόνια της ΕΣΣΔ

Ναζισμό. Η είσοδος του γερμανικού στρατού στο Κίεβο το 1941 συνοδεύτηκε από εορτασμούς και λάβαρα «Χαίρε Χίτλερ» από τον ντόπιο Ουκρανικό πληθυσμό. Ακολούθησε η πολυετής και συστηματική εξάλειψη του Εβραϊκού στοιχείου της χώρας, σε πολλές περιπτώσεις με την κρίσιμη συμμετοχή πολλών Ουκρανών συνεργατών των Ναζί. Από την κοινότητα των 2.7 εκατομμυρίων Ουκρανοεβραίων έμειναν λίγο παραπάνω από τους μισούς μέχρι το τέλος του πολέμου. Εγκλήματα, όπως οι μαζικές εκτελέσεις έως και 100.000 Εβραίων στην χαράδρα του Μπαμπύν Γιαρ, στην καρδιά του Κιέβου, υπήρξαν μεγάλοι συντελεστές σε αυτό το κακό.

Η σημερινή Ουκρανία, δυστυχώς, δεν έχει αντιμετωπίσει την κληρονομιά της επαρκώς: όχι μόνο προσωπικότητες από το παρελθόν της χώρας που συνεργάστηκαν με τους Ναζί έχουν σχεδόν θεοποιηθεί στην κοινή αντίληψη, αλλά και ο ίδιος ο Ουκρανικός στρατός, που αυτή τη στιγμή μάχεται τους Ρώσους, αποτελείται εν

μέρει από Νέο-Ναζιστές. Η περιβόητη Μεραρχία Αζόφ, που κατά κοινή ομολογία αποτελείται από νοσταλγούς του Χίτλερ και έχει εκπαιδεύσει ουκ ολίγους τρομοκράτες της ίδιας ιδεολογίας, έχει γίνει επίσημο τάγμα του Ουκρανικού στρατού. Για την ακρίβεια, είναι αυτοί οι Νέο-Ναζιστές που υπερασπίζονταν προ ολίγου την Μαριούπολη στην πολιορκία του εργοστασίου Αζοφστάλ.

Παρά τα στοιχεία αυτά, η εισβολή αυτή παραμένει κατεξοχήν υποκριτική. Όχι μόνο οι Εβραίοι της Ουκρανίας στα ανατολικά της χώρας είναι σε κίνδυνο ζωής και θανάτου από τους δήθεν «απελευθερωτές» τους από τα νύχια του Ναζισμού, αλλά τα σχέδια της Ρωσίας για την κυριαρχία της «εις τους αιώνες των αιώνων» σε όλη τη νότια Ουκρανία, με το εγχείρημα του έθνους της “Novorossiya”, μίας ιδανικής Ρωσικής παροικίας δηλαδή στην Μαύρη Θάλασσα, μοιάζουν πολύ περισσότερο με τα Χιτλερικά ιδεώδη του αποικισμού ξένων χωρών, παρά οτιδήποτε έχει κάνει η Ουκρανία από την ανεξαρτησία της το 1991.

Σε τελική ανάλυση, οι «ενδοασμοί» της Ρωσίας δεν είναι παρά μία ημιαληθής δικαιολογία για έναν πόλεμο επέκτασης της ρωσικής επιρροής στα «παλιά, καλά» χρόνια της ΕΣΣΔ. Ενώ η Ουκρανία πραγματικά αντιμετωπίζει πρόβλημα Ναζισμού, αυτό δεν είναι σε επίπεδο που να δικαιολογεί την εισβολή σε αυτήν ούτε το πολύπλευρο μαρτύριο που περνά ο πληθυσμός της στα χέρια των ρωσικών στρατευμάτων ή τον εκφοβισμό της Ρωσίας προς οποιαδήποτε χώρα σηκώνει το ανάστημά της εναντίον της «σταυροφορίας» της και σίγουρα όχι την κατάκτηση – και ίσως τον αποικισμό – μεγάλου μέρους της επικράτειάς της.

Αριστομένης Ιωαννίδης, Β1

ΠΗΓΕΣ

What Putin Gets Wrong About 'Denazification' in Ukraine (Time)

Allan Ripp: Ukraine has a Nazi problem, but Vladimir Putin's 'denazification' claim for war is a lie. (nbcnews.com)

**ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ:**

Ενσυναίσθηση ή Συμφέρον;

Σ

ύμφωνα με πρόσφατο άρθρο του CNN, ρώσος στρατηγός που είχε παρακολουθήσει τις βιαιότητες στη Συρία ηγήθηκε επιθέσεων με πυρομαχικά ενάντια σε άμαχους πολίτες στην Ουκρανία. Τέτοιες ειδήσεις δημιουργούν έντονες απορίες στον ανθρώπινο νου σχετικά με τον βαθμό στον οποίο έχει εξαλειφθεί το στοιχείο της ανθρωπιάς και της αλληλεγγύης σήμερα. Όχι μόνο επιτρέπουν ορισμένοι άνθρωποι τέτοια γεγονότα να συμβαίνουν, αλλά και τα ενισχύουν, ακόμη και όταν έχουν υπάρξει μάρτυρες των συνεπειών τους. Οι εξελίξεις στην Ουκρανία προκαλούν ιδιαίτερη συγκίνηση στον άνθρωπο σήμερα. Μπορεί, όμως, αυτή η έλλειψη αλληλεγγύης να ανιχνευθεί και στη, συχνά, φαινομενική συγκίνηση που παρουσιάζεται

από πολλούς. Σκεπτόμενοι την αντίδραση του μέσου Ευρωπαίου στην τραγική μοίρα των Ουκρανών πολιτών σε σχέση με την αντίστοιχη αδικία που βιώνουν χώρες που βρίσκονται σε κατάσταση πολέμου, αλλά δεν βρίσκονται εντός Ευρώπης, αξίζει να αναλογιστούμε σε τι οφείλεται η συγκίνηση και η συμπάθεια προς τους Ουκρανούς πολίτες.

Είναι οι αξίες της δικαιοσύνης και της αλληλεγγύης που όντως κινητοποιούν πολλούς να ενδιαφερθούν για τις τραγικές εξελίξεις στην Ουκρανία ή συντελεί σε αυτό και το γεγονός ότι ο άνθρωπος δεν σταματά να λαμβάνει υπόψη του το συμφέρον του;

Εύκολα μπορεί κανείς να παρατηρήσει πληθώρα ανθρωπιστικών δράσεων που οργανώνονται με σκοπό την αποστολή βοήθειας στους κατοίκους της Ουκρανίας. Η σχετικά μεγάλη συμμετοχή και προθυμία ανθρώπων να ενισχύσουν το έργο τέτοιων δράσεων, ή απλώς να ενημερωθούν για τις εξελίξεις του πολέμου, έρχεται σε αντίθεση με την απροθυμία που υπάρχει για ευαισθητοποίηση ή και στοιχειώδη ενημέρωση για την κατάσταση λοιπών εμπόλεμων χωρών, που όμως βρίσκονται εκτός Ευρώπης. Σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις, θα παρατηρούσε κανείς αντίστοιχο ενδιαφέρον για τους κατοίκους χωρών της Μέσης Ανατολής, όπως η Συρία και το Αφγανιστάν, ή και της Αφρικής, όπως η Αιθιοπία και η Τυνησία, λίγα από τα παραδείγματα χωρών που μέχρι σήμερα έχουν μετατραπεί σε εμπόλεμες ζώνες. Οι κάτοικοι των χωρών αυτών έχουν πολλές φορές υποστεί τις συνέπειες εμφυλίων πολέμων και τρομοκρατικών επιθέσεων, με αποτέλεσμα να βιώνουν και εκείνοι πολλές μορφές αδικίας. Σε τι οφείλεται λοιπόν το ξαφνικό ενδιαφέρον για τις εξελίξεις στην Ουκρανία; Είναι εύκολο να ενδιαφερθεί κανείς για τη μοίρα ενός ομοφρονούντος, καθώς αυτό δεν είναι κάτι που προαπαιτεί ουσιαστική ενσυναίσθηση. Συμπενοούμε και παρέχουμε βοήθεια, ενώ στην πραγματικότητα ενδιαφερόμαστε για τη μοίρα ανθρώπων που θα μπορούσαν να βρίσκονται στη δική μας θέση.

Η εντιμότητα, όμως, φαίνεται όταν ξεπερνάμε τις ιδεολογικές, φυλετικές και θρησκευτικές διαφορές μας και παραδεχόμαστε πως σε κανέναν άνθρωπο δεν αξίζει να βιώνει το βασανιστήριο των δεινών του πολέμου. Όταν κανείς αποστρέφεται τη συνύπαρξη Σύριων προσφύγων με τους κατοίκους της χώρας του, όμως συγκινείται με την κατάσταση στην Ουκρανία, δεν είναι τίποτα άλλο παρά υποκριτής. Δεν αγνοεί μόνο την κατάσταση του Σύριου πρόσφυγα, αλλά και συμπονά μόνο φαινομενικά τον άμαχο Ουκρανό, κάτι που δεν

αξίζει κανείς από τους δύο.

Εκτός από την επιλεκτική συμπόνια που φαίνεται πως επιδεικνύουν πολλοί ως προς τις εξελίξεις στην Ουκρανία, αξίζει να δοθεί προσοχή σε μια ακόμη αιτία για τη συγκίνηση που περιβάλλει τα γεγονότα αυτά, και η οποία δεν είναι άλλη από την επιρροή του πολέμου σε λοιπές χώρες της Ευρώπης. Μεγάλο μέρος του ευρωπαϊκού πληθυσμού δεν γνωρίζει καν πως υπάρχει πόλεμος στις περισσότερες από τις εμπόλεμες ζώνες της Μέσης Ανατολής και της Αφρικής. Ακόμη και όταν, όμως, υπάρχει αυτή η γνώση, δεν υπάρχει ενδιαφέρον για το μέλλον των καταδικασμένων κατοίκων αυτών των χωρών. Αντιθέτως, υπάρχει δυνατότητα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και προθυμία των ανθρώπων για συνεχή ενημέρωση σχετικά με τις εξελίξεις του πολέμου στην Ουκρανία, πράγμα που οφείλεται στο γεγονός ότι ο Ευρωπαίος ανησυχεί για το πώς θα επηρεαστεί ο ίδιος από μία κατάσταση που τον αφορά. Γίνεται συνεχώς λόγος για τις οικονομικές επιπτώσεις που έχει ο πόλεμος στην υπόλοιπη Ευρώπη, κάτι που αποτελεί βασική αιτία για το σχετικό ενδιαφέρον που παρουσιάζεται από μεγάλο μέρος του ευρωπαϊκού πληθυσμού. Υπάρχει, παράλληλα, φόβος για τυχόν επέκταση της εχθρικής συμπεριφοράς της Ρωσίας σε περισσότε-

Φράιμη Μάνεση

ρες ευρωπαϊκές χώρες, συναισθημα που παρακινεί πολλούς να ενημερώνονται για τις εξελίξεις του πολέμου. Μπορεί κανείς, δηλαδή, να παρατηρήσει πως οι βασικοί λόγοι για τους οποίους ο Ευρωπαίος ασχολείται με τον πόλεμο στην Ουκρανία σχετίζονται με το πώς θα επηρεαστεί ο ίδιος και η χώρα του.

Είναι απόλυτα λογικό να υπάρχουν τέτοιες ανησυχίες. Θα ήταν, μάλιστα, παράξενο εάν απουσίαζαν. Η ισορροπία και το μέτρο δεν παύουν, όμως, να έχουν επίσης σημασία. Καθίσταται λοιπόν σαφές πως σε ηθικό επίπεδο, θα ήταν σημαντικό η συμπόνια και το ενδιαφέρον να μην προέρχονται αποκλειστικά από επιλεκτική ενσυναίσθηση και φόβο για το μέλλον της δικής μας χώρας, αλλά και από εν γένει αντιπολεμικές αντιλήψεις, οι οποίες θα έπρεπε να ανήκουν στην ηθική κώδικα του καθενός.

Σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί δικαιοσύνη το να επιδείξουμε αδιαφορία προς τους κατοίκους της Ουκρανίας. Αντιθέτως, ο άνθρωπος χρειάζεται να καταλάβει πως το κατά πόσο αξίζει κανείς να ζει χωρίς τις συνέπειες του πολέμου είναι ανεξάρτητο του φυλετικού, θρησκευτικού και κοινωνικού του υποβάθρου. Είναι σημαντική η συμπάρασταση στις χώρες που υποφέρουν από τέτοιες εξελίξεις, ασχέτως από το πόσο ταυτιζόμαστε με τους κατοίκους τους ή από το πόσο πιθανό είναι να επηρεαστούμε άμεσα από την κατάστασή τους.

Ειρήνη Γκρίτζαλη, Α2

Φαίνεται λοιπόν πως οι βασικοί λόγοι για τους οποίους ο Ευρωπαίος ασχολείται με τον πόλεμο στην Ουκρανία σχετίζονται με το **πώς θα επηρεαστεί ο ίδιος και η χώρα του.**

ΜΑΘΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

ΔΡΑΣΕΙΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ 2021-2022

➔ Κατά την εφετινή χρονιά που έφερε το στίγμα του κορωνοϊού, η Μαθητική Κοινότητα του Λυκείου κατόρθωσε με την υποστήριξη της Διεύθυνσης και των Καθηγητών - Συμβούλων να σχεδιάσει και να υλοποιήσει ποικιλία δράσεων σε πολλούς τομείς ξεπερνώντας κάθε εμπόδιο και σηκώνοντας το βάρος της ιδιαίτερης παράδοσης που χαρακτηρίζει το Σχολείο μας στον τομέα της ευθύνης προς το κοινωνικό σύνολο.

Το Δεκαπενταμελές Μαθητικό Συμβούλιο, συνεχίζοντας την παράδοση των προηγούμενων ετών και εμπλου-

τίζοντας τις δράσεις του, α) ενίσχυσε και υποστήριξε τις δράσεις κοινωνικής προσφοράς που συντονίστηκαν από τη Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας και Διαφορετικότητας του Σχολείου μας, η οποία συστάθηκε τον Σεπτέμβριο του 2020, β) βοήθησε συνανθρώπους μας που βρίσκονται σε ανάγκη, γ) ενίσχυσε το Ταμείο Υποτροφιών του Κολλεγίου, δ) στήριξε εθελοντικές φιλανθρωπικές ομάδες και ε) συμμετείχε ενεργά σε κεντρικές εκδηλώσεις του Σχολείου μας.

Πιο συγκεκριμένα:

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

α) Η Μαθητική Κοινότητα του Λυκείου του Κολλεγίου Ψυχικού συνέβαλε σημαντικά στην υλοποίηση των **δράσεων κοινωνικής προσφοράς** που συντονίστηκαν από τη Διεύθυνση Κοινωνικής Πρόνοιας και Διαφορετικότητας του Σχολείου μας:

- με τη συγκέντρωση ηλεκτρονικού, εκπαιδευτικού και αθλητικού εξοπλισμού στα σχολεία της Βόρειας Εύβοιας και πιο συγκεκριμένα των περιοχών της Αγίας Άννας, κοινότητας Αχλαδίου.

- με τη δημιουργία ψηφιακού ημερολογίου για το 2022 στο πλαίσιο της κοινής δράσης «Ζωγραφίζουμε-Συνυπάρχουμε» του Κολλεγίου Αθηνών με τα Special Olympics.

- με τη διεξαγωγή διαγωνισμού ανακύκλωσης στο πλαίσιο της υποστήριξης της Δράσης της Ανακύκλωσης.
- με τη συμμετοχή της στο Διαδικτυακό Συνέδριο: «Φυσικές Καταστροφές-Πυρκαγιές Καλοκαιριού 2021 και Επιχειρησιακά Σχέδια».
- με τη συνέντευξη στον Μητροπολίτη Νέας Ιωνίας και Φιλαδελφείας κ.κ. Γαβριήλ.
- με την αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας στην Ουκρανία.
- με τη συμμετοχή στην Έκθεση Ζωγραφικής με έργα που φιλοτεχνήθηκαν από μαθητές του Σχολείου μας και αθλητές των Special Olympics.
- με την παρουσίαση του θέματος «Ο ρόλος της Εκκλησίας και των Μεγάλων Δυνάμεων» στη διάλεξη του κ. Λουκά Χριστοδούλου για τη Μικρασιατική Καταστροφή.
- με τον συντονισμό –σε συνεργασία με το Κολλέγιο Αθηνών– της Ημερίδας «All for Blue».
- με τη συμμετοχή της στην Αντικαπνιστική Δράση.

ΑΛΛΗΛΕΓΥΗ

β) Όσον αφορά την **ενίσχυση και υποστήριξη** συνανθρώπων μας που βρίσκονται σε ανάγκη:

- η Μαθητική Κοινότητα συγκέντρωσε χρηματικό ποσό για την αγορά ρουχισμού και γλυκών για τα άτομα με αναπηρία που φιλοξενεί το

φιλανθρωπικό, μη κερδοσκοπικό Σωματείο «ΑΡΩΓΗ». Επίσης, κάθε τμήμα του Λυκείου και του IB DP φιλοτέχνησε από μία χριστουγεννιά-

Αλίνα Οικονόμου

Αναστασία Κυριακοπούλου

Άννα Γκιόκα

Δανάη Τσαγκαράτου

Ματθίλδη Κατσάμπα

Έλλη Τζιαμούρτα

τική κάρτα και τη χάρισε στα παιδιά της «ΑΡΩΓΗΣ».

- υποστήριξε την Ιερά Μητρόπολη Νέας Ιωνίας και Φιλαδέλφειας μέσα από την προσφορά γευμάτων στα Συσσίτια.
- οι μαθητές της Α' τάξης του Γενικού Λυκείου στο πλαίσιο του «Service As Action» συμμετείχαν στον Διαγωνισμό «Αστέρι της Ευχής» του Make-a-Wish.

ΤΑΜΕΙΟ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

- γ) Η Μαθητική Κοινότητα του Λυκείου συγκέντρωσε χρηματικό ποσό για την ενίσχυση του Ταμείου Υποτροφιών του Κολλεγίου:
- με τη διάθεση ποσού από το ταμείο του δεκαπενταμελούς Μαθητικού Συμβουλίου για την υποστήριξη δρομέων της Κολlegιακής Οικογένειας που έλαβαν μέρος στον 40ό Κλασικό Μαραθώνιο Αθηνών.

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ

δ) Η Μαθητική Κοινότητα του Λυκείου στήριξε εθελοντικές φιλανθρωπικές ομάδες. Πιο συγκεκριμένα:

- μαθητές της Α' Λυκείου στο πλαίσιο του Service As Action υιοθέτησαν άγριο ζώο από την οργάνωση «Αρκτούρος» και δημιούργησαν αφίσα για την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της σχολικής κοινότητας σχετικά με τη συγκεκριμένη οργάνωση.
- μαθητές της Α' Λυκείου στο πλαίσιο του Service As Action υποστήριξαν τη φιλοζωική εταιρεία «Save a Greek Stray» μέσω της δημιουργίας αφισών και προσφοράς χρημάτων για τα αδέσποτα ζώα.
- μαθητές της Α' Λυκείου στο πλαίσιο του Service As Action συγκέντρωσαν τροφές, είδη περιποίησης, παιχνίδια για τα αδέσποτα και τα απέστειλαν σε φιλοζωική οργάνωση.

ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ε) Η Μαθητική Κοινότητα συμμετείχε ενεργά σε κεντρικές εκδηλώσεις του Σχολείου μας.

- με τη διατύπωση ερωτημάτων στην ομιλία της καθηγήτριας Ιστορίας Νέου Ελληνισμού στο Ε.Κ.Π.Α. κ. Μ. Ευθυμίου, με τίτλο «Ερωτήματα για το 1821», στην ομιλία του Καθηγητή Οικονομικής και Κοινωνικής Ιστορίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Κώστα Κωστή, με τίτλο: «Η πολιτική οικο-

νομία του Πολέμου της Ανεξαρτησίας» και στην ομιλία του Καθηγητή Πολιτικής Επιστήμης στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, Στάθη Καλύβα, με θέμα: «Τι κρατάμε από την Ελληνική Επανάσταση για το σήμερα και το αύριο;»

- με την εναρκτήρια ομιλία στην έκθεση «Ελληνική Σημαία: Ένα Σύμβολο - 200 Αντικείμενα», που διοργανώθηκε από τη Flag of Greece AMKE, υπό την αιγίδα της Επιτροπής Ελλάδα 2021.

Η αποτίμηση των δράσεων της εφετινής χρονιάς ήταν πολύ θετική. Η Μαθητική Κοινότητα του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού στάθηκε επάξια στο ύψος των περιστάσεων και επιβεβαίωσε τη φυσιογνωμία, τις ανησυχίες, τις δυνατότητες, καθώς και την ισχυρή θέλησή της να βοηθήσει στα κοινά όπου και όποτε χρειαστεί. Στόχος της Μαθητικής Κοινότητας για την επόμενη σχολική χρονιά είναι να συνεχίσει και να διευρύνει το έργο της προσφοράς και της κοινωνικής αλληλεγγύης, καθώς και να υλοποιήσει δράσεις που εκφράζουν τις ανησυχίες και τους προβληματισμούς της.

Σύμβουλοι της Μαθητικής Κοινότητας: κ. Α. Σπύρογλου, κ. Ε. Τζάρου, κ. Κ. Χριστοδούλου, η IB DP Deputy Coordinator, κ. Εύ. Καϊναδά και η Υποδιευθύντρια του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού κ. Α. Αναγνώστου.

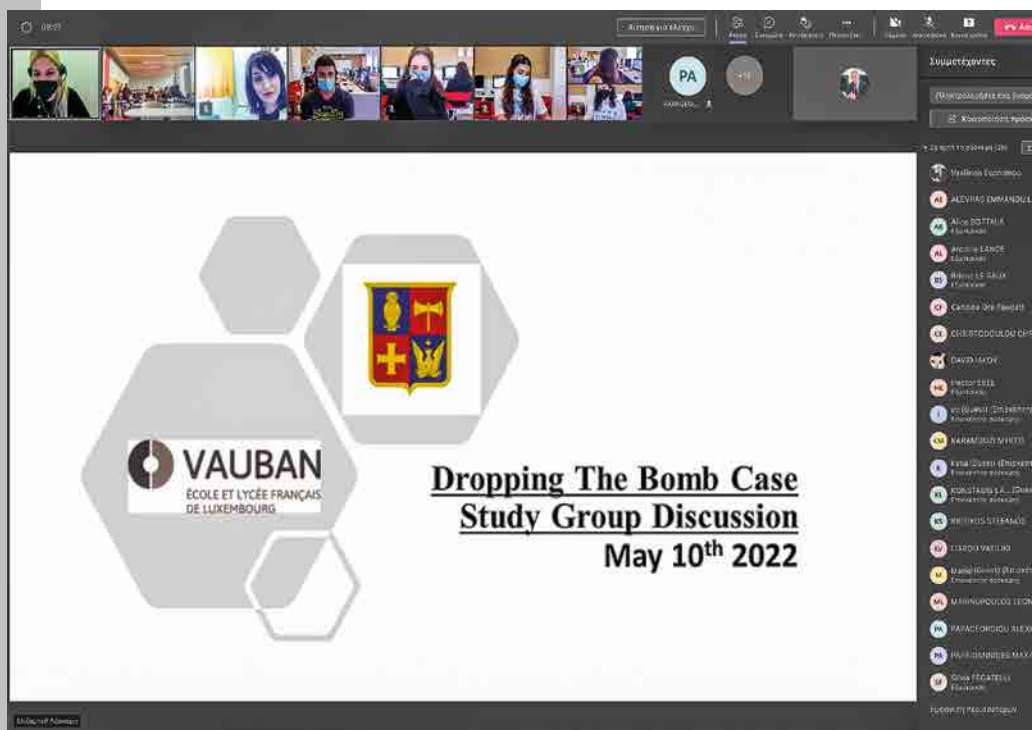
▶ Αδελφοποίηση του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού με το Γαλλικό Λύκειο Λουξεμβούργου «Vauban»

Φέτος, με ιδιαίτερη χαρά πραγματοποιήσαμε την αδελφοποίηση του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού με το Γαλλικό Λύκειο Λουξεμβούργου «Vauban».

Το Γαλλικό Λύκειο «Vauban είναι ιδιωτικό σχολείο αναγνωρισμένο από το γαλλικό Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και μέλος του δικτύου σχολικών ιδρυμάτων γαλλικής εκπαίδευσης στο εξωτερικό (AEFE), το μοναδικό δίκτυο στον κόσμο το οποίο αποτελείται από 522 σχολικά ιδρύματα εγκατεστημένα σε 139 χώρες. Το Γαλλικό Λύκειο «Vauban ιδρύθηκε το 1984 και παρέχει ποιοτική εκπαίδευση σύμφωνα με τις απαιτήσεις των

γαλλικών προγραμμάτων και τις διεθνείς επιλογές και αξίες. Οι εγκαταστάσεις του είναι σύγχρονες και βρίσκονται στο νότιο τμήμα της πρωτεύουσας του Λουξεμβούργου. Στο Λύκειο «Vauban» φοιτούν σε όλες τις βαθμίδες 2.600 εγγεγραμμένοι μαθητές από περισσότερες από 35 εθνικότητες.

Λόγω των ιδιαίτερων επιδημιολογικών συνθηκών, βασικός στόχος της αδελφοποίησης για τη φετινή χρονιά ήταν να δοθεί η ευκαιρία στους μαθητές και των δύο σχολείων να επικοινωνήσουν διαδικτυακά μέσω της εκπόνησης κοινού Project και να εργαστούν ομαδοσυνεργατικά ανταλλάσσοντας με γόνιμο τρόπο απόψεις και ιδέες.

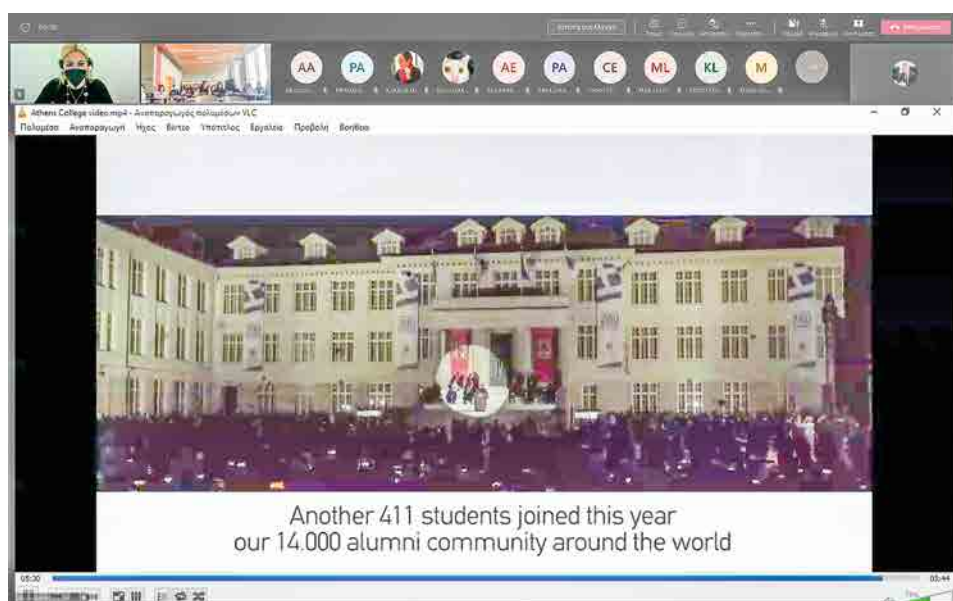
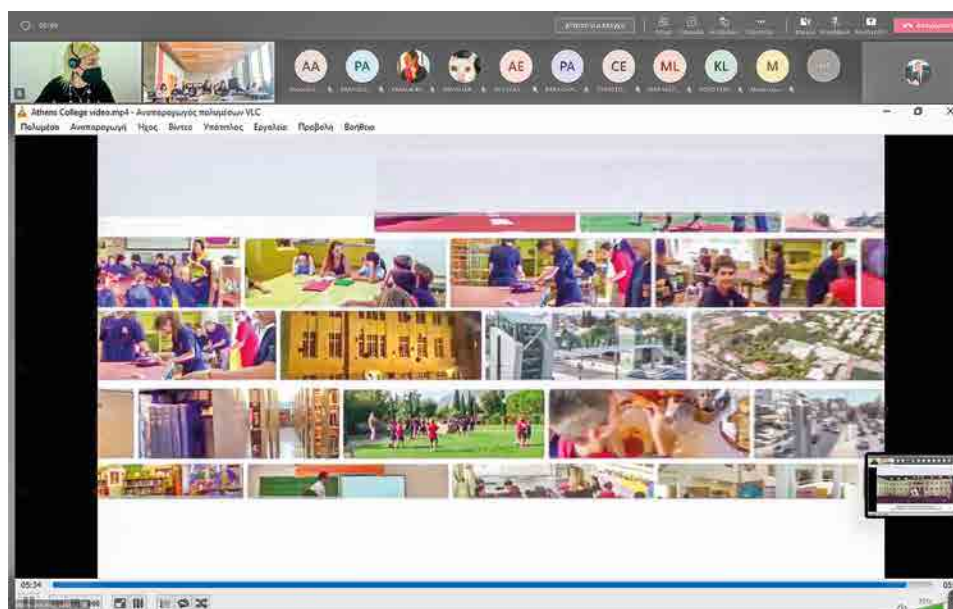

Πιο συγκεκριμένα, μαθητές των τμημάτων Language and Literature και Language Acquisition της Α' Λυκείου του Σχολείου μας, μαζί με μαθητές δύο τμημάτων του Λυκείου «Vauban» αφιέρωσαν αρκετές διδακτικές ώρες για να μελετήσουν πλούσιο εκπαιδευτικό υλικό που ετοίμασε το Αγγλικό τμήμα του Λυκείου μας, με θέμα **«Dropping The Atomic Bomb Case Study»**. Στη συνέχεια, την Τρίτη, 10 Μαΐου 2022 οι μαθητές και των δύο σχολείων συναντήθηκαν διαδικτυακά, παρουσίασαν τα Σχολεία τους και γνωρίστηκαν μεταξύ τους. Ακολούθως, με τον συντονισμό της Προϊσταμένης του

Αγγλικού τμήματος, κ. Ε. Λάσκαρη και με τη βοήθεια της Forensics Head School, κ. Κ. Μπασλή, και της Teaching Fellow, κ. C. Fawcett χωρίστηκαν οι μαθητές σε τέσσερις μικτές ομάδες των είκοσι περίπου μαθητών η καθεμία.

Οι μαθητές κλήθηκαν να εξετάσουν τέσσερις βασικές επιλογές που θα μπορούσαν να έχουν στη διάθεσή τους οι Ηνωμένες Πολιτείες σχετικά με τον τρόπο συνεργασίας τους με την Ιαπωνία στον Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Στις υποομάδες τους συζήτησαν τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα των τεσσάρων αυτών επιλογών και επέλεξαν με ψηφοφορία ποια επιλογή από τις τέσσερις είναι κατά τη γνώμη τους η πιο ηθική. Προετοίμασαν την επιχειρηματολογία τους και τα συμπεράσματά τους και όρισαν δύο μέλη από την ομάδα τους, για να παρουσιάσουν τα πορίσματά τους στην Ολομέλεια. Οι μαθητές μέσα από τη συζήτηση που ακολούθησε διαπίστωσαν τους διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους μπορεί να γίνει κατανοητή η ηθική στον πόλεμο και τη σημασία που έχει για την ανθρωπότητα η λήψη αποφάσεων από έναν ηγέτη.

Η συνεργασία ανάμεσα στους μαθητές υπήρξε ιδιαίτερα εποικοδομητική. Ευελπιστούμε η συγκεκριμένη κοινή εκπαιδευτική δράση να είναι η αρχή μιας γόνιμης συνεργασίας μεταξύ των δύο σχολείων. Θα ήταν επίσης πολύ μεγάλη η χαρά μας, εφόσον το επιτρέψουν στο μέλλον οι υγειονομικές συνθήκες, να γίνει ανταλλαγή επισκέψεων ανάμεσα στα δύο σχολεία, ώστε να ισχυροποιηθούν ακόμη περισσότερο οι δεσμοί μας.

▶ Διαγωνισμός Ερμηνευτικής Ανάγνωσης Λογοτεχνικών Κειμένων 2022

Την Τρίτη, 8 Μαρτίου και την Τετάρτη, 9 Μαρτίου 2022 πραγματοποιήθηκαν η α' και η β' φάση του Διαγωνισμού Ερμηνευτικής Ανάγνωσης Λογοτεχνικών Κειμένων «Η Ελληνική Επανάσταση στην Ποίηση», που συνδιοργάνωσαν το Λύκειο Κολλεγίου Αθηνών με το Λύκειο Κολλεγίου Ψυχικού, σε συνεργασία με τη ΔΔΕ Β' Αθήνας. Ο Διαγωνισμός απευθυνόταν σε μαθητές όλων των τάξεων των Γενικών και Επαγγελματικών Λυκείων της Αττικής.

Κατά την πρώτη φάση του Διαγωνισμού 65 μαθητές από 19 δημόσια και ιδιωτικά σχολεία της Αττικής παρουσίασαν ενώπιον κριτικής επιτροπής, που αποτελείτο από τους/τις Καθηγητές/τριες Συμβούλους των σχολείων που συμμετείχαν στον Διαγωνισμό, τα ποιήματα που είχαν επιλέξει. Δεκατρείς μαθητές/τριες συγκέντρω-

σαν την υψηλότερη βαθμολογία, προκρίθηκαν στη δεύτερη φάση του Διαγωνισμού και παρουσίασαν τα κείμενά τους ενώπιον κριτικής επιτροπής που αποτελείτο από την κ. **Νάντια Κοντογεώργη**, ηθοποιό, και τον κ. **Χρίστο Ζαφειρόπουλο**, φιλόλογο.

Οι τρεις μαθητές/τριες που διακρίθηκαν και έλαβαν βραβείο είναι οι ακόλουθοι/ες:

- 1^ο βραβείο: Μαύρου Ηρώ
- 2^ο βραβείο: Κοκκάλη Χριστίνα
- 3^ο βραβείο: Ζερβός Χαράλαμπος

Οι μαθητές που κέρδισαν το 1^ο και 2^ο βραβείο αντίστοιχα είναι μαθήτριες του 1^{ου} έτους του International Baccalaureate Diploma Programme. Την εκδήλωση πλαισίωσαν μουσικά μαθητές και μαθήτριες των Γυμνασίων και Λυκείων Κολλεγίου Αθηνών και Κολλεγίου Ψυχικού με έργα σχετικά με το θέμα. Από το Κολλέγιο Ψυχικού την εκδήλωση συντόνισαν η φιλόλογος, κ. Κ. Νικολάου και η Υποδιευθύντρια του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού, κ. Α. Αναγνώστου.

Όμιλος Νεανικής Επιχειρηματικότητας 2021-2022

Το σχολικό έτος 2021-2022 ήταν αναμφίβολα ένα έτος γεμάτο καινοτόμες ιδέες, συναρπαστικές εμπειρίες και διακρίσεις για τον Όμιλο Νεανικής Επιχειρηματικότητας του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού. 45 μαθητές του Γενικού Λυκείου και του IB DP ήρθαν κοντά, συνεργάστηκαν, ανέπτυξαν τις επιχειρηματικές τους δεξιότητες και απέδειξαν ότι η νέα γενιά είναι έτοιμη να αναλάβει δράση σχετικά με μείζονα προβλήματα του σύγχρονου κόσμου. Οι μαθητές του Ομίλου κατέθεσαν τις προτάσεις τους και για πρώτη φορά στην ιστορία του Ομίλου δημιουργήθηκαν, εκπροσώπησαν και διακρίθηκαν περισσότερες από μία ομάδες σε τρεις μεγάλους διαγωνισμούς:

1. Τον διαγωνισμό της «**Εικονικής Επιχείρησης**» του **JA/ Greece**, στον οποίο η Future Farmers με το Mini Farm κατέκτησε τη **2^η θέση στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό**,

2. Τον διαγωνισμό της **Κοινωνικής Καινοτομίας** (SIR - Social Innovation Relay) του **JA/ Greece** και της **NN**, στον οποίο δύο ομάδες του Ομίλου μας, η **Recrewted** και η **Topikon**, προκρίθηκαν στις 20 καλύτερες ομάδες, με τη **Recrewted** να προκρίνεται στον ελληνικό τελικό με τις 10 καλύτερες ομάδες, όπου κατέκτησε τη **2^η θέση πανελλαδικά**.

3. Το **Diamond Challenge** υπό την Αιγίδα του **University of Delaware Horn Entrepreneurship**, όπου συμμετείχαν οι ομάδες Future Farmers και Recrewted, κατακτώντας την 1^η και 2^η θέση αντίστοιχα στον Ελληνικό Τελικό. Η Future Farmers εκπροσώπησε την Ελλάδα διαδικτυακά στον διεθνή τελικό, κερδίζοντας τις εντυπώσεις.

▶ MINI FARM – FUTURE FARMERS

26 από τα μέλη του Ομίλου οραματίστηκαν και ίδρυσαν την *Future Farmers*, με το προϊόν της *Mini Farm*, ένα καινοτόμο κιτ υδροπονίας από ανακυκλώσιμα υλικά που λειτουργεί με το πάτημα ενός κουμπιού. Με το Mini Farm η διαδικασία ανάπτυξης φυτών και βοτάνων από αρχαίους ελληνικούς σπόρους βιώνεται με σύγχρονο τρόπο από μικρούς και μεγάλους. Στόχος μας είναι η ενίσχυση της σχέσης με τη φύση και η ευαισθητοποίηση του κοινού για τη διατήρηση των σπόρων ως πολιτιστικής κληρονομιάς, δίνοντας «πνοή» στο περιβάλλον.

Εμπνευσμένοι από τις ρίζες μας καινοτομήσαμε, προσπαθώντας να δώσουμε λύση σε μια σειρά από περιβαλλοντικά ζητήματα, όπως την αλόγιστη χρήση φυτοφαρμάκων, την υπερκατανάλωση νερού για άρδευση —ιδιαίτερα σε περιόδους παρατεταμένης λει-

ψυδρίας— αλλά και την εξαφάνιση των παραδοσιακών ελληνικών ποικιλιών σπόρων.

Έτσι, στραφήκαμε στη μέθοδο της υδροπονίας, μια αρχαία μέθοδο καλλιέργειας που δεν απαιτεί χώμα. Οι *Future Farmers* αρκεί να τοποθετήσουν τους παραδοσιακούς σπόρους στις ταμπλέτες κοκοφοίνικα και ανοίγοντας την ειδική για φυτά λάμπα ξεκινούν το ταξίδι τους στον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό! Η διαδικασία είναι ιδιαίτερα απλή, μια και από το φυτίλι στο κάτω μέρος των δοχείων απορροφάται η κατάλληλη ποσότητα νερού, ενώ η λάμπα και το θρεπτικό διάλυμα φροντίζουν για τη βέλτιστη ανάπτυξη των φυτών.

Από την αυθεντική γεύση της ντομάτας της Σαντορίνης, στην πλούσια μυρωδιά του σγουρού βασιλικού, της φράουλας της Κέρκυρας, αλλά και στις εντομοαπωθητικές ιδιότητες του κατιφέ, οι σπόροι του *Mini Farm* μας ταξι-

δεύουν στο Κυριακάτικο τραπέζι, στο σπίτι της γιαγιάς. Όραμά μας είναι να μήσουμε τους νέους στη διαδικασία ανάπτυξης των φυτών, ώστε να υιοθετήσουν «πράσινες» συνήθειες και να γίνουν υπεύθυνοι πολίτες του κόσμου.

Επομένως, το *Mini Farm* αποτελεί το τέλειο δώρο για όλους: από τα παιδιά που δεν γνωρίζουν την ιστορία της ελληνικής καλλιέργειας, στα «μεγαλύτερα παιδιά» που ζουν στα κέντρα των πόλεων, όπου υπάρχει χαμηλή ποιότητα αέρα και περιορισμένο φως, μέχρι και στους ενήλικες που αναζητούν ένα εκπαιδευτικό και διασκεδαστικό δώρο για τα παιδιά ή και τα εγγόνια τους. Το «έξυπνο» αυτό κιτ κήπου διατίθεται και ως εταιρικό δώρο.

κτησε το 2^ο βραβείο. Την ομάδα μας εκπροσώπησαν οι μαθήτριες της Α' Λυκείου, Λεκκού Ιωάννα, Λυμπεροπούλου Άννα, Μαζιώτη Νίκη και η μαθήτρια του IB1, Τουτζιαρίδη Αμαλία – Χριστίνα στο Diamond Challenge Summit, ενώ στον τελικό του JA Greece συμμετείχε επιπλέον η Ζησοπούλου Σοφία, μαθήτρια της Β' Λυκείου.

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους χορηγούς μας, το

σχολείο μας, όλα τα μέλη της Εικονικής Επιχείρησής μας, αλλά και τους καθηγητές μας, τον κ. Καραμήτσα, την κ. Μαρκοπούλου και τον κ. Στατήρη, οι οποίοι αναγνώρισαν την ανάγκη που υπάρχει, υιοθετήσαν το όραμά μας και αγκάλιασαν το έργο της Future Farmers σε κάθε της βήμα!

Αμαλία Τουτζιαρίδη, Πρόεδρος Future Farmers

Μάλιστα, επιτρέπουμε στους καταναλωτές να μας στείλουν τις διαστάσεις ενός γυάλινου δοχείου που ήδη διαθέτουν, ώστε εμείς να τους παρέχουμε το εξατομικευμένο καπάκι με τη λάμπα του. Ως εκ τού-

του, προωθούμε την επαναχρησιμοποίηση, σε μειωμένη τιμή.

Η *Future Farmers* συμμετείχε σε δύο διαγωνισμούς: στον Diamond Challenge Summit 2022 και στον Πανελλαδικό Διαγωνισμό «Καλύτερη Εικονική Επιχείρηση 2022». Στον πρώτο, ο οποίος υλοποιήθηκε υπό την αιγίδα του University of Delaware Horn Entrepreneurship, κατακτήσαμε την 1^η θέση στον Ελληνικό τελικό και εκπροσωπήσαμε τη χώρα μας στον διεθνή τελικό. Όσο για τον 17^ο Πανελλαδικό Διαγωνισμό «Καλύτερη Εικονική Επιχείρηση 2022» του Junior Achievement Greece—ο οποίος έλαβε χώρα στις 13 Μαΐου 2022 στον Θόλο του Κέντρου Πολιτισμού του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος—συμμετείχαν περισσότερες από 100 ομάδες από όλη την Ελλάδα και η Future Farmers κατέ-

► RECREWTEd

Η *RecrewteD* είναι μια επιχειρηματική ιδέα του Ομίλου Επιχειρηματικότητας του Κολλεγίου Ψυχικού με σημαντικό κοινωνικό αντίκτυπο, που γεννήθηκε από τέσσερις μαθητές του IB1: τη Σόνια Βουδούρη, την Εύα Βούλγαρη, τον Άλεξ Δαυίδ και τον Άλκη Τουτζιαρίδη και στην οποία συμμετείχαν συνολικά 19 μαθητές.

Η *RecrewteD* αποτελεί τη νέα, επαναστατική ιστοσελίδα εύρεσης εργασίας για ανειδίκευτους εργαζομένους, προγραμματισμένη ειδικά, έτσι ώστε να εξυπηρετεί τις ανάγκες των αλλοδαπών εργαζομένων, κυρίως αιτούντων άσυλο και μεταναστών, στην ένταξή τους στο εργατικό δυναμικό της χώρας. Οι κοινωνικές ομάδες αυτές αντιμετωπίζουν συχνά προβλήματα στην εύρεση εργασίας, κυρίως εξαιτίας της έλλειψης ενός μέσου που θα είναι εύχρηστο και θα μπορούν να χρησιμοποιούν στη γλώσσα τους.

Εξαιτίας των προβλημάτων αυτών, εντείνεται πληθώρα κοινωνικών προβλημάτων, όπως η ξενοφοβία, η ανισότητα στις ευκαιρίες, ακόμη και η πιο αργή οικονομική ανά-

πτυξη, εξαιτίας της συχνής έλλειψης εργατικού δυναμικού. Ειδικά στους τομείς της γεωργίας και του τουρισμού, οι κενές θέσεις εργασίας πληθαίνουν κάθε καλοκαίρι, με τις επιχειρήσεις να αναζητούν άτομα, για να τις καλύψουν.

Η *Recrewted*, η ηλεκτρονική πλατφόρμα που ήδη είναι λειτουργική (www.recrewted.gr), στοχεύει στο να δώσει μια λύση σε αυτά τα προβλήματα, καθώς με ένα εύχρηστο λογισμικό προσφέρει την ευκαιρία στους αλλοδαπούς εργαζομένους να εγγραφούν δωρεάν και να έρθουν σε επαφή με εργοδότες (ιδιώτες και επιχειρήσεις), μέσω αγγελιών. Κάτι που καθιστά την πλατφόρμα ακόμη πιο ξεχωριστή είναι το γεγονός ότι έχει μεταφραστεί σε πάνω από 20 γλώσσες, κυρίως αυτές που αποτελούν τις πιο συχνά ομιλούμενες από τους αλλοδαπούς στη χώρα μας. Τέλος, αποτελεί και ένα χρήσιμο εργαλείο στα χέρια τους, αφού παρέχει ειδική σελίδα με πληροφοριακά άρθρα και οδηγίες (π.χ. για έκδοση εργοσήμου - πληρωμής για νόμιμη εργασία).

Η *Recrewted* έχει έρθει σε συνεργασία με δύο Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις για τους πρόσφυγες και μετανάστες, τη *METAdrasi* και τη *SolidarityNow*, η οποίες παρείχαν σημαντική στήριξη και πολλές συμβουλές. Επιπλέον, τα τέσσερα μέλη της μίλησαν σε βιντεοκλήση αυτοπροσώπως με τον Υπουργό Μετανάστευσης και Ασύλου, κ. Ν. Μηταράκη, ο οποίος επικρότησε την ιδέα και έδωσε πολύ χρήσιμες συμβουλές.

Η ιδέα έχει διακριθεί σε δύο διαγωνισμούς, κατακτώντας τη 2^η θέση στον Πανελλήνιο Τελικό του διαγωνισμού Κοινωνικής Καινοτομίας (SIR), διοργανωμένο από τη Junior Achievement Greece, και τη 2^η θέση στην Τελική Πανελλήνια Φάση του διεθνούς διαγωνισμού Diamond Challenge, του Πανεπιστημίου του Delaware.

Η ομάδα κατέβαλε σημαντική προσπάθεια για την επίτευξη των επιχειρηματικών στόχων της, αλλά και έλαβε στήριξη από τους τρεις καθηγητές-υπεύθυνους του Ομίλου, τον κ. Καραμήτσα, την κ. Μαρκοπούλου και τον κ. Στατήρη.

Σόνια Βουδούρη, Πρόεδρος της Recrewted

▶ ΤΟΡΙΚΟΝ

Το κυριότερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα στις μέρες μας είναι η απεριόριστη σπατάλη ενέργειας και η ανεξέλεγκτη απελευθέρωση διοξειδίου του άνθρακα μέσα από τις εισαγωγές προϊόντων από το εξωτερικό και όχι μόνο. Ένα ακόμη σύνηθες και σημαντικό πρόβλημα είναι η ολοένα και αυξανόμενη συρρίκνωση των εισοδημάτων των μικροπαραγωγών, με αποτέλεσμα όλο και περισσότεροι μικροπαραγωγοί να εγκαταλείπουν τον κλάδο αυτό, ο οποίος αποτελεί πυλώνα της οικονομίας.

Η *Topikon* είναι μια εφαρμογή για κινητά τηλέφωνα που δημιουργεί ένα δίκτυο που ενώνει τους κατοίκους-επι-

σκέπτες με τα ξενοδοχεία και τις μονάδες εστίασης, και τα ξενοδοχεία και την εστίαση με τους τοπικούς παραγωγούς. Απευθύνεται σε μικρούς καλλιεργητές που, χωρίς την *Topikon*, αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην εύρεση ενός πελα-

τολογίου που μπορεί να προσαρμοστεί στις δυνατότητές τους. Ακόμη, αφορά επιχειρηματίες στον κλάδο της εστίασης (ξενοδοχεία, ταβέρνες, εστιατόρια) που έχουν οικολογική συνείδηση αλλά και θέληση να υποστηρίξουν την τοπική οικονομία. Το συγκριτικό πλεονέκτημα θα είναι εδώ η υψηλότερη ποιότητα, η οικολογική ταυτότητα αλλά και οι ανταγωνιστικές τιμές (ελαχιστοποιούνται τα μεταφορικά έξοδα, τα έξοδα για προώθηση των προϊόντων, μειώνεται το κόστος αποθήκευσης κ.τ.λ.). Μέσω της εφαρμογής, οι καταναλωτές αναγνωρίζουν και εμπιστεύονται τις πιστοποιημένες επιχειρήσεις και τους τοπικούς παραγωγούς που συνεργάζονται με την *Topikon*, ακολουθώντας τις προδιαγραφές της. Οι απρόσωπες σχέσεις με τους προμηθευτές του εξωτερικού αντικαθίστανται από σχέσεις εμπιστοσύνης με συμπατριώτες μας που καλλιεργούν χωρίς τα συντηρητικά που είναι απαραίτητα για τη διατήρηση των προϊόντων κατά τη μεταφορά τους, προσφέροντας πιο αγνά προϊόντα στους καταναλωτές. Η *Topikon* κινητοποιεί και οδηγεί τις επιχειρήσεις εστίασης στην υιοθέτηση μιας φιλικής προς το περιβάλλον στάσης, αξιοποιώντας την εγχώρια - τοπική παραγωγή, με αποτέλεσμα να ενισχύει την τοπική οικονομία.

Η μαθητική μας επιχείρηση πήρε το εισιτήριο για το δεύτερο στάδιο του εκπαιδευτικού προγράμματος «Διαγωνισμός Κοινωνικής Καινοτομίας» και κατέθεσε το Business Canvas! Την ομάδα εκπροσώπησαν οι μαθητές: Αναστασόπουλος Δημήτριος, Μαμαλούκα Ελευθερία, Χριστοδούλου Χριστίνα, Μαρινόπουλος Λεωνίδας.

Ήταν μια συναρπαστική εμπειρία!

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα τον Σύμβουλο του Junior Achievement Greece του Ομίλου Νεανικής Επιχειρηματικότητας, κ. Γιώργο Ηγουμενάκη από την εταιρεία ΕΥ για τη στήριξή του.

Καθηγητές - Σύμβουλοι Ο.Ν.Ε.:

κ. Καραμήτσα Θ., κ. Μαρκοπούλου Ελ., κ. Στατήρης Π.

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

UNESCO
Associated
Schools

Ο Όμιλος UNESCO έχει ως στόχο, μέσα από τις δράσεις του και τη συμμετοχή του σε εθνικά προγράμματα και διεθνή συνέδρια, να προωθήσει στα μέλη του τις αξίες και τις αρχές που καταγράφονται στο Σύνταγμα της UNESCO, κατοχυρώνονται στον Καταστατικό Χάρτη του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και περιλαμβάνονται στους 17 Στόχους για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη.

Schools Project Network) θεματική «Τεχνητή Νοημοσύνη: εφαρμογές & ηθική διάσταση», συνθέτοντας και παρουσιάζοντας τις εργασίες τους.

Ομάδα του Ομίλου μας αποτελούμενη από τους: Γιολάντα-Αναστασία Πανδή (Β' Λυκείου), Αμαλία-Χριστίνα Τουτζιαρίδη (IB1), Λάουρα-Κυριακή Τριβιζά (IB1), Νικόλα Βλαχάκη-Αλεξόπουλο (IB1), Λάμπρο-Μαρς Σίμπσον (IB1) και Άλκη Τουτζιαρίδη (IB1) συμμετείχε σε κοινή αποστολή με τον Όμιλο UNESCO

του Γυμνασίου Κολλεγίου του Ψυχικού στο 3^ο Διεθνές Συμπόσιο Νέων για την Παγκόσμια Πολιτιστική Κληρονομιά (www.olympiayouthsymposium.com), το οποίο διεξήχθη στις εγκαταστάσεις της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας στην Αρχαία Ολυμπία (6-10 Απριλίου 2022). Εκεί τα μέλη μας είχαν την ευκαιρία να εργαστούν σε Ειδικές Επιτροπές και να παρουσιάσουν στην Ολομέλεια του Συμποσίου τα αποτελέσματα της έρευνάς τους καθώς και τις προτάσεις τους για την αύξηση της παγκόσμιας οικολογικής ευαισθητοποίησης μέσω της εκπαίδευσης.

Αναλυτικότερα, οι μαθήτριες και οι μαθητές του Γενικού Λυκείου και του Ι.Β. καθόλη τη διάρκεια του έτους διερεύνησαν την προτεινόμενη από το Ελληνικό Δίκτυο Συνδεδεμένων Σχολείων με την UNESCO (ASPnet/Associated

σεις τους για την αύξηση της παγκόσμιας οικολογικής ευαισθητοποίησης μέσω της εκπαίδευσης.

Επιπλέον, η μαθήτρια Λάουρα - Κυριακή Τριβιζά έλαβε μέρος στην 6^η Πανελλήνια Προσομοίωση των Επιτροπών του Ο.Η.Ε. για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου «Μαθητές σε Ρόλο Διπλωμάτη» (<https://roh.gr>), συμμετέχοντας στην Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου: «Δικαιώματα στην Ελευθερία της Έκφρασης». Η προσομοίωση αυτή διεξήχθη διαδικτυακά από την Παρασκευή, 10 Δεκεμβρίου 2021 έως την Κυριακή, 12 Δεκεμβρίου 2021 και αποτέλεσε το μεγαλύτερο μέχρι σήμερα μαθητικό διαδικτυακό συνέδριο στη χώρα μας.

Ολοκληρώσαμε τις εργασίες του Ομίλου μας ανανεώνοντας το ραντεβού μας για την επόμενη σχολική χρονιά, προκειμένου να εντείνουμε τις προσπάθειές μας και να συμμετέχουμε σε ακόμη περισσότερες δράσεις και συνέδρια εντός και εκτός συνόρων.

Καθηγητές – Σύμβουλοι:
κ. Τσιμάκη Β., κ. Ροζάκης Δ.

Όμιλος Προσομοίωσης του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών Model United Nations (MUN)

Όμιλος Προσομοίωσης του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (MUN) του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους Ομίλους εκπροσώπησης του Σχολείου μας σε Συνέδρια που διοργανώνονται τόσο στην Ελλάδα (Αθήνα, Θεσσαλονίκη) όσο και στο εξωτερικό (Λονδίνο, Χάγη, Μαδρίτη).

Οι κυριότεροι σκοποί του Ομίλου είναι:

- Η εμβάθυνση στη λειτουργία του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, των διαφορετικών επιτροπών και οργάνων του καθώς και των πρακτικών του.
- Η διερεύνηση της χρησιμότητας των διεθνών οργανισμών σε ζητήματα ασφαλείας και η σημασία του political coaching.
- Η ανάπτυξη δεξιοτήτων επικοινωνίας, διαλόγου, ομαδο-συνεργασίας, διαπραγμάτευσης και ηγεσίας (leadership & followership).
- Η ευαισθητοποίηση και η ενημέρωση των μαθητών για τα παγκόσμια πολιτικά, οικονομικά και κοινωνικά ζητήματα, και πιο συγκεκριμένα η εξερεύνηση ζητημάτων όπως η δημοκρατία, ο πόλεμος, η αειφορία, η βιωσιμότητα, το μέλλον του πλανήτη, η οικολογική κρίση.
- Η ενίσχυση της επαφής και της επικοινωνίας των μαθητών του Σχολείου μας τόσο με τις κοινότητες του MUN στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό.
- Η ενδυνάμωση της χρήσης της αγγλικής γλώσσας.

Φέτος λόγω των ειδικών συνθηκών που διαμορφώθηκαν εξαιτίας της πανδημίας του Covid19 και την ακύρωση πολλών συνεδρίων, ο όμιλος MUN του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού κατάφερε να συμμετάσχει με σημαντική εκπροσώπηση και μεγάλη επιτυχία στα ακόλουθα online συνέδρια:

- 24^ο Συνέδριο MUN της Γερμανικής Σχολής Αθηνών (22.10-24.10.2021)
- 14^ο Συνέδριο MUN των εκπαιδευτηρίων «ΚΩΣΤΕΑ ΓΕΙΤΟΝΑ» (10.12-12.12.2021)
- Συνέδριο THIMUN Χάγης (25.01-29.01.2022)
- 11^ο Συνέδριο MUN των εκπαιδευτηρίων «ΠΛΑΤΩΝΑ» (11.03-13.03.2022)

Επίσης, πραγματοποιήθηκαν επιτυχώς καθόλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς οι διά ζώσης απογευματινές συναντήσεις του Ομίλου κάθε Παρασκευή.

Καθηγητές – Σύμβουλοι:

**κ. Βλάχου Α. (ΙΒ DP), κ. Καβρουλάκη Ε. (Γενικό Λύκειο),
κ. Κατσαρού Α. (Γενικό Λύκειο), κ. Ροζάκης Δ. (ΙΒ DP).**

ματα της επικαιρότητας. Πιο συγκεκριμένα, διοργάνωσαν ένα διαδικτυακό φόρουμ με θέμα την πανδημία.

Οι άξονες αναφοράς ήταν τρεις: ψυχική υγεία, σωματική υγεία, και κοινωνιολογικές προεκτάσεις. Πέντε μαθητές της Β' Λυκείου του Κολλεγίου Ψυχικού, ο Φαίδων Παπαθανασίου, η Μαριλένα Μουρτζούχου, η Ραλλού Νικολοπούλου, ο Ιωάννης Υφαντής και ο Ανδρέας Παπανδρέου συζητήσαν, λοιπόν, με τρεις ειδικούς (έναν από κάθε τομέα) μέσω μιας διαδικτυακής πλατφόρμας, συλλέγοντας έτσι σημαντικές πληροφορίες αλλά και διατυπώνοντας απορίες τόσο δικές τους όσο και των υπολοίπων συμμαθητών για θέμα-

τα σχετικά με την πανδημία. Οι τρεις ειδικοί επιστήμονες που προσκλήθηκαν και με ιδιαίτερη χαρά μας τίμησαν με την παρουσία τους ήταν: ο κ. Θ. Δημόπουλος, Καθηγητής Αιματολογίας-Ογκολογίας, Πρύτανης του ΕΚΠΑ, η κ. Τ. Θανοπούλου, Συμβουλευτική Ψυχολόγος – Σύμβουλος Ψυχικής Υγείας Παιδιών, Εφήβων Οικογένειας, και ο κ. Μ. Σπουρδαλάκης, Ομότιμος καθηγητής, Τμήμα Κοινωνιολογίας του ΕΚΠΑ.

Φυσικά, δεν ήταν δυνατόν να λείπουν από τη Βουλή των Εφήβων οι απόψεις και ιδέες των συμμαθητών μας, καθώς πρέπει να υπηρετείται ο πλουραλισμός και η γόνιμη ανταλλαγή απόψεων μεταξύ των εφήβων. Γι' αυτό και τα μέλη του Ομίλου «πήραν» συνεντεύξεις από τους συμμαθητές τους ρωτώντας τους σχετικά με το πώς οι ίδιοι βίωσαν την πανδημία. Έτσι, λοιπόν, δημιουργήθηκε ένα βίντεο που περιλαμβάνει τις συζητήσεις των ειδικών και τις συνεντεύξεις των ίδιων των εφήβων.

Μέσω των παραπάνω, τα μέλη της Βουλής των Εφήβων κατάφεραν όχι μόνο να συσχετίσουν τις έννοιες «Δημοκρατία» και «Διαδίκτυο», τους βασικούς πυλώνες του φετινού θέματος, με επίκαιρα ζητήματα όπως αυτό της πανδημίας, αλλά και να συμπεριλάβουν τους ίδιους τους εφήβους, την «καρδιά» της Βουλής των Εφήβων.

Στο τέλος των εργασιών μας, όλα τα μέλη ψηφίσαμε και επιλέξαμε τις εκπροσώπους μας στην ΚΣΤ' Σύνοδο της Βουλής των Εφήβων που θα πραγματοποιηθεί διαδικτυακά στα μέσα Ιουλίου.

Αυτές είναι:

- Τακτική βουλευτής: Μουρτζούχου Μαριλένα, Β1
- Αναπληρωματική βουλευτής: Νικολοπούλου Ραλλού, Β3

Πολλά συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά για τη συμμετοχή τους στον Όμιλο και καλή επιτυχία!

Ραλλού Νικολοπούλου, Β3

Εχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που ο Κλεισθένης έθετε τις βάσεις της Δημοκρατίας στην Αθήνα για να την εξελίξει στη συνέχεια ο Περικλής και να εξασφαλίσει έτσι το κατάλληλο πλαίσιο μέσα στο οποίο η πόλη έφτασε στην ύψιστη ακμή της σε όλους τους τομείς της ζωής της.

Στη σύγχρονη, έμμεση Δημοκρατία γνωρίζουμε όλοι ότι ο Θεσμός του Κοινοβουλίου είναι θεμελιώδης, καθώς εκεί λαμβάνει χώρα ο διάλογος και η δημιουργική αλληλεπίδραση στη λήψη αποφάσεων και στην αντιμετώπιση προβλημάτων.

«Γνήσιο παιδί» της Δημοκρατίας αποτελεί και ο θεσμός της Βουλής των Εφήβων, ένα εκπαιδευτικό πρόγραμμα που διοργανώνεται σε ετήσια βάση από το Ίδρυμα της Βουλής των Ελλήνων, σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Το πρόγραμμα αυτό αποβλέπει στην εξοικείωση των μαθητών με τις δημοκρατικές αρχές και τους δημοκρατικούς θεσμούς και τη συνειδητοποίηση του δυναμικού ρόλου που καλείται να έχει ο σύγχρονος πολίτης μέσα σε μία δημοκρατική πολιτεία.

Έτσι, λοιπόν, και φέτος, μαθητές της Α' και Β' Λυκείου του Κολλεγίου Ψυχικού αλλά και του προγράμματος IB DP Year 1, με συντονίστρια την καθηγήτρια κ. Ει. Μπαλαδάκη, συγκρότησαν το συγκεκριμένο Όμιλο και με σκληρή δουλειά, αφοσίωση, σεβασμό και αποτελεσματική συνεργασία κατάφεραν να υλοποιήσουν τα σχέδιά τους καθώς και να τα μοιραστούν με τους συμμαθητές τους.

Το βασικό θέμα, για τη σχολική χρονιά 2021 - 2022 ήταν «**Διαδίκτυο και Δημοκρατία**». Οι μαθητές όμως δεν έμειναν μόνο σε θεωρητικές μεταξύ τους συζητήσεις, αλλά αποφάσισαν, αξιοποιώντας την τεχνολογία, να επεκτείνουν τον προβληματισμό τους και να αναζητήσουν έγκυρες και ικανοποιητικές απαντήσεις σχετικά με θέ-

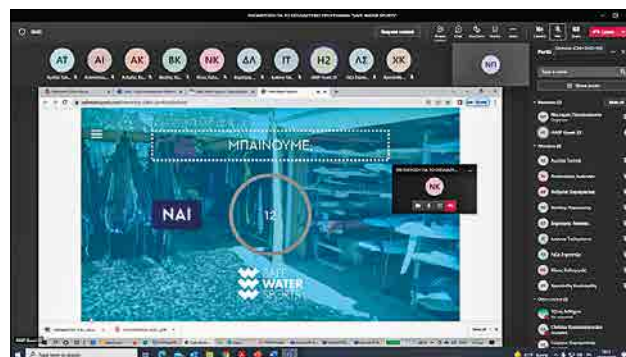
Safe Water Sports

Τη Δευτέρα, 28 Μαρτίου, την ώρα της Ευέλικτης Ζώνης, οι μαθητές/τριες της Γ' Λυκείου παρακολούθησαν διαδικτυακά ενημέρωση για το Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα Safe Water Sports, στο οποίο κατά την περσινή σχολική χρονιά συμμετείχαν μαθητές/τριες των Λυκείων Κ.Α.-Κ.Ψ.

Το πρόγραμμα περιελάμβανε διάφορες εκπαιδευτικές δραστηριότητες και τελικός στόχος ήταν η δημιουργία μιας διαδραστικής, μικρού μήκους κινηματογραφικής ταινίας, της οποίας την εξέλιξη έχουν τη δυνατότητα να διαμορφώνουν οι θεατές (δηλ. οι μαθητές/τριες) με τις αποφάσεις τους. Οι μαθητές/τριες του Σχολείου μας συμμετείχαν στη συγγραφή των διαλόγων και στα γυρίσματα της διαδραστικής ταινίας για την ασφάλεια στα θαλάσσια σπορ και τα μέσα αναψυχής.

Μετά την ολοκλήρωση της δράσης η ταινία συμπεριλήφθηκε σε εκπαιδευτικό πρόγραμμα για τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, έλαβε

την έγκριση του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων και πλέον αποτελεί μέρος των «Εργαστηρίων Δεξιοτήτων» του επίσημου ωρολογίου προγράμματος των Γυμνασίων της χώρας. Σημειώνεται ότι το πρόγραμμα Safe Water Sports φέρει τη σφραγίδα του Κολλεγίου, καθώς, από το ξεκίνημά του, το 2015, βασικοί συντελεστές του στον εκπαιδευτικό και τον επιστημονικό τομέα υπήρξαν οι εκπαιδευτικοί του Σχολείου μας. Σήμερα, το πρόγραμμα έχει επίσης ενταχθεί και στο ωρολόγιο πρόγραμμα της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης στην Ελλάδα και την Κύπρο, ενώ έχει μεταφραστεί στα γαλλικά και τα αγγλικά.

Οικονομική Ολυμπιάδα

► Όμιλος προετοιμασίας για την Οικονομική Ολυμπιάδα

Για πρώτη φορά φέτος λειτούργησε στο πλαίσιο των Απογευματινών Προαιρετικών Δραστηριοτήτων Όμιλος προετοιμασίας για την Οικονομική Ολυμπιάδα.

Η Οικονομική Ολυμπιάδα είναι ένας διεθνής διαγωνισμός οικονομικών γνώσεων που

απευθύνεται σε μαθητές και μαθήτριες Λυκείου της Ελλάδας και του εξωτερικού και φιλοδοξεί να συμβάλει στην περαιτέρω ανάπτυξη των δεξιοτήτων και των γνώσεων των μαθητών και των μαθητριών στο πεδίο των οικονομικών.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες του Σχολείου μας είχαν τη δυνατότητα καθόλη τη διάρκεια της χρονιάς να προετοιμαστούν για τη συμμετοχή τους στην Οικονομική

Ολυμπιάδα και πέτυχαν εξαιρετικά αποτελέσματα. Πιο συγκεκριμένα οι μαθητές του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού, **Αλευράς Μάνος (Α' Λυκείου)**, **Βουδούρη Σωφρονία – Ευφροσύνη (IB1)** και **Τουτζιαρίδης Αλκιβιάδης – Ιωάννης (IB1)** διακρίθηκαν στον Περιφερειακό Γύρο της 2^{ης} Ελληνικής Οικονομικής Ολυμπιάδας και προκρίθηκαν στον τελικό διαγωνισμό που θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα στις 2-3 Ιουλίου 2022.

Επίσης, ο μαθητής της Α' Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού, **Αναστασόπουλος Δημήτριος**, έλαβε την τρίτη θέση στον Διαγωνισμό της **Διεθνούς Οικονομικής Ολυμπιάδας** (International Economic Olympiad - IEOx Winter Challenge) που διεξήχθη το χρονικό διάστημα από 5-27 Φεβρουαρίου 2022.

Καθηγητής – Σύμβουλος:
κ. Καραμήτσας Θ.

► Διακρίσεις μαθητών και μαθητριών του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού στον 34^ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Πληροφορικής

European Girls'
Olympiad in Informatics
Zurich Switzerland

Οι μαθητές και οι μαθήτριες του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού, στο πλαίσιο της συμμετοχής τους στον Όμιλο Υπολογιστικής Σκέψης, συμμετείχαν και στις τρεις φάσεις του 34^{ου} Πανελλήνιου Διαγωνισμού Πληροφορικής και πέτυχαν πολύ σημαντικές διακρίσεις.

Σύμφωνα με τα τελικά αποτελέσματα που προέκυψαν από τις 3 Διαγωνιστικές Φάσεις, το CAMP προετοιμασίας και τον κανονισμό του 34^{ου} Πανελλήνιου μαθητικού Διαγωνισμού Πληροφορικής, προκρίθηκε (μεταξύ άλλων) για να εκπροσωπήσει τη χώρα μας με τη συμμετοχή της στη **Διεθνή Ευρωπαϊκή Ολυμπιάδα πληροφορικής κορασίδων (EGOI European Girls Olympiad Informatics)** η μαθήτρια του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού **Μωραϊτάκη Χαρίκλεια**.

Υπεύθυνος Καθηγητής: κ. Κατσούλας Χ.

Μορφωτικές Επισκέψεις - Ημερήσιες Εκδρομές

Α' ΛΥΚΕΙΟΥ

Στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών

Την Πέμπτη, 14 Απριλίου 2022, οι μαθητές και οι μαθήτριες των τμημάτων Α'1 και Α'8 του Γενικού Λυκείου Κολlegίου Ψυχικού, συνοδευόμενοι από τον Αναπληρωτή Διευθυντή του Λυκείου Κολlegίου Ψυχικού, κ. Αθ. Παναγιωτόπουλο και τους θεολόγους

του Σχολείου, π. Ιωάννη Λάμπρου και κ. Α. Σπύρογλου, επισκέφθηκαν την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών όπου και συνάντησαν τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών, κ. Ιερώνυμο.

Ο Μακαριώτατος εξέφρασε τη χαρά και τη συγκίνησή του που συνάντησε τους μαθητές και τις μαθήτριες της Α' Λυκείου, οι οποίοι, όπως

τόνισε, αντιπροσωπεύουν την ελπίδα του αύριο. Θυμήθηκε και μοιράστηκε μαζί τους εμπειρίες από την εποχή που ο ίδιος ήταν εκπαιδευτικός και κάλεσε τους καθηγητές να δείχνουν κατανόηση στις δυσκολίες και τις ανησυχίες των παιδιών, ενώ απευθυνόμενος προς τους μαθητές υπογράμμισε ότι δεν πρέπει να απογοητεύονται και ότι, ακόμη κι αν κάποια στιγμή αποτύχουν κάπου, χρειάζεται να συνεχίσουν να προσπαθούν.

Στη συνέχεια οι μαθητές και οι μαθήτριες επισκέφθηκαν το Αρχοντικό Μπενιζέλου, πατρικό σπίτι της Αγίας Φιλοθέης στην Πλάκα στο πλαίσιο εργασίας που είχαν αναλάβει για τα ιερά μυστήρια και την Αγία Φιλοθέη την Αθηνάια.

Σχολικός περίπατος

Την Τετάρτη, 18 Μαΐου 2022, πραγματοποιήθηκε σχολικός περίπατος – περιβαλλοντική διαδρομή για τους μαθητές του τμήματος Α'7 του Γενικού Λυκείου Κολlegίου Ψυχικού προς τον Ι. Ν. Αγίας Φιλοθέης με συνοδό – καθηγητή τον κ. Α. Σπύρογλου.

Ημερήσιες εκδρομές

Α' ΛΥΚΕΙΟΥ

Στο Λουτράκι 12/04/2022

Η μονοήμερη εκδρομή του Σχολείου μας πραγματοποιήθηκε την Τρίτη, 12 Απριλίου 2022 στην Αρχαία Κόρινθο, στο Αρχαιολογικό Μουσείο Κορίνθου και το Λουτράκι.

Μετά από δύο χρόνια πανδημίας και σχετικής απαγόρευσης εκδρομών και επισκέψεων, αυτή ήταν η πρώτη επίσκεψη του Σχολείου μας με όλη την Α' Λυκείου σε χώρο εκτός του Σχολείου.

Το πρόγραμμα περιελάμβανε επίσκεψη στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Κορίνθου και στον εξωτερικό αρχαιολογικό χώρο. Η ξεναγηση έγινε σε δύο τμήματα, λόγω του μεγάλου πλήθους των μαθητών. Διήρκεσε περίπου 2 ώρες. Στη συνέχεια, κατευθυνθήκαμε προς το Λουτράκι, όπου περάσαμε το υπόλοιπο της ημέρας. Φτάσαμε νωρίς το μεσημέρι. Στον ελεύθερο χρόνο όλοι μας απολαύσαμε το φαγητό και τους περιπάτους δίπλα στη θάλασσα. Ο καιρός ήταν εξαιρετικός, ο κόσμος στο Λουτράκι λιγιστός, οπότε όλοι περάσαμε υπέροχα.

Στις 17:00 ξεκινήσαμε για την επιστροφή στην Αθήνα. Έχοντας τις καλύτερες εντυπώσεις, είναι σίγουρο ότι θα επισκεφτούμε ξανά τον αρχαιολογικό χώρο της Αρχαίας Κορίνθου καθώς και το Λουτράκι.

Αρχηγός Εκδρομής: κ. Γ. Διπλάρης

Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

Στη Χαλκίδα 12/04/2022

Την Τρίτη 12-4-2022 πραγματοποιήθηκε η μονοήμερη εκδρομή της Β' Λυκείου στη Χαλκίδα.

Μετά από δύο (περίπου) δύσκολα χρόνια καταφέραμε να πραγματοποιήσουμε ξανά τις ημερήσιες εκδρομές μας. Φτάσαμε στην πόλη της Χαλκίδας νωρίς το πρωί και περπατήσαμε στον παραλιακό πεζόδρομο με τα πανέμορφα νεοκλασικά αρχοντικά του. Πέρασαμε την παλιά γέφυρα του Ευρίπου και παρατηρήσαμε το μοναδικό και εντυπωσιακό παλιρροϊκό φαινόμενο των νερών του πορθμού του Ευρίπου.

Το μεσημέρι περιηγηθήκαμε την Αρχαία Κάνηθο και ανεβήκαμε στο Κάστρο του Καραμπαμπα. Επισκεφθήκα-

με τον τάφο του Γιάννη Σκαρίμπα και απολαύσαμε μια πανοραμική ξενάγηση στην ευρύτερη περιοχή της Χαλκίδας. Είδαμε από ψηλά την κρεμαστή γέφυρα της πόλης, το

Κόκκινο Σπίτι, το κτίριο του Δημαρχείου και μάθαμε ενδιαφέροντα πράγματα για την εκκλησία της Αγίας Παρασκευής αλλά και για το τζαμί του Εμρ Ζαδέ. Μο-

ναδικά αξιοθέατα μιας πανέμορφης πόλης.

Το απόγευμα γεμάτοι όμορφες εικόνες και εμπειρίες που τόσο πολύ όλοι μας είχαμε ανάγκη πήραμε τον δρόμο της επιστροφής.

Αρχηγός Εκδρομής: κ. Π. Καραστάθης

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΣΤΙΣ ΜΥΚΗΝΕΣ – ΝΑΥΠΛΙΟ 12/04/2022

Στις 12 Απριλίου 2022, πραγματοποιήθηκε η ημερήσια εκδρομή της Γ' Λυκείου, στην πόλη του Ναυπλίου.

Αρχικά, επισκεφτήκαμε τον αρχαιολογικό χώρο των Μυκηνών, το βασίλειο του μυθικού Αγαμέμνονα, που πρώτος το ύμνησε ο Όμηρος στα έπη του και αποτελεί το σημαντικότερο και πλουσιότερο ανακτορικό κέντρο της Ύστερης Εποχής του Χαλκού στην Ελλάδα. Ο Πανυσανίας αναφέρει ότι ο Περσέας ονόμασε τη νέα πόλη «Μυκήνες» είτε επειδή εκεί έπεσε ο μύκης του ξίφους του είτε επειδή εκεί αποκαλύφθηκε μία πηγή με άφθονο νερό, η Περσεία πηγή, κάτω από τη ρίζα ενός «μύκητος», δηλαδή ενός μανιταριού.

Κατά την άφιξή μας θαυμάσαμε τα Κυκλώπεια Τείχη, που αποτελούν τα αμυντικά τείχη της ακρόπολης των Μυ-

κηνών και ακολουθούν τη φυσική διαμόρφωση του εδάφους σχηματίζοντας ένα νοητό τρίγωνο.

Κατά την είσοδό μας στην ακρόπολη περάσαμε από την Πύλη των Λεόντων. Πρόκειται για ένα υπέροχο μεγαλιθικό μνημείο, που θεωρείται ως το πρώτο παράδειγμα μνημειώδους γλυπτικής που γνωρίζουμε στην Ευρώπη. Είναι η κύρια είσοδος της ακρόπολης των Μυκηνών και κατασκευάστηκε το 1250 π.Χ. περίπου. Πήρε το όνομά της από την περίφημη ανάγλυφη παράσταση των δύο λιονταριών που κοσμούν το κουφιστικό τρίγωνο.

Παράλληλα, όσοι μαθητές το επιθυμούσαν, είχαν τη δυνατότητα να επισκεφθούν και το Αρχαιολογικό Μουσείο των Μυκηνών, το οποίο βρίσκεται εντός του αρχαιολογικού χώρου και περιλαμβάνει εκθέματα που έχουν ανασκαφεί είτε στην ακρόπολη των Μυκηνών είτε στη γύρω περιοχή.

Ο επόμενος σταθμός μας ήταν η πόλη του Ναυπλίου. Το πρόγραμμα της εκδρομής περιελάμβανε χρόνο για φαγητό και στη συνέχεια μια ξενάγηση (walking tour). Σε αυτήν, περιηγηθήκαμε την παλιά πόλη του Ναυπλίου και συγκεντρώσαμε πληροφορίες για την ιστορία της πόλης, βιώνοντας μερικά από τα πιο σημαντικά γεγονότα της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας. Το Ναύπλιο αποτέλεσε την πρώτη πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους, ήταν ο τόπος ενθρόνισης του πρώτου Βασιλέα της Ελλάδας, του Όθωνα, και ο τόπος όπου δολοφονήθηκε ο πρώτος Κυβερνήτης της Χώρας, ο Ιωάννης Καποδίστριας.

Η εκδρομή, ήταν σημαντική όχι μόνο για τους αρχαιολογικούς και ιστορικούς σημασίες χώρους, αλλά και για το γεγονός ότι αποτέλεσε την τελευταία εκδρομή των μαθητών της Γ' Λυκείου, η οποία πραγματοποιήθηκε μετά τα δύο χρόνια της πανδημίας. Κατά την επιστροφή μας, η συγκίνηση όλων ήταν εμφανής... Στο νέο μας, όμως, ξεκίνημα αυτή η εκδρομή θα αποτελεί μία ψηφίδα των όσων ευχάριστων αναμνήσεων έχουμε από το Σχολείο μας.

Μαριλένα Μπατατούδη, Γ3

Αρχηγός Εκδρομής: κ. Β. Δημόπουλος

Πρόεδρος
της Μαθητικής Κοινότητας
του Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού:
Αλέξανδρος Αμοργινός

Υπεύθυνοι Πανηγυριού
για το Λύκειο Κολλεγίου Ψυχικού:
**Πάυλος Μελάς,
Άγγελος Βαμβακάς**

Επιτροπή Συνεργασίας
με τη Μαθητική Κοινότητα
για το Λύκειο Κολλεγίου Ψυχικού:
ο Αναπληρωτής Διευθυντής
Λυκείου Κολλεγίου Ψυχικού,
**κ. Αθ. Παναγιωτόπουλος
και ο κ. Πρ. Κωστούλας**

Μετά από δυο χρόνια αναστολής της κορυφαίας μαθητικής εκδήλωσης του Σχολείου μας, λόγω της πρωτοφανούς πανδημίας, το Πανηγύρι μας επέστρεψε δυναμικά το Σάββατο, 9 Απριλίου 2022.

Αν και διεξήχθη για μία μόνο μέρα, μπόρεσε και «χώρεσε» όλες τις σημαντικές δράσεις του Σχολείου μας: αθλητικές δραστηριότητες, θεατρικές παραστάσεις, βιβλιοπωλείο, Σαββατόβραδο, Show κ.ά. Πραγματικά όλοι οι μαθητές βρήκαν την ευκαιρία να απολαύσουν λίγες στιγμές χαράς και ξεγνοιασιάς ύστερα από δυο δύσκολα χρόνια για όλους, μικρούς και μεγάλους. Ελπίζουμε του χρόνου οι υγειονομικές συνθήκες να μας επιτρέψουν να ανοίξουμε τις πύλες του Σχολείου μας, για να οργανώσουμε και να ζήσουμε ένα τριήμερο Πανηγύρι ανοιχτό σε όλους!

Μετάφραση:

Νίκος Α. Παναγιωτόπουλος

Σκηνοθεσία:

Χρήστος Γαλίτης

Βοηθός Σκηνοθέτη:

Βασιλική Καρκαντζού

Σκηνογραφία-Κοστούμια:

Βασιλική Σπύρου

Κονσόλα ήχου-φωτισμού:

Γιάννης Βερώνης

Μουσική:

Χρήστος Γαλίτης

Φωτογραφίες/Αφίσα:

Μιχάλης Κύρκος

Κείμενα προγράμματος:

Βασιλική Καρκαντζού

Οι «Βάτραχοι» του Αριστοφάνη

Ένα έργο που διαμορφώνει
τον πολιτισμό και «ανοίγει» τη σκέψη

Οι «Βάτραχοι» ήταν ένα από τα τελευταία έργα της κλασικής εποχής, δεν παύει όμως να αποτελεί ένα από τα καλύτερα του πολυμήχανου Αριστοφάνη. Κατακτώντας το πρώτο βραβείο στα Λήναια το 405 π.Χ., είναι κατά κύριο λόγο ένα έργο πολιτικό, και μάλιστα από τα ελάχιστα που χρησιμοποιούν την παράβαση για να μεταδώσουν το μήνυμά τους. Ο Αριστοφάνης, επί της ουσίας, επιχειρεί με τον χαρακτηριστικό, ιδιοφυή, καλλιτεχνικό του τρόπο να αναφερθεί στην στροφή της Αθήνας του 5^{ου} αιώνα προς την τραγωδία, τόσο από πολιτική

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ
(Με σειρά εμφάνισης)

Ξανθίας:
Αλεξάνδρα Κολλάρου

Διόνυσος:
Χριστίνα Κοκκάλη

Ηρακλής:
Φαίδρα Βαλέττα

Νεκρός, Υπηρέτης:
Δημήτρης Κωνσταντινίδης

Χάρος:
Αριστομένης Παύλος Παντελόπουλος

Αιακός:
Αντώνης Γαϊτάνης

Θεράπεινα:
Νικολέτα Αλιβιζάτου

Ξενοδόχα Α':
Ηλέκτρα Βωβού

Ξενοδόχα Β':
Δάφνη Δελλή

Ευριπίδης:
Δημήτρης Λιάλιος

Αισχύλος:
Γιάννης Υφαντής

Κορυφαία:
Μαριλένα Μουρτζούχου

Πλούτων:
Αναστασία Διαλέτη

Χορός Βατράχων και Μυστών:
Λαμπρινή Παπαχριστοδούλου,
Νίκη Πασσά, Δάφνη Δελλή,
Ηλέκτρα Βωβού, Φαίδρα Βαλέττα,
Νικολέτα Αλιβιζάτου

όσο και από αισθητική άποψη. Διακρίνεται η έμμεση παρουσίαση μιας συμφιλιοτικής τακτικής, η οποία παρουσιάζεται σε πολλά έργα του ποιητή, όταν προτρέπει τους πολίτες να μιμηθούν τους προγόνους, να επαναφέρουν την παλιά ανδρεία στην δύσκολη πολιτική κατάσταση που επικρατεί. Παράλληλα, όμως, κάνει λόγο και για τον ρόλο του ίδιου του ποιητή απέναντι στην πόλη, το χρέος που έχει να διδάξει τους ανθρώπους και να τους καθοδηγεί.

Η παράβαση, το «ζουμί» της παράστασης, ανοίγει με τον Κορυφαίο του Χορού να απευθύνει στο κοινό την γλωσσικά απλή αλλά νοηματικά σύνθετη κεντρική σκέψη του Αριστοφάνη: «Το θέατρο είναι σχολείο». Με λίγα λόγια, το έργο, ο Χορός, ο ποιητής, είναι σε θέση να διδάσκουν το κοινό το δίκαιο και το χρηστό, το εύλογο και το ένδοξο. Πρωτεύοντα στην πόλη θα έπρεπε να είναι η ισοπολιτεία και η εξάλειψη των ανισοτήτων. Το δικαίωμα του πολίτη για όλα, άνευ εξαιρέσεων. Η πόλη πρέπει να επιστρέψει στο μεγαλείο της εποχής των μεγάλων ποιητών, του Αισχύλου, του Ευριπίδη και του Σοφοκλή, για να σωθεί από βέβαιη ντροπή. Έπειτα, ο Κορυφαίος ξεκινά την περιγραφή

μιας πραγματικότητας που, δυστυχώς, επιμένει στην διαχρονικότητά της κατά τη πορεία της ανθρώπινης ιστορίας.

Ο Αριστοφάνης δημιουργεί μια αναλογία, μια παρομοίωση που συγκρίνει την επικράτηση του νέου νομίσματος, της μονέδας, με το παλιότερο νόμισμα. Το «παλιό», που συνόδευσε γενιές τρανών Αθηναίων, ήταν περίτεχνο και κομψό, η ομορφιά του ήταν προσωποποίηση της ανδρείας και της λάμψης του αθηναϊκού πολιτισμού. Το «καινούριο», χαλκωματένιο, που έδωσε το γνήσιο από την αγορά, αντιπροσωπεύει την απληστία και την πολιτική διαφθορά. Η αντιπαλότητα των νομισμάτων, λέει ο Αριστοφάνης, αντικατοπτρίζεται και στην αντιπαλότητα των πολιτών. Η πόλη, πλέον, τους ωραίους και ενάρετους πολίτες τους ξεφτιλίζει, ενώ δοξάζει και τιμά τους ξένους και τους πονηρούς, τους χαλκωματένιους. Πρόκειται για μια πολιτεία εξαχρεωμένη, άνομη και ηθικά βεβηλωμένη. Μια κοινωνία που ατιμάζει την ένδοξη Αθήνα που προηγήθηκε, τα χρόνια κατά τα οποία η γραμματεία ήταν διδάσκαλος των πολιτών. Ο Αριστοφάνης, λοιπόν, μέσω της παράβασης, προτρέπει το κοινό να επιστρέψει στα χαμένα αυτά

ιδανικά, να ακούει τον Ιερό Χορό και να επιτρέψει στη σοφία του έργου να τους γεμίσει, να διευρύνει τους ορίζοντές τους.

Η κατανόηση του νοήματος του έργου δεν προϋποθέτει κάποιου είδους συγκεκριμένη ιστορική γνώση για την πολιτική συγκυρία της εποχής. Αυτή είναι η ομορφιά του Αριστοφάνη άλλωστε. Ναι μεν υπάρχουν αναφορές σε αρχαία πρόσωπα και μάχες, πολέμους και γεγονότα, τα οποία στο σύγχρονο κοινό συνήθως δεν σημαίνουν τίποτα, παρόλα αυτά το ουσιώδες παραμένει θαμμένο κάτω από όλο τον σωρό των ονομάτων. Το μόνο που χρειάζεται κανείς είναι να ακούσει και να παρακολουθήσει με προσοχή, και αναμφίβολα θα συνδέσει τα λεγόμενα των προσώπων με κάτι που έχει ήδη αντιληφθεί. Σίγουρα η διαφθορά στην κοινωνία, ο παραγκωνισμός των ικανών και ενάρετων, η επιδοκιμασία των ανήθικων, άπληστων, εγωιστικών πολιτών, οι δωροδοκίες, η πλήρης κατάρρευση των αξιών, η εξουσία στα χέρια των αχρείων, δεν είναι φαινόμενα πρωτότυπα για τους ανθρώπους. Από την εποχή του Αριστοφάνη μέχρι σήμερα, η ανθρώπινη κοινωνία έχει περάσει από αμέτρητες τέτοιες συγκυρίες, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε όλη την υφήλιο. Είναι ένα στοιχείο της ανθρώπινης φύσης, η πτώση αυτή που περιγράφουν οι «Βάτραχοι», και το νόημα του έργου είναι διαχρονικό. Δεν έχει σημασία σε ποια εποχή, σε ποια χώρα, σε ποιους ανθρώπους παρουσιάζεται, το μήνυμα μπορεί να προσαρμοσθεί σε κάθε περίπτωση. Η

«Το θέατρο είναι σχολείο»

Δεν έχει σημασία σε ποια εποχή, σε ποια χώρα, σε ποιους ανθρώπους παρουσιάζεται, το μήνυμα μπορεί να προσαρμοσθεί σε κάθε περίπτωση. Η σημασία των ηθών, ο ρόλος του θεάτρου, η αφύπνιση των θεατών από τον λήθαργο της πολιτικής μαλθακότητας, οφείλουν να υπενθυμίζονται τακτικά σε οποιαδήποτε κοινό.

σημασία των ηθών, ο ρόλος του θεάτρου, η αφύπνιση των θεατών από τον λήθαργο της πολιτικής μαλθακότητας, οφείλουν να υπενθυμίζονται τακτικά σε οποιαδήποτε κοινό.

Το έργο αυτό ανέλαβε να παρουσιάσει τη φετινή σχολική χρονιά ο θεατρικός όμιλος του Κολλεγίου Ψυχικού, σε σκηνοθεσία του κ. Χρήστου Γαλιθή και της κ. Βασιλικής Καρκαντζού. Σημειώνοντας πέντε επιτυχείς παραστά-

σεις στο θέατρο του σχολείου, το οποίο άνοιξε ξανά τη σκηνή του στους μαθητές ύστερα από δύο χρόνια αδράνειας λόγω της πανδημίας Covid-19, μία στο ετήσιο Πανηγύρι και άλλες τέσσερις ξεχωριστά στις τάξεις του Γυμνασίου και του Λυκείου, ο όμιλος ταξίδεψε και στο αρχαίο θέατρο της Μεσσήνης, όπου εκπροσώπησε το σχολείο στο 9ο Διεθνές Νεανικό Φεστιβάλ Αρχαίου Δράματος, παρουσιάζοντας τους «Βατράχους» σε σχολεία της περιοχής, έχοντας ακόμη και φοιτητές της Royal Academy of Dramatic Arts να παρακολουθούν με θαυμασμό από τις κερκίδες. Η παράσταση προκάλεσε εξαιρετικές εντυπώσεις και κέρδισε πολλά συγχαρητήρια τόσο από την ειδική επιτροπή όσο και από τους ίδιους τους θεατές. Τα μέλη του θεατρικού ομίλου αντιπροσώπευσαν με χαρά και ενθουσιασμό το σχολείο μας, συμμετέχοντας επίσης και σε μια εποικοδομητική δραστηριότητα σε εργαστήριο κεραμικής, όπου κατασκεύασαν παραδοσιακές μάσκες του αρχαίου ελληνικού θεάτρου από πηλό.

Οι «Βάτραχοι» είναι ένα απaráμιλλο έργο, άξιο σεβασμού και θέασης. Πολλές φορές, ειδικά στις μέρες μας, το αρχαίο θέατρο αγνοείται από αρκετούς, διότι διαφεύγει στους ανθρώπους ότι η τέ-

χνη είναι όντως, και θα είναι πάντα, σημείο αναφοράς για τη μάθηση, ότι η τέχνη είναι η φωνή της πραγματικότητας, μια μέθοδος έκφρασης όσων δεν είναι δυνατό να αρκεστούν στα απλά, καθημερινά λόγια. Αν και περιφρονείται, θεωρείται απαρχαιωμένη, δυσνόητη ή και ανιαρή, δεν παύει να έχει έναν διδακτικό χαρακτήρα που τα σημερινά έργα δύσκολα καταφέρνουν να κατακτήσουν. Ιδιαίτερα ο Αριστοφάνης, ένας πραγματικός θεατρικός Υπεράνθρωπος, που χρησιμοποιεί τη σάτιρα σε συν-

Η τέχνη είναι η φωνή της πραγματικότητας, μια μέθοδος έκφρασης όσων δεν είναι δυνατό να αρκεστούν στα απλά, καθημερινά λόγια.

δυασμό με την εκλεπτυσμένη του γλώσσα και τις έξυπνες ατάκες προκειμένου να διαπεράσει μηνύματα που υπό άλλες συνθήκες ίσως οι θεατές να μη συγκρατούσαν σε παρόμοιο βαθμό. Αποχωρεί κανείς από την παράσταση έχοντας διασκεδάσει, αλλά και συλλογιστεί, ένα φαινόμενο το οποίο τελικά αποδεικνύει ότι, αν όχι τίποτε άλλο, το θέατρο πράγματι είναι σχολείο...!

Μαριλένα Μουρτζούχου, Β1

Μη φανούμε οι λογικοί άνθρωποι σκληρότεροι από τα ζώα. Γιατί εκείνα χρησιμοποιούν αυτά που από τη φύση της βλάπτει η γη, από κοινού... Εμείς όμως παίρνουμε για δικά μας αυτά που ανήκουν σε όλους, κρατάμε μόνο για μας αυτά που ανήκουν στους πολλούς...»

Μέγας Βασίλειος (PG 31, 324/5)

«Να μην κρατάτε όσα ανήκουν στους άλλους και να μιμηθείτε την ισότητα του Θεού και δε θα μείνει κανένας φτωχός. Ας μην καταβάλλουμε κόπους για να θησαυρίζουμε, ενώ άλλοι καταβάλλονται από τη φτώχεια»

Γρηγόριος Θεολόγος (PG 35, 889)

ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ 🕊 ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Στους μαθητές είχαν δοθεί αποσπάσματα από Ομιλίες των Τριών Ιεραρχών.

Νικήτρια του Διαγωνισμού ανακηρύχθηκε η μαθήτρια του Α3, **Ελευθερία Μαμαλούκα-Φραγκούλη**

■ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΗΣ:

Αξιότιμο ακροατήριε,

➤ Σεβασμιότατε, αξιότιμε κύριε Διευθυντή, σεβαστοί καθηγητές, αγαπητοί συμμαθητές, αγαπητά μέλη της Κολλεγιακής κοινότητας, Σήμερα έχω την τιμή να παρίσταμαι μπροστά σας προκειμένου να εκφωνήσω έναν λόγο με αφορμή τον εορτασμό της ημέρας των Τριών Ιεραρχών.

Βρίσκομαι εδώ με στόχο να αποδώσω την αναγνώριση και την εκτίμηση που αρμόζει στον Μέγα Βασίλειο, τον Ιωάννη Χρυσόστομο και τον Γρηγόριο Θεολόγο, τρία πρόσωπα που με την δράση τους σημάδεψαν τον Ορθόδοξο Χριστιανισμό και δικαίως αποτελούν πρότυπα ήθους.

Ζητώ λοιπόν την προσοχή σας καθώς θα εστιάσω στην ανθρώπινη πλεονεξία και την άμεση σύνδεσή της με την οικολογική κρίση, θέμα που μας αφορά όλους, ανεξαιρέτως.

Θα αναφερθώ στη διδασκαλία των Τριών Ιεραρχών στο πλαίσιο της ανθρωπίνης πλεονεξίας απέναντι στο περιβάλλον καθώς και στα παγκόσμια προβλήματα τα οποία θα μπορούσαν να επιλυθούν με την Χριστιανική καθοδήγηση.

Επιτρέψτε μου λοιπόν να ξεκινήσω ρωτώντας το εξής: Έχετε αναρωτηθεί ποτέ πώς ξεκίνησαν όλα; Έχετε αναρωτηθεί ποιος έπλασε τον κόσμο γύρω μας και τον καθένα από εμάς;

Σύμφωνα με τον Χριστιανισμό, η απάντηση δεν είναι άλλη από τον Θεό. Η απεριόριστη αγάπη Του δόμησε κάθε γωνιά του απέραντου σύμπαντος στο οποίο τελικά τοποθέτησε τον άνθρωπο, για να εργάζεται σε αυτό και να το διαφυλάττει.

Η θεώρηση του κόσμου ως δώρου από τον Θεό καθιστά την ανθρωπότητα ηθικά υπεύθυνη για την σωστή και τίμια μεταχείρισή του.

Δυστυχώς, όμως, στις μέρες μας, επικρατεί ένας διχασμός όσον αφορά τον προορισμό του ανθρώπου εντός

της κτίσης. Έχουμε δημιουργήσει μία επεμβατική σχέση με το περιβάλλον, πράγμα που επηρεάζει τόσο τη σημερινή κοινωνία όσο και τις επόμενες γενιές.

Όπως είναι προφανές, αυτό δεν βρίσκει σύμφωνη τη Χριστιανική πίστη, αφού είναι γεγονός ότι δίνει μεγάλη βαρύτητα στην οικολογική ηθική. Οφείλουμε οι άνθρωποι, να δείχνουμε ενδιαφέρον για το δώρο που μας εμπιστεύτηκε ο Δημιουργός του.

Αποτελεί χρέος μας η εύρεση μίας ισορροπίας μεταξύ της θρησκείας και του σύγχρονου τρόπου ζωής. Η οικονομία και η περιβαλλοντική κρίση που επικρατεί, είναι έννοιες αλληλένδετες. Και αφού κάθε οργανική φύση είναι σώμα του Χριστού, σύμφωνα με τον Άγγλο μελετητή της Ορθόδοξης θρησκείας, Φίλιπ Σέρραντ, τότε επιβεβαιώνεται το γεγονός ότι η οικολογία βρίσκεται σε κρίση τόσο στον επιστημονικό όσο και στον θρησκευτικό τομέα.

Κυρίες και κύριοι, σύμπτωμα της εποχής μας, είναι η περιφρόνηση και η υποτίμηση του περιβάλλοντος.

Η ακόρεστη επιθυμία για την μεγιστοποίηση του πλούτου μας έχει οδηγήσει στην υιοθέτηση ενός αυτοκαταστροφικού τρόπου ζωής.

Η ανεξέλεγκτη έλξη προς τα υλικά αγαθά μάς αποτρέπει από την χρήση της λογικής. Μας καθιστά θύματα, ανήμπορα να δράσουν και να κατακτήσουν ένα υψηλό επίπεδο πραγματικής ποιότητας στη ζωή.

«Το δικό μου και το δικό σου είναι απλά λόγια. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν, γιατί δεν έχουμε τίποτε δικό μας, όλα είναι του Θεού», *Ιωάννης Χρυσόστομος (PG 61, 85)*
«Ο άνθρωπος κυριαρχεί των ιχθύων της θάλασσας, των πτηνών του ουρανού, των θηρίων της γης και όλης της πλάσης. Ως σύντροφος όμως με τη φύση. Για να γίνει αυτό, πρέπει να την γνωρίσει και να την κατανοήσει», *Ιωάννης Χρυσόστομος (PG 53,78)*

Σύμφωνα με τη διδασκαλία των Τριών Ιεραρχών, ο άνθρωπος συχνά εμφανίζεται ως πλεονέκτης απέναντι στο περιβάλλον στο οποίο ζει.

1. Γιατί ο άνθρωπος κατέληξε να επιδεικνύει τέτοιου είδους στάση και συμπεριφορά;
2. Ποια προβλήματα προκαλούνται στο κοινωνικό και φυσικό περιβάλλον λόγω της παραπάνω αντίληψης;
3. Πώς, κατά τη γνώμη σας, θα μπορούσε να αποκατασταθεί η σχέση του ανθρώπου με το περιβάλλον και τον εαυτό του;

ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Είμαστε η κοινωνία της αφθονίας που βιώνει ωστόσο την πνευματική φτώχεια, λόγω της ψυχικής αδηφαγίας που μας καθιστά ανίκανους να ικανοποιηθούμε. Με τον χρόνο αυξάνονται οι επιθυμίες μας και προκειμένου να τις εκπληρώσουμε, αλλοιώνουμε το περιβάλλον, θεωρώντας πως είναι αντικείμενο που εξυπηρετεί την βούλησή μας.

Οι προτεραιότητές μας είναι λανθασμένες και πια έχουμε μπει σε έναν φαύλο κύκλο όπου τα ηνία βρίσκονται στα χέρια των πιο περιβαλλοντικά ανεύθυνων. Μπροστά στην υλική ανταμοιβή, ο άνθρωπος ενθαρρύνει τον καταναλωτισμό και παράλληλα γίνεται δούλος επίπλαστων αναγκών.

Διαπιστώνουμε λοιπόν πως η μόλυνση δεν αφορά μόνο τον αέρα και τις θάλασσες, αλλά και τον ανθρώπινο νου.

Η εγωιστική μας παρέμβαση στο περιβάλλον έχει αδιανόητες συνέπειες, οι οποίες δυστυχώς γίνονται αντιληπτές από τον άνθρωπο μόνο όταν τον επηρεάζουν άμεσα. Παρόλα αυτά, κάθε μέρα γίνονται και πιο έντονες.

Είναι ευδιάκριτη πια η υπερθέρμανση του πλανήτη, η ανύψωση της επιφάνειας της θάλασσας και η εξαφάνιση ζωικών ειδών, με αποτέλεσμα την ανισορροπία στο φυσικό περιβάλλον.

Η βιομηχανική έκρηξη οδήγησε στην δασική υλοτόμηση, αφού για παράδειγμα μέσα στην δεκαετία του 1980, μειώθηκαν οι δασικές εκτάσεις κατά 42 τοις 100! Ακόμη έχουν καταστραφεί οι βιότοποι, έχει μολυνθεί η θάλασσα και η ατμόσφαιρα, ενώ η διαρροή ραδιενέργειας απειλεί την υγεία μας σημαντικά.

Τα προαναφερόμενα, σε συνδυασμό με το φαινόμενο του θερμοκηπίου και της τρύπας του όζοντος, είναι

αποδεικτικά στοιχεία της εσφαλμένης χρήσης της ελευθερίας που μας δόθηκε από το Θεό, ένα σύγχρονο προπατορικό αμάρτημα!

Έχουμε πια αποξενωθεί από την φύση και συμβιβάζομαστε με μία ζωή σε έναν μεταλλικό κόσμο με συνθετική ατμόσφαιρα!

Και σας ρωτώ: Γιατί να καταστρέφουμε έτσι τη ζωή μας; Γιατί να κλονίζεται έτσι η ακεραιότητα της προσωπικότητάς μας; Είναι ισάξια άραγε η υλική ανταμοιβή;

Ίσως μόνο όταν μολυνθεί και το τελευταίο ποτάμι, όταν αποβιώσει και το τελευταίο άγριο ζώο, όταν κοπεί το τελευταίο δέντρο, τότε μόνο να καταλάβει ο άνθρωπος πως τα χρήματα δεν οδηγούν στην ολοκλήρωσή του.

Πάντα υπάρχει όμως, αγαπητό ακροατήριε, και η θετική πλευρά, αυτή η ευδιάκριτη σπίθα ελπίδας στον ορίζοντα. Ο άνθρωπος μπορεί να οδηγηθεί στην αυτοβελτίωση, αν θυμίζει στον εαυτό του την τήρηση του προτύπου των Τριών Ιεραρχών, οι οποίοι ανιδιοτελώς έδωσαν όλα τους τα υπάρχοντα για να βοηθήσουν τους συνανθρώπους τους.

Η λύση είναι αντί του ανταγωνισμού, ο άνθρωπος να εστιάζει στο κοινό καλό και να μην θεοποιεί το χρήμα.

Έφτασε η ώρα η ανθρωπότητα να συμμαχήσει και ενωμένη να αποκαταστήσει τη σχέση της με το περιβάλλον!

Ο «ασκητικός» οικολογικός τρόπος ζωής σε συνδυασμό με την παγκόσμια ενημέρωση θα μας καθιστούσε πραγματικά υπεύθυνους πολίτες και

Χριστιανούς. Θα μπορούσε για παράδειγμα να συμπεριληφθεί στα σχολικά μαθήματα η οικολογική αγωγή για την ευαισθητοποίηση των ανθρώπων από μικρή ηλικία. Έτσι οι νεότερες γενιές θα αφήσουν μικρότερο αποτύπωμα στον πλανήτη και με την σειρά τους θα τον παραδώσουν στις επόμενες πιο βιώσιμο και υγιή.

Καταλήγω λοιπόν ξανά στα λόγια του Σέρραντ, ο οποίος χαρακτηριστικά είπε πως ο τρόπος που βλέπουμε το περιβάλλον αντικατοπτρίζει τον εσωτερικό μας κόσμο.

Και είναι αλήθεια: ο άνθρωπος σήμερα είναι σφετεριστής και καταχραστής των δικαιωμάτων των άλλων έμψυχων όντων.

Με γνώμονα το συμφέρον και μία έντονη επιθυμία για αυτοθέωση καταστρέφει το πολυτιμότερο του απόκτημα.

Υπάρχει όμως ακόμα ένα περιθώριο βελτίωσης. Όλοι μαζί έχουμε τη δύναμη να επουλώσουμε τις πληγές του παρελθόντος και, όπως οι Τρεις Ιεράρχες, να υιοθετήσουμε μία ανιδιοτελή στάση απέναντι στο δώρο του Θεού, τον κόσμο μας.

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας

[...] «να διεγείρω τους νέους εις ζήλον της προγονικής αυτών δόξης, βλέποντας, ότι των επιστημών, όσαι φωτίζουν σήμερον την Ευρώπην, τα πρώτα σπέρματα και στοιχεία εγεννήθησαν εις την πατρίδα των, και σώζονται εις τα βιβλία των Ελληνικών συγγραφέων. Είναι καταισχύνη μας, ενώ οι ξένοι τα φυτεύουν, τα καλλιεργούν, τα αυξάνουν εις μεγάλα δένδρα, και τρέφονται με τους καρπούς των, ημείς μηδέ να εξεύρωμεν, ότι αυτά είναι προγονική ημών κληρονομία».

Α. Κοραΐς, Προλεγόμενα της πρώτης εκδόσεως (1802) στο έργο: Βεκκαρίου, Περί αδικημάτων και ποινών, Προλεγόμενα στους αρχαίους Έλληνες συγγραφείς, τόμ. Δ', εκδ. Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, Αθήνα 1995, σσ. 39-40

Έτσι ο Καποδίστριας έπρεπε να ξεκινήσει από την αρχή στηρίζοντας το εκπαιδευτικό του πρόγραμμα στην πραγματικότητα του καιρού του και πάντοτε μέσα στα ευρύτερα πλαίσια της εσωτερικής του πολιτικής. Στόχος του ήταν να ενισχύσει τα αλληλοδιδασκτικά σχολεία, να συστήσει «σχολεία τυπικά», και παράλληλα να ιδρύσει «σχολεία ανωτέρας τάξεως δια τους νέους Έλληνες, τόσον τους αφιερωθησόμενους εις εκκλησιαστικά, όσον και εις τους μέλλοντας να υπηρετήσουν την πατρίδα εις τα πολιτικά, ή να διατρέξουν το στάδιο των επιστημών, των τεχνών και της φιλολογίας».

Βασίλης Σφυρόερας, Οι στόχοι της εκπαιδευτικής πολιτικής του Καποδίστρια

ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 25^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ

Νικήτρια του Διαγωνισμού ανακηρύχθηκε η μαθήτρια του Β4, **Μαρίνα Κούβαρη**

■ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΗΣ:

Αγαπητό ακροατήριο,

Η ελληνική επανάσταση, όπως και κάθε επανάσταση, επέσπευσε τις κοινωνικοπολιτικές και οικονομικές διαδικασίες ανοίγοντας ρωγμές στο χρόνο, κι επέτρεψε γοργά άλματα προόδου, έννοια που συνιστούσε αυτοσκοπό των κοινωνιών κατά το Διαφωτισμό. Μια επανάσταση που ενσαρκώνει τα ανδραγαθήματα και εκφράζει το αίμα, πιο πολύ αυτό που χύθηκε, τις ζωές που χάθηκαν σαν τα φύλλα της δάφνης, άλλα ζωγραφισμένα στον καμβά και άλλα αληθινά δαφνόφυλλα ξεραμένα σαν σε οφθαλμαπάτη, που αναδίνουν ακόμη το γνωστό, πικρό και αψύ άρωμα. Με αφορμή την επέτειο της 25^{ης} Μαρτίου λοιπόν καλούμαι να διερευνήσω πώς η σύνθεση

της ελληνικής πολιτισμικής παράδοσης και η «μετακένωση» καινοτόμων ιδεών συνέβαλε στη δημιουργία του ελληνικού κράτους.

Ο διακεκριμένος Ρώσος συγγραφέας Ντοστογιέφσκι, στο διήγημά του οι «Δαιμονισμένοι» παραθέτει την ερμηνεία της ρωσικής παράδοσης αντιδιαστέλλοντάς την με τη δυτική νεωτερικότητα. Εκείνη τη νεωτερικότητα που σύμφωνα με το συγγραφέα ευθύνεται για τις αμαρτίες που κατατρέχουν την κοινωνία του, που πλήττουν την αθωότητα της ρωσικής ψυχής. Η ελληνική επανάσταση παρόλα αυτά, αποτέλεσε μια περίοδο κατίσχυσης της παλινόρθωσης και των συντηρητικών ιδεών, ενώ οι Έλληνες πολιτικοί παρουσίαζαν έναν επίπλαστο εκσυγχρονισμό. Έναν εκσυγχρονισμό που σφυρηλατήθηκε με κόπο από αλληπάλληλες πολιτικές ηγεσίες και εν τέλει δεν ενσωματώθηκε στο κοινωνικό

πρότυπο η έννοια της ευθύνης και των υποχρεώσεων του πολίτη. Η συγκυρία και η συμπίεση της νεωτερικότητας με την παράδοση ίσως και να αποτελούσε το σημείο ενοποίησης και εξέλιξης της κοινωνίας. Αναρωτιόμαστε συχνά ποια είναι η σχέση της παράδοσης με το παρόν. Για να υφίσταται όμως διερώτηση θα πρέπει να υπάρξει μεταβολή, αλλαγή, εξέλιξη. Στο πλαίσιο αυτό δεν μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τον παρόντα βίο των ανθρώπων ως συνέχεια ενός αμετάβλητου τρόπου ζωής, δεν μπορούμε να λατρεύουμε νοσηρά τα αρχαία κλέη, ούτε να θεωρούμε τους λόγιους του έθνους θεματοφύλακες ενός δοξασμένου παρελθόντος. Η απόσπαση της κοινωνίας από την παράδοση δε συνεπάγεται απεμπόληση ή λησμονιά, αλλά διαμόρφωση μιας νέας σχέσης ανάμεσα στο παρόν και στο παρελθόν. Μια σχέση που θα βασίζεται στην αναζωογόνηση του παρελθόντος και όχι σε μια παγωμένη συντήρηση και τυφλή λατρεία. Δυστυχώς, από την κοινωνία μας απουσιάζει το στοιχείο του εκρηκτικού συγκλονισμού, της δημιουργίας, διότι παραμένουμε προσκολλημένοι στη λαϊκή παράδοση, αδυνατώντας να τη γονιμοποιήσουμε και να την εντάξουμε στη σφαίρα επιρροής του κοινωνικού συνόλου. Πώς θα αποφύγουμε λοιπόν αυτή τη δραματική βουβαμάρα; Πώς θα αποδεσμευτούμε από μια στατική εικόνα απολιθωμένων μορφών αν δεν υπάρξει αναγέννηση, αλλαγή, δημιουργία;

«Όταν ή βάσις αὐτῇ τεθῇ ἐπάνω εἰς σταθερά θεμέλια, τότε χρέος τῆς Κυβερνήσεως θέλει εἶσθαι τὸ νὰ συστήσῃ χωρὶς ἀναβολὴν κεντρικὰ Σχολεῖα εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἐπικρατείας, ὅπου οἱ κατὰ τὴν Ἀλληλοδιδασκτικὴν τελειοποιηθέντες μαθηταὶ θέλουν κατασταθῇ ἐπιδεικτικοὶ διδασκαλίας ἀνωτέρας εἰς τε τὴν φιλοσοφίαν, καὶ εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ εἰς τὰς τέχνας».

Ιωάννης Καποδίστριας, Εθνικὴ Συνέλευση Ἀργους (11 Ἰουλίου 1829)

Ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάσταση τοῦ 1821 καθὼς καὶ ὁ γόνιμος καρπὸς τῆς, ἡ δημιουργία τοῦ νεοελληνικοῦ κράτους, ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς δυναμικῆς «σύνθεσης» τῆς ἑλληνικῆς πολιτι-

σμικῆς παράδοσης καὶ τῆς «μετακένωσης» καινοτόμων ιδεῶν, κυρίως, ἀπὸ τὸν χώρο τῆς Εὐρώπης. Οἱ δύο αὐτοὶ ἀξιακοὶ πυλώνες, παράδοση καὶ καινοτομία, ἀποτελοῦν καὶ θεμέλιους λίθους τῆς ιστορίας τοῦ Κολλεγίου.

α) Γιατί, κατὰ τὴ γνώμη σας, οἱ δύο αὐτὲς προσεγγίσεις διασφαλίζουν τὴν πρόοδο των κοινωνικῶν συνόλων;

β) Ποιες καινοτομίες μπορεῖ νὰ υιοθετήσῃ τὸ σύγχρονο σχολεῖο, προκειμένου νὰ ἀνταποκριθεῖ στὶς προκλήσεις των καιρῶν;

ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 25^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ

Τις παραμονές τῆς ἑλληνικῆς ἐπανάστασης ὁ ἑλληνικὸς κόσμος ἦταν κατακερματισμένος, διχασμένος ὡς πρὸς τὶς προσδοκίες καὶ τὶς ἀξίες. Αὐτὸς ὁ διαχωρισμὸς μεταξύ κέντρου καὶ περιφέρειας, παρουσιαζόταν ἀνεξαιρέτως σὲ ὅλες τὶς ὀψεις τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς. Ἡ περιφέρεια εἶχε ἐκτεθεῖ στὸ κίνημα τοῦ Διαφωτισμοῦ, στὶς δυτικὲς ιδέες τοῦ φιλελευθερισμοῦ καὶ σαφῶς εἶχε ἐπηρεαστεῖ ἀπὸ τὸν ἐκσυγχρονισμό καὶ τὴν κοινωνικὴ ἀλλαγὴ. Ἀπόρροια αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ἦταν ἡ διὰ μόρφωση πολιτῶν με συνείδηση καὶ εὐαισθησία. Πολίτες ποὺ διακατέχονται ἀπὸ δεκτικότητα ἔχουν πλήρη γνώση των ἀτομικῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἀποδέχονται τὴν ἀλλαγὴ. Ἡ πνευματικὴ ἀφύπνιση ποὺ παρατηρήθηκε στὴν Εὐρώπῃ ἀναδεικνύει καὶ βροντοφωνάζει τὴν ἀνάγκη γιὰ ἐξέλιξη. Ὡς πότε τὸ κράτος θὰ ἀντιμετωπίζεται ὡς δυνάστης καὶ ὄχι ὡς τροφός; Ὡς πότε θὰ παραμένουν οἱ ἄνθρωποι προσκολλημένοι στὴν ἀποσύνθεση, στὴν αὐθαιρεσία καὶ στὴν ἀρπακτικότητα; Οἱ καινοτόμες ιδέες θὰ ἀνανεώσουν τὴν κοινωνία μας, ὁ ἄνθρωπος θὰ ἀντιληφθεῖ τὴ γοητεία τῆς ἀπεραντοσύνης καὶ τῆς ἀλήθειας καὶ ἐνωμένα ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα θὰ συναποτελέσουν τὴν πολιτισμικὴ μας παράδοση. Μία παράδοση ποὺ δὲν θὰ ἀντιμετωπίζεται ἀποκλειστικὰ ὡς καύχημα, κύρος καὶ ἐνδειξη ὑπεροχῆς, ἀλλὰ ὡς κοινὴ ἀφετηρία τῆς κοινωνικῆς μας προόδου. «Ὁ κόσμος εἶναι ἡ Ἑλλάδα ποὺ διαστέλλεται. Ἡ Ἑλλάδα εἶναι ὁ κόσμος ποὺ συστέλλεται», εἶχε πει ὁ Βίκτωρ Οὐγκό.

Ἡ γνώση ἐξελίσσεται με τέτοιους ρυθμούς, ποὺ παλιώνει προτοῦ γίνεϊ κτήμα. Δὲν προλαβαίνουμε νὰ τὴν ἀγγίξουμε, δὲ φωλιάζει στὸ μυαλό καὶ στὴ ψυχὴ μας ἀλλὰ βρίσκεται σὲ ἓνα ἀδι-

άλειπτο κυνήγι με τὸ χρόνο. Ἡ ταχύτητα ἡ ὁποία διέπει τὴν κοινωνία μας, μας υποβάλλει σὲ ποικίλες δοκιμασίες, στὶς ὁποῖες μποροῦμε καὶ πρέπει νὰ ἀντεπεξέλθουμε. Ἡ παγκοσμιοποίηση με τὴν κοινωνιολογικὴ καὶ οικονομικὴ ἐκδοχὴ τῆς, ἐπέφερε θεαματικὲς ἀλλαγές οἱ ὁποῖες ἀπτονται κυρίως στὸν τρόπο ποὺ ἀντιλαμβανόμαστε τὴ γνώση. Ἡ πρόσβαση στὴ γνώση ἀπαιτεῖ προσαρμοστικὴ ικανότητα, εὐελιξία καὶ δυναμικὸ χαρακτήρα. Ἡ συσσώρευση γνώσεων στὸ παραδοσιακὸ γνωσιοκεντρικὸ σχολεῖο πρέπει νὰ ἀντικατασταθεῖ ἀπὸ ποιοτικὰ κριτήρια, ἀπὸ πυλώνες ποὺ θὰ εξασφαλίσουν τὴν ἀντοχὴ μας στὶς προκλήσεις μιᾶς νέας ἐποχῆς καὶ θὰ ἐπαναπροσδιορίσουν τὸ ρόλο τῆς ἐκπαίδευσης σὲ αὐτή. «Μαθηταὶ θέλουν κατασταθῇ ἐπιδεικτικοὶ διδασκαλίας ἀνωτέρας εἰς τὴν φιλοσοφίαν, καὶ εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ εἰς τὰς τέχνας», ἀναφέρει ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας στὴν Εθνικὴ Συνέλευση τοῦ Ἀργους. Ἡ παιδεία δὲν πρέπει νὰ περιορίζεται στὴν επαγγελματικὴ κατάρτιση, ἀλλὰ νὰ εξαπλώνεται στὸν κόσμο τῆς τέχνης, τῆς φιλοσοφίας, των ἐπιστημῶν. Ἐνὰν κόσμο ποὺ γοητεύει, σὲ καθηλώνει με τὰ ἐρεθίσματα ποὺ σου παρέχει καὶ συνδράμει στὴν αὐτοβελτίωση, στὴν αὐτονομία. Γιατί μας ὠφελεῖ ἀραγε ἡ γνώμη τοῦ Ἡσίοδου, ἐνῶ δὲν ὑπάρχει πια στὰ χωράφια μας τὸ ἀροτρό του; Μας ὠφελεῖ γιατί οἱ ἀλήθειες δὲν γερνοῦν, δὲν ἔχουν ἡμερομηνία λήξης. Μας ὠφελεῖ

γιατί ὁ ἄνθρωπος παραμένει ἄνθρωπος, με τὰ πάθη, τὶς ἀδυναμίες, τοὺς προβληματισμούς του. Ὅταν τὸ κράτος ἀντιληφθεῖ τὴν ἐπιρροή τῆς παιδείας, τότε μόνον τὸ σύγχρονο σχολεῖο θὰ συνειδητοποιήσει τὴ σημασία τῆς συμβίωσης, τῆς ἐπίγνωσης των κοινωνικῶν ἀλληλεξαρτήσεων καὶ ἐν τέλει τὴν ἀξία τοῦ σεβασμοῦ στὸν πλουραλισμό.

Ὀλοκληρώνοντας τὴν ομιλία μου, θὰ ἤθελα νὰ τονίσω ὅτι παρόλα τὰ βίαια, τὰ ἰδιοτελῆ, τὰ ψευδεπίγραφα, ὁ Ἀγώνας στηρίχθηκε στὸν ἀνιδιοτελὴ πατριωτισμὸ των Ἑλλήνων ποὺ σιωπηλὰ καὶ ἀφοσιωμένα ἀντέξαν με καρτερία στὶς σκληρές ὀψεις τοῦ πολέμου. Ἐτσι καὶ εμεῖς, ἀν ἀπαλλαγούμε ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς παρελθοντολογίας καὶ τῆς παροντοκρατίας ποὺ μας καταπλακώνουν, θὰ περάσει ἀπὸ τὴν παράδοσή μας μιὰ φλόγα ἐξέλιξης. Καὶ τότε ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ συνθέτουν τὴν πολιτιστικὴ μας κληρονομία, θὰ λάμπουν ὡς νομίσματα ποὺ τὰ ἐφθειρε ἡ χρῆση καὶ τὰ ἀνακάλεσε ἡ μνήμη στὴν πρώτη τους λάμψη.

Σας ευχαριστῶ θερμὰ γιὰ τὴν προσοχή σας.

«Ένα μέρος του παρελθόντος πεθαίνει κάθε στιγμή και η θνησιμότητά του μας μολύνει, αν προσκολληθούμε σ' αυτό με υπερβολική αγάπη. Ένα μέρος του παρελθόντος μένει πάντα ζωντανό και κινδυνεύουμε καταφρονώντας τη ζωντάνια του».

Γιώργος Σεφέρης

«Αν θέλουμε να έχουμε μυαλά και ανθρώπους που να εγγυώνται ένα μέλλον, οφείλουμε να μπήξουμε τις ρίζες πιο βαθιά κι όχι να ταρακουνάμε τα κλαδιά».

Χέρμαν Έσσε

ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ HOWLAND 🍷 ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ HOWLAND

Νικήτρια του διαγωνισμού ανακηρύχθηκε η μαθήτρια του Γ5, **Ιωάννα Κατσικοπούλου**

■ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΗΣ:

Σεβαστή κριτική επιτροπή, Αξιότιμοι καθηγητές, Αγαπητοί συμμαθητές, Κυρίες και κύριοι,

➔ Οι βιολόγοι υποστηρίζουν ότι τα οστρακοειδή προκειμένου να αναπτυχθούν και να αυξηθούν, αφήνουν το παλιό τους κέλυφος και αναζητούν ένα νέο, που να ταιριάζει στις διαστάσεις τους. Έτσι, και οι κοινωνίες προκειμένου να αναπτυχθούν και να εξελιχθούν πρέπει να αφήσουν πίσω το παλιό τους «ένδυμα» και να φορέσουν ένα νέο, προσαρμοσμένο στις ανάγκες και τις συνθήκες της εποχής τους. Την περίοδο όμως της αναζήτησης και εύρεσης του νέου κελύφους τους

είναι αναγκαίο να υπάρχει το απαραίτητο περίβλημα, αυτό το οποίο θα προστατεύσει τα οστρακοειδή από τον κίνδυνο ενός ενδεχόμενου τραυματισμού ή ακόμη και από τον ίδιο τον θάνατο και αυτό που τελικά θα τους εξασφαλίσει την ανάπτυξη τους και στο μέλλον. Διότι θα είναι αυτό που θα τα έχει διατηρήσει στη ζωή. Στην περίπτωση των κοινωνιών, το έρεισμα τη μεταβατική περίοδο της εύρεσης ενός νέου «μανδύα», της πορείας δηλαδή προς την πρόοδο, αποτελεί η παράδοση και οι διαχρονικές αξίες που μεταλαμπαδεύονται μέσω αυτής. Και αυτός ο παραλληλισμός θα αποτελέσει το έναυσμα που θα πυροδοτήσει τη σκέψη μας, κυρίες και κύριοι, και θα μας απασχολήσει στο παρακάτω γύ-

μασμα. Είναι πράγματι εχέγγυο για την ανθρώπινη πρόοδο, ατομική και συλλογική, η αρμονική συνύπαρξη καινοτομίας και παράδοσης, διαχρονικών αξιών και σύγχρονων ιδεών, παρελθόντος και παρόντος; Πώς δύναται το σύγχρονο σχολείο να συμβάλει στην πρόοδο συνδυάζοντας αποτελεσματικά τις παραδομένες αξίες, αρχές και πρακτικές με καινοτόμα μοντέλα διδασκαλίας και μάθησης;

Η προγονολατρία από τη μία και η προοδοπληξία από την άλλη αποτελούν δύο εντελώς εσφαλμένες στάσεις με τις οποίες μπορεί κανείς να αντιμετωπίσει την παράδοση συναρτήσει της προόδου. Ο δεσποτισμός του παραδοσιακού, η προσκόλλησή σε αυτό και η αναγωγή του σε κάτι το ιδανικό είναι ασύμβατα με την πρόοδο και την εξέλιξη. Και αυτό, διότι είναι έννοιες συνυφασμένες με την άκριτη αποδοχή και υπακοή στις επιταγές του παρελθόντος, με τον αυταρχισμό, τον δογματισμό, τον φανατισμό, τη διατήρηση προλήψεων και δεισιδαιμονιών που «κρατούν τα άτομα δέσμια στη Γη», όπως αναφέρει ο Χατζιδάκις. Στον αντίποδα, αγαπητό ακροατήριο, η πεποίθηση πως οτιδήποτε το νέο και καινοτόμο συνάδει με το ποιοτικά καλό, η οποία συνήθως συνδυάζεται με μια στάση απαξίωσης

προς το παραδοσιακό μόνο και μόνο επειδή εκπορεύεται από το παρελθόν, ενέχει τον κίνδυνο της αλλοτρίωσης. Ιδίως την εποχή της παγκοσμιοποίησης την οποία διανύουμε, την εποχή του καταναλωτισμού και της κρίσης αξιών, ο κίνδυνος αποπροσανατολισμού από ηθικές αξίες και ιδανικά εντείνεται μαζί με αυτόν της ενίσχυσης ενός πνεύματος υλικού ευδαιμονισμού και μιας στάσης ματαιοδοξίας. Χαρακτηριστικά που επίσης δεν συνάδουν με την πρόοδο αφού αποπροσανατολίζουν το άτομο σε ό,τι αφορά την ιεράρχηση των αναγκών του κρατώντας το δέσμιο ενός κόσμου υλιστικού.

Ποια θα χαρακτηρίζαμε, λοιπόν, ως μια στάση ορθή, μια στάση την οποία οφείλει να υιοθετήσει ο σύγχρονος άνθρωπος εάν θέλει να προοδεύσει; Η δημιουργική σύζευξη παράδοσης και σύγχρονου πολιτισμού είναι η ιδανική στάση και αυτή που θα οδηγήσει στην εξέλιξη και την ευημερία. Αρκεί τα άτομα να κατανοήσουν ότι πρόοδος και παράδοση δεν είναι έννοιες αντιφατικές αλλά περιγράφουν την ίδια διαδικασία μετάβασης στην αλληλουχία του χρόνου, κρατώντας στον νου τους την φράση του Β. Πούχνερ: «η παράδοση δεν είναι παράδεισος και η πρόοδος δεν είναι μελλοντικός παράδεισος». Τα επιστημονικά και τεχνολογικά επιτεύγματα της εποχής, τα επιστημονικά ευρήματα, η ανατροπή προϋπαρχουσών θεωριών και η ανάδειξη νέων ως ορθότερων, η εύρεση καινοτόμων μεθόδων διδασκαλίας, συναλλαγής, καλλιέρ-

Σε κάθε πολιτισμό υπάρχει μια ορισμένη δυναμική σχέση μεταξύ της παράδοσης, χάρη στην οποία διατηρείται η σταθερότητα, και των καινοτομιών, μέσω των οποίων η κοινωνία αλλάζει. Και τα δύο συνυπάρχουν ως διαφορετικές πλευρές αυτού του πολιτισμού που στοχεύει στην πρόοδο και την εξέλιξη.

A. Γιατί η συνύπαρξη καινοτόμων δράσεων και διαχρονικών αξιών αποτελεί εγγύηση για την πρόοδο του ανθρώπου και της κοινωνίας;

B. Με ποιους τρόπους αυτή η συνύπαρξη μπορεί να είναι αποτελεσματική στο σύγχρονο εκπαιδευτικό περιβάλλον;

ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ HOWLAND ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ HOWLAND

γείας της Γης, θεραπείας ασθενειών και πολλών άλλων, η εκτεταμένη χρήση της τεχνολογίας στην καθημερινή ζωή αποτελούν όλα χαρακτηριστικά της εξέλιξης. Στοιχεία τα οποία βελτιώνουν τη ζωή των ανθρώπων και φωτίζουν αλήθειες που βρίσκονταν στο σκοτάδι. Στοιχεία που σηματοδοτούν την αλλαγή στις ζωές μας και μάλιστα μια αλλαγή σε έναν κόσμο ραγδαία και συνεχώς μεταβαλλόμενο. Εξάλλου, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Yuval Noah Harari: «η βαθιά αβεβαιότητα δεν θα είναι η εξαίρεση αλλά ο κανόνας». Στο πλαίσιο αυτών των διαρκών μεταβολών, οι διαχρονικές αξίες που μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά μέσω της παράδοσης θα αποτελέσουν την πυξίδα μας, έναν βράχο σταθερότητας από τον οποίο θα πιανόμαστε για να σωθούμε όταν κινδυνεύουμε στην άγρια θάλασσα της αλλαγής. Η παράδοση θα αποτελεί το ηθικό έρμα αλλά και τον θεματοφύλακα της ταυτότητάς μας, ατομικής και εθνικής. Η παράδοση θα είναι αυτή που θα «χαλιναγωγεί» την ορμή της αλλαγής, το ανεξέλεγκτο στοιχείο της το οποίο μπορεί να μας συμπαρασύρει. Θα λειτουργεί ως ένα φίλτρο με το οποίο θα εξετάζουμε κριτικά το νέο και θα το υιοθετούμε ανάλογα με το αν συνάδει με αξίες διαχρονικές, διατοπικές και πανανθρώπινες, αξίες τις οποίες μας κληροδότησε η παράδοσή μας.

Το σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα καλείται να προετοιμάσει τους πολίτες του αύριο, άτομα δηλαδή ικανά να αντεπεξέλθουν και να επιβιώσουν στον κόσμο της ταχείας αλλαγής, στον κόσμο του 21ου αιώνα. Πώς θα καταστεί όμως το έργο του αποτελεσματικότερο; Ο μονομερής προσανατολισμός του εκπαιδευτικού συστήματος στην καλλιέργεια της γλωσσικής και λογικομαθηματικής σκέψης των μα-

θητών και η έμφαση που δίνεται στην απομνημόνευση γνώσεων πρέπει να ενισχυθούν ως χαρακτηριστικά του παραδοσιακού μοντέλου διδασκαλίας με σύγχρονες μεθόδους που θα χαρακτηρίζονται από καινοτομία. Η ανάγκη διαμόρφωσης του υπάρχοντος εκπαιδευτικού μοντέλου σε ένα παιδαγωγικό πρότυπο που θα στοχεύει στην καλλιέργεια της δημιουργικότητας των μαθητών είναι αδήριτη. Και αυτό, διότι η δημιουργικότητα αποτελεί συστατικό στοιχείο της ανθρώπινης φύσης, στοιχείο που κάθε άτομο αξιοποιεί ανάλογα με τις ιδιαίτερες ικανότητές του προκειμένου να αποβεί αποδοτικό και ευεργετικό μέσω του έργου του για το ίδιο αλλά και την κοινωνία στην οποία δραστηριοποιείται. Στόχος του σχολείου οφείλει να είναι η κατά το δυνατόν μεγαλύτερη καλλιέργεια των δυνατοτήτων του κάθε μαθητή. Γι' αυτό, κρίνεται καίρια και η αναδιαμόρφωση του συστήματος αξιολόγησης, έτσι ώστε να δίνει τη δυνατότητα να αξιολογούνται και ικανότητες των μαθητών όπως η κριτική σκέψη, οι επικοινωνιακές δεξιότητες, το ερευνητικό πνεύμα και η εφευρετικότητα. Η χρήση της τεχνολογίας ως βασικού μέσου εκμάθησης στην εκπαιδευτική διαδικασία θα αποτελέσει τομή στον χώρο της εκπαίδευσης καθώς θα την μετασηματίσει ριζικά. Οι μαθητές θα έχουν πρόσβαση σε πληθώρα πληροφοριών και γνώσεων έχοντας κάθε φορά τη δυνατότητα να αναζητούν αυτά που πλησιάζουν στις ιδιαίτερες κλίσεις τους σε μια προσπάθεια αυτοβελτίωσης και προόδου. Αντίστοιχο αποτέλεσμα προόδου, αγαπητό ακροατήριο, θα επισύρει και η αναβάθμιση των υλικοτεχνικών υποδομών ενός σχολείου. Εργαστήρια φυσικών επιστημών, καλλιτεχνικά και μουσικά, αθλητικές εγκαταστάσεις και βιβλιοθήκες θα αποτελέσουν τους χώ-

ρους άνθισης των μαθητών προσφέροντας ευκαιρίες εξέλιξης σε άτομα που δεν έχουν ιδιαίτερα αναπτυγμένα ένα από τα δύο είδη νοημοσύνης, γλωσσικής ή λογικομαθηματικής. Συνάμα με την ανάπτυξη των πρακτικών δεξιοτήτων των μαθητών, το σχολείο οφείλει να προσανατολίσει τους μαθητές του προς την ανθρωπιστική παιδεία παραδομένη από την κλασική αρχαιότητα. Η στροφή προς το καλό, το υψηλό και το ωραίο και η διαμόρφωση «οικουμενικών ανθρώπων», που να εμφορούνται από υψηλές αξίες και ιδανικά αποτελεί προϋπόθεση για την πρόοδο και την εξέλιξη των κοινωνιών. Μόνο άτομα με εφευρετική διάθεση, φιλοπεριέργεια, κριτική σκέψη αλλά ταυτόχρονα αλτρουισμό, διαλλακτικότητα, φιλοπατρία και οικουμενικό πνεύμα είναι αυτά που θα συνεισφέρουν στην ανάπτυξη όντας προσωπικότητες ανοιχτών οριζώντων.

Ολοκληρώνοντας, είναι αναγκαίο για όλους μας, κυρίες και κύριοι, να κατανοήσουμε πως ούτε ως αθεράπευτοι νοσταλγοί του παρελθόντος αλλά ούτε και ως ένθερμοι υποστηρικτές κάθε νεωτερισμού θα οδηγηθούμε στην πρόοδο. Αντίθετα, αυτή θα επέλθει ως αποτέλεσμα της αρμονικής συνύπαρξης οποιουδήποτε στοιχείου της παράδοσης κρίνεται ευεργετικό για το παρόν, διαχρονικό και διατοπικό, και οποιουδήποτε καινοτόμου στοιχείου δεν μας αλλοτριώνει και δεν μας απομακρύνει από το πνεύμα του ανθρωπισμού. Και το σχολείο οφείλει στο πλαίσιο αυτό να διαμορφώσει ένα εκπαιδευτικό μοντέλο που θα δημιουργεί άτομα ικανά να προοδεύουν, «μυαλά και ανθρώπους που να εγγυώνται ένα μέλλον έχοντας μπήξει τις ρίζες τους βαθιά στο παρελθόν».

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

Tradition and innovation have been timeless companions as well as creative contributing forces to the education of Athens College.

"The secret of change is to focus all of your energy, not on fighting the old, but on building the new"
-Socrates

ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ DELTA 🍷 ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ DELTA

Νικήτής του διαγωνισμού ανακηρύχθηκε ο μαθητής του IB DP Year 2, **Γιώργος Κυριακόπουλος**

■ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΓΟ ΤΟΥ:

"Building tomorrow's revolution"

➔ "I have stood on the shoulders of giants". This timeless quote, popularized by minds like Newton, and Nietzsche, illustrates one of the great truths of the world: new knowledge is built on past wisdom. When we ask ourselves, fellow classmates and teachers, what it is that binds philosophy and physics together, we discover all sciences, both human and natural, are conversations. Conversations that exist outside of time, between giants of thought, each adding one line to a discussion that started before recorded history, and will continue long after we're gone. But we all know that explaining the greatness of these minds away, as being simply students of older wisdom, would be shortsighted. Plato did not embrace his master's wisdom, he built upon it, revolutionized it. From Diogenes to DaVinci, a revolutionary spirit is what binds the greatest minds together.

Revolution, change, these concepts

do not hold intrinsic value. We know how revolution plunged 20th century Europe into darkness. Revolution led the German and Italian people, and so many others, to the embrace of fascism. The change in the way we see atoms, the building blocks of our world, birthed the most terrible weapon known, a weapon that, in Hiroshima and Nagasaki, cost the lives of hundreds of thousands. At these thoughts we shudder; we as a community heave a sigh of anxiety at the worst unfettered change is

capable of. But, as lake water stagnates without a river to give it motion, so too is the health of our society dependent on change. The revolutionary movements, and social currents of the 20th century gave African Americans civil rights, released the hold the Japanese had over the populace, and freed South Africa from Apartheid and India from the British empire. Change and revolution are born in the hearts of a dissatisfied populace, who sees the status quo and with clenched fists shouts "No more". We cannot assign morality to such an act, because history proves it contextual. From East to West and North to South, the sweeping winds of change will always clash with the bastions and institutions of tradition.

The time we live in reminds us of the timelessness of this struggle. The

ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ DELTA ΡΗΤΟΡΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ DELTA

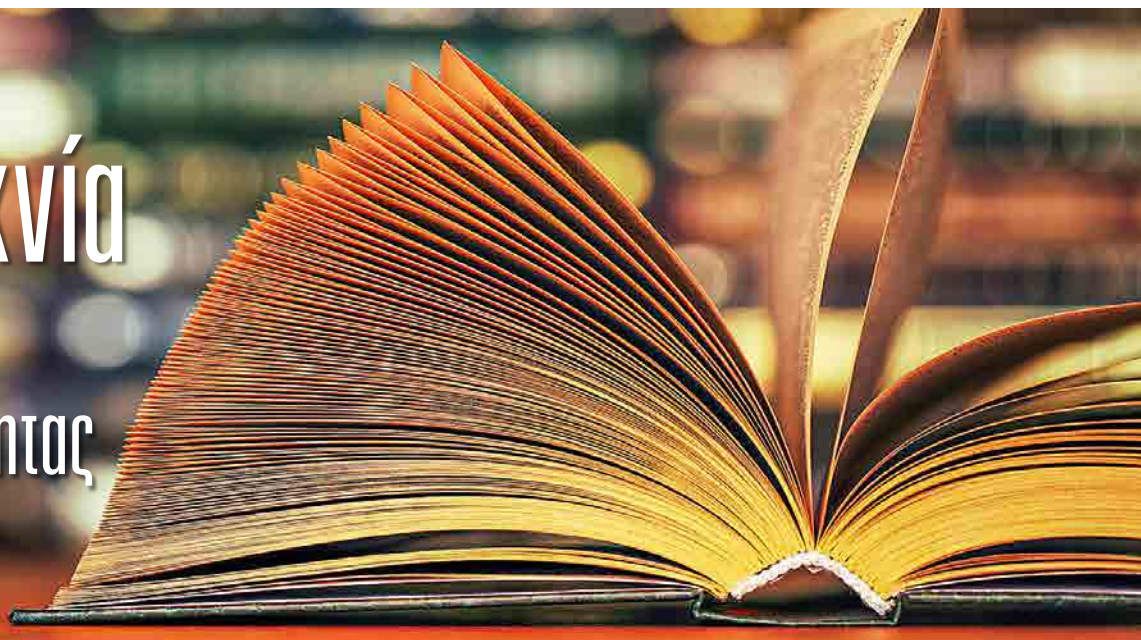
rise of alt-right groups, championing hatred of minorities, threaten a return to an era of conservatism, with pervasive prejudice against people of certain genders, races, and sexual expressions. This revolution is actually a revitalization of conservative values. Here, tradition takes on its worst form, a fear of others, a fear of the unknown, a desire to hold onto a time of familiarity and normalcy that ignores its own hatred. But we feel pity for these people, don't we? The remnants of a world we left behind, the victims of change they were never ready for. They are strangers in a world that should be familiar. For them, tradition, though cancerously expressed, is an opportunity for identity, and belonging, and return to a time that makes sense. It hides hatred, justifying it as the way things have always been. But tradition too doesn't have any moral weight to it. Old knowledge is knowledge nonetheless. The reason why we, dear audience, especially as younger people, only in its worst regards, is that we do not need to focus on the positives. Family, education, democracy, we champion these values for we know them to be correct. We tend only to deal with tradition as a whole, when it comes to oppression. But that is where change becomes necessary.

What should the education system's role be then, when faced with this moral grey area? I believe school should be a guide and an intermediary. Change and innovation are necessary for growth, but we cannot build on nothing. For that reason, school should equip us with the tools of crit-

ical thought and engagement we need to judge for ourselves which parts of our world we will accept and which we'll renounce. We cannot be given pre-digested values, and told to accept them. To do so would be to declare surrender to inertia. Rather, we must trust that our school has given all of us the ability to formulate our own ideas, fight for them, and abandon them if necessary. Revolution blooms not in the barrel of a gun, but at the intersection of ideas. Change is an experiment, and to err is human. But to forego all we know, change for change's sake, is futile and dangerous. That is why the greatest thing our school has given us, is not only knowledge, but an open mind.

As a history student, I'm thankful for the focus of our classes, not just on events, but on critical interpretation and analysis. School needs to focus on our preparation as future citizens not on our capacity to memorize, but rather to reason. We live in a time of great turmoil, and it's natural to be afraid of the future. We all fear what we don't know. But we don't need to. With open minds and caring hearts, we become the giants that will build tomorrow.

Η λογοτεχνία ως θεμέλιο της διαπολιτισμικότητας

Στον 21^ο αιώνα, οι δυτικού τύπου κοινωνίες χαρακτηρίζονται από πολυπολιτισμικότητα. Το γεγονός αυτό είναι αποτέλεσμα των ανακατατάξεων που σημειώθηκαν στον πλανήτη, συμπεριλαμβανομένων της αποικιοκρατίας, πολέμων και οικονομικών κρίσεων, οι οποίες προκάλεσαν αθρόες μετακινήσεις πληθυσμών από την Ασία και την Αφρική στη Δύση, αλλά και μετακινήσεις πληθυσμών ανάμεσα στις χώρες της Δύσης. Πρόέκυψε, λοιπόν, η ανάγκη να συμβιώσουν αρμονικά μέσα στους κόλπους της χώρας υποδοχής ομάδες που διακρίνονται από πολιτισμική ετερότητα, η οποία αφορά τη μητρική γλώσσα, την εθνική παράδοση, τη θρησκεία και την κουλτούρα.

Η Λογοτεχνία, ως μορφή Τέχνης, έχει τη δύναμη να επηρεάζει και να διαπλάθει χαρακτήρες χάρη στη βιωματική εμπλοκή των διδασκομένων στη διδακτική πράξη.

Στις πολυπολιτισμικές κοινωνίες του σήμερα στόχος είναι όχι μόνο η αρμονική συνύπαρξη γηγενών και ομάδων που χαρακτηρίζονται από διαφορετικό μεταναστευτικό και προσφυγικό υπόβαθρο, αλλά και η διαπολιτισμικότητα, το σημείο δηλαδή όπου ο ένας πολιτισμός επηρεάζει τον άλλον, με αποτέλεσμα να αλλάζουν και οι δύο πόλοι. Το τελευταίο, μάλιστα, έχει ιδιαίτερη σημασία την εποχή της παγκοσμιοποίησης την οποία διανύουμε, κατά την οποία ο πολιτισμικός ηγεμονισμός των οικονομικά και στρατιωτικά ισχυρότερων χωρών δύναται να λειτουργήσει ως «οδοστρωτήρας», που τείνει να ισοπεδώσει την εθνική και πολιτισμική κληρονομιά των αδύναμων χωρών.

Η λογοτεχνία αποτελεί το ισχυρότερο εργαλείο για την καλλιέργεια διαπολιτισμικών αξιών και η πρόκρισή της ως μάθημα στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα θα δημιουργήσει το πρόσφορο έδαφος που θα καταστήσει την διδακτική ώρα του μαθήματος τόπο συνάντησης των μαθητών με ποικίλα πολιτισμικά υπόβαθρα. Αυτό, όμως, με την προϋπόθεση ότι η διδακτική μεθοδολογία της θα ανανεωθεί και θα διδάσκεται παραγωγικά, ενώ ταυτόχρονα θα διαθέτει την ευελιξία να προσαρμόζεται στις ανάγκες των μαθητών, τα διλήμματα, την ηλικία τους, τις συνθήκες διαβίωσής τους, το φύλο τους, την πολιτισμική και γλωσσική τους ταυτότητα, το θρησκευτικό τους δόγμα και το μορφωτικό επίπεδο της οικογένειάς τους.

Σε σύγκριση με τα άλλα αντικείμενα διδασκαλίας η Λογοτεχνία, ως μορφή Τέχνης, έχει τη δύναμη να επηρεάζει και να διαπλάθει χαρακτήρες χάρη στη βιωματική εμπλοκή των διδασκομένων στη διδακτική πράξη. Πραγματευόμενη κείμενα, πεζά ή ποιήματα, που παρουσιάζουν ποικιλία ως προς το περιεχόμενο, τον δημιουργό, την εποχή, το κοινωνικο-ιστορικό γίγνεσθαι και το εθνο-πολιτισμικό περιβάλλον από το οποίο αναδύθηκαν, δημιουργεί ένα πλήθος εμπειριών και ευνοεί τη γνωριμία με άλλους λαούς και τη διαπολιτισμική αλληλεπίδραση. Δίνει, λοιπόν, με τον τρόπο αυτό στο κάθε άτομο τη δυνατότητα να αρθρώσει αυθεντικό προσωπικό λόγο και να προβάλλει τις ιδέες του και την κουλτούρα του. Έτσι, ευνοεί τον πολιτισμικό πλουραλισμό και αναβαθμίζει ψυχικά και διανοητικά τους συμμετέχοντες λόγω των πνευματικών ζυμώσεων που δημιουργούνται από την συζήτηση και την αντιπαράθεση. Ταυτόχρονα, θεμελιώνει την βασική αρχή της διαπολιτισμικότητας, την αναγνώριση, δηλαδή, της ισότητας όλων των πολιτισμών και των γλωσσών.

Ωστόσο, η σημασία της πρόκρισης της Λογοτεχνίας ως μαθήματος στο σύγχρονο πολυπολιτισμικό σχολείο, δεν περιορίζεται μόνο στην γνωριμία με άλλους πολιτισμούς και την ανταλλαγή στοιχείων μεταξύ αυτών. Αντίθετα, ευνοεί τη δημιουργία συνεκτικών δεσμών μεταξύ των μελών μιας κοινωνίας που διαφέρουν ως προς το πολιτισμικό τους υπόβαθρο. Μέσα από έργα που αφο-

▲
Η λογοτεχνία αποτελεί το ισχυρότερο εργαλείο για την καλλιέργεια διαπολιτισμικών αξιών και η πρόκρισή της στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα θα δημιουργήσει το πρόσφορο έδαφος που θα καταστήσει την διδακτική ώρα του μαθήματος τόπο συνάντησης των μαθητών με ποικίλα πολιτισμικά υπόβαθρα.

ρούν κοινά, πανανθρώπινα ζητήματα, όπως ο θάνατος, ο έρωτας, η γονεϊκή αγάπη, η προδοσία, η φιλοπατρία, η αυτοθυσία και ο ηρωισμός, δίνεται έμφαση στην οικουμενικότητα και τονίζονται οι ομοιότητες μεταξύ των ανθρώπων όλων των κοινωνιών του κόσμου. Διαπλάθονται, λοιπόν, με αυτόν τον τρόπο προσωπικότητες που κατανοούν ότι ο κάθε πολιτισμός έχει ένα κεφάλαιο να καταθέσει στην τράπεζα του παγκόσμιου πολιτισμού, προσωπικότητες δηλαδή που δεν υποτιμούν πολιτισμούς ή τις μειονοτικές ομάδες-φορείς τους, αλλά είναι ικανές και πρόθυμες να εξασφαλίσουν την αγαστή συνεργασία των μελών μιας κοινωνίας πολυπολιτισμικής.

Καταλήγοντας, είναι καίριο να τονιστεί για ακόμη μια φορά η αξία της διδασκαλίας της Λογοτεχνίας ως βάση για την πολιτισμική αλληλεπίδραση επί ίσους όρους και τη διάπλαση προσωπικοτήτων με συναισθηματική ωριμότητα και ηθική αρτιότητα, αρετές απαραίτητες στη σύγχρονη κοινωνία, όπου η συνάντηση με τον πολιτισμικό «άλλο» είναι κρισιμότερη από ποτέ.

Ιωάννα Κατσικοπούλου, Γ5

Το Ιαπωνικό Εκπαιδευτικό Σύστημα

Μέχρι και 45 μαθητές μέσα σε μία τάξη!

Ακαδημαϊκό Έτος

Το ιαπωνικό ακαδημαϊκό έτος, σε αντίθεση με άλλα, ξεκινάει την 1^η Απριλίου και όχι τον Σεπτέμβριο ή Οκτώβριο. Είναι αξιοθαύμαστο το γεγονός πως οι πρώτες μέρες του σχολείου συμπίπτουν με την άνθιση των κερασιών (Sakura). Αποτελείται από τρία τρίμηνα. Το πρώτο, από την πρώτη Απριλίου μέχρι και τις 20 Ιουλίου, το δεύτερο, από την πρώτη Σεπτεμβρίου μέχρι και τις 26 Δεκεμβρίου και το τρίτο, από τις 7 Ιανουαρίου μέχρι και τις 25 Μαρτίου. Η σχολική καθημερινότητα αποτελείται από μαθήματα που διδάσκονται οκτώ ώρες την ημέρα, τη μελέτη των μαθητών στον ελεύθερο χρόνο τους και τις διακοπές, που διαρκούν πέντε με έξι εβδομάδες, από τις 20 Ιουλίου μέχρι και το τέλος Αυγούστου. Λόγω του μεγάλου πληθυσμού της χώρας, μπορεί κάποιος να συναντήσει μέχρι και 45 (!) μαθητές μέσα σε μία τάξη.

Αυστηρότητα & Τυπικότητα

Η έναρξη των μαθημάτων γίνεται ακριβώς στις 08:30 με τον καθηγητή να κάνει μία εισαγωγή στις γνώσεις της ημέρας και να συζητάει με τους μαθη-

Σε ορισμένες περιοχές, όπως το Τόκιο και τη Γιοκοχάμα, απαγορεύεται η έξοδος σε ανήλικους μετά τις 22:00. Βέβαια, στο πλαίσιο της τυπικότητας, τα εύσημα απονέμονται στον πιστό διευθυντή του σχολείου, ο οποίος, αψηφώντας τις καιρικές συνθήκες, υποδέχεται κάθε πρωί στην εξώπορτα τους μαθητές του με τις καλύτερες ευχές.

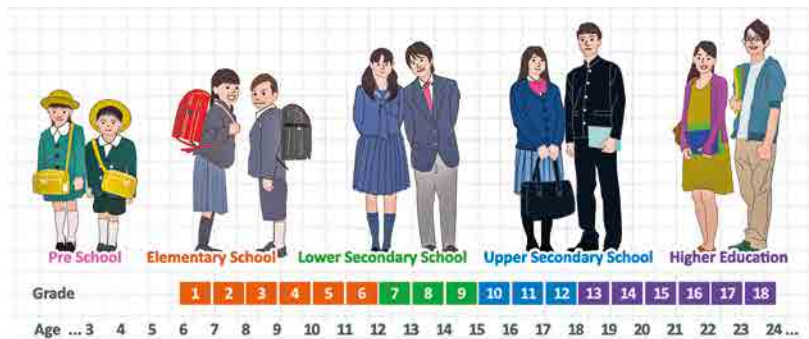
τές πως πέρασαν την προηγούμενη, έως τις 08:45. Οι «κοπάνες» και οι καθυστερήσεις είναι ανύπαρκτες, ενώ η αργοπορία πάνω από πέντε φορές οδηγεί σε τιμωρία. Ο μαθητής είναι πολλές φορές υπεύθυνος για τον καθαρισμό της αίθουσας. Αν ένας μαθητής απουσιάσει για λόγους υγείας, οφείλει να προσκομίσει πιστοποιητικό ασθένειας και να αναπληρώσει τα χαμένα μαθήματα (συνήθως επί πληρωμή).

Η μεταφορά φαρμάκων και τροφίμων, όπως οι καραμέλες, στο σχολείο μπορεί να στοιχίσουν την είσοδο ενός μαθητή σε ορισμένα σχολικά ιδρύματα. Επίσης, σε ορισμένες περιοχές, όπως το Τόκιο και τη Γιοκοχάμα, απαγορεύεται η έξοδος σε ανήλικους μετά τις 22:00. Βέβαια, στο πλαίσιο της τυπικότητας, τα εύσημα απονέμονται στον πιστό διευθυντή του σχολείου, ο οποίος, αψηφώντας τις καιρικές συνθήκες, υποδέχεται κάθε πρωί στην εξώπορτα τους μαθητές του με τις καλύτερες ευχές.

Αυστηρότητα και Ένδυση

Η σχολική φορεσιά (Safuku), είναι συνήθως απαραίτητη, αν και εξαρτάται από το κάθε σχολείο. Απαιτεί ένα στρατιωτικό στιλ, προσαρμοσμένο στις ανάγκες του κάθε φύλου ξεχωριστά. Με την ομοιομορφία αυτή, επιτυγχάνεται η εξαφάνιση του κοινωνικού διαχωρισμού και ενισχύεται το αίσθημα συνεργασίας μεταξύ των μαθητών. Σε μερικά σχολεία, απαγορεύεται

οποιαδήποτε προσωπική παρέμβαση στην εμφάνιση του μαθητή. Για παράδειγμα, το μακιγιάζ, οι μπούκλες, τα κοσμήματα, η περιποίηση φρυδιών και η βαφή μαλλιών δεν είναι ευπρόσδεκτα στο σχολικό περιβάλλον. Ακόμη και οι κάλτσες πρέπει να περιορίζονται στο μαύρο, το μπλε και το άσπρο χρώμα. Αν κάποιος εισέλθει στο σχολείο με άλλο, ανομοιόμορφο χρώμα, υπάρχει περίπτωση να μη γίνει δεκτός μέσα στην τάξη. Επιπλέον, οι μαθητές μόλις φτάσουν στο σχολείο είναι υποχρεωμένοι να φορέσουν παντοφλάκια, αποθηκευμένα σε ράφια ή συρτάρια μπροστά στην είσοδο (απαγορεύονται τα υποδήματα σε εσωτερικούς χώρους). Συμπερασματικά, στην Ιαπωνία κυριαρχούν οι κανόνες και όχι η ατομική βούληση.

Δημοτικό

Στο δημοτικό δεν είναι απαραίτητη η σχολική φορεσιά. Τα παιδιά πηγαίνουν στο σχολείο σε μικρές ομάδες, με τη συνοδεία και εποπτεία ενός μεγαλύτερου μαθητή, της Έκτης τάξης. Πιο συγκεκριμένα, τα τρία πρώτα χρόνια, δίνεται έμφαση στην ανάπτυξη του χαρακτήρα, την εκμάθηση αξιών και αυτοελέγχου. Κι αυτό, διότι το σχολείο θεωρείται κυρίως υπεύθυνο για τις ενέργειες των μαθητών, καθώς επωμίζεται το χρέος να τους διδάξει πώς να είναι αρμόζοντα μέλη του συνόλου. Έτσι, αν το παιδί παραβιάσει έναν δημόσια αποδεκτό κανόνα, οι Αρχές θα απευθυνθούν πρώτα στο υπεύθυνο σχολείο και ύστερα στο σπίτι. Στον τομέα της μάθησης, αποκαλούμε sensei όχι μόνο τον δάσκαλο ο οποίος φροντίζει για την πνευματική υγεία του μαθητή, αλλά και τους ιατρούς που φροντίζουν για τη σωματική του υγεία. Μάλιστα, μέχρι την ηλικία των 10, αποτρέπεται η συμμετοχή των παιδιών σε γραπτές δοκιμασίες. Αντιθέτως, παρακολουθούν τρία με τέσσερα μαθήματα την ημέρα, με διδασκόμενα τη φυσική, τη χημεία, τη βιολογία, την αριθμητική, τη μητρική γλώσσα, τη ζωγραφική, τη μουσική, τη φυσική κουλτούρα και το νοικοκυριό. Με την αποφοίτησή τους από το δημοτικό, οι μαθητές είναι υποχρεωτικό από το υπουργείο να γνωρίζουν 1.800 kanji (χαρακτήρες ιερογλυφικών). Επι-

Η διαδικασία του φαγητού γίνεται μέσα στην τάξη με την παρουσία καθηγητή.

Με την αποφοίτησή τους από το δημοτικό, είναι υποχρεωτικό από το υπουργείο οι μαθητές να γνωρίζουν 1.800 kanji (χαρακτήρες ιερογλυφικών).

徳育 tokuiku

Η ώρα τη καθαριότητας

πλέον, αρκετά σχολεία παρέχουν πιάσινα για την εξάσκηση των παιδιών στο κολύμπι, η οποία λειτουργεί και το καλοκαίρι για όσους δεν κατάφεραν να κατακτήσουν την απαραίτητη γνώση.

Σίτιση

Στον τομέα της σίτισης, τα ιαπωνικά σχολεία λειτουργούν με διατροφολόγιο, δίνοντας έμφαση στην ισορροπημένη διατροφή και την υγεία. Για τη δημιουργία του, συμβάλλουν σεφ και διατροφολόγοι. Ωστόσο, η διαδικασία του φαγητού γίνεται μέσα στην τάξη με την παρουσία καθηγητή, με στόχο μια εναρμονισμένη και άνετη ατμόσφαιρα ανάμεσα στους διδάσκοντες και τους διδασκόμενους. Το σερβίρισμα το αναλαμβάνουν κάθε φορά οι μαθητές και οι μαθήτριες, με τους μεγαλύτερους να σερβίρουν τους μικρότερους και με το κάθε παιδί να είναι «εξοπλισμένο» με τα δικά του ξυλάκια και σουπλά. Έτσι, δεν καταναλώνουν τρόφιμα από το κυλικείο, ούτε φέρνουν κάποιο bento box (ταπεράκι από το σπίτι με οργανωμένο γεύμα), αλλά τρώνε παρασκευασμένα γεύματα παρεχόμενα από το σχολείο. Μάλιστα, απαγορεύεται η σπατάλη περισσευμάτων, οπότε καταναλώνεται όλο το φαγητό. Το διάλειμμα για δεκατιανό είναι στις 10:15, με διάρκεια είκοσι λεπτών. Ακολουθεί το μεσημεριανό στις 12:00 και ύστερα διάλειμμα 30 λεπτών, με τη λήξη του να σηματοδοτείται από μια συγκεκριμένη μουσική στα μεγάφωνα των διδρομών. Στη συνέχεια αρχίζει η καθαριότητα.

Καθαριότητα

Τον καθαρισμό τον αναλαμβάνουν οι μαθητές για όλο το σχολικό περιβάλλον. Βέβαια, με την εκκέ-

νωση του κτιρίου, έρχεται συνεργείο καθαρισμού και φροντίζει για τους χώρους. Είναι υποχρεωτική η παρακολούθηση του Soji no Jikan (= Η ώρα της καθαριότητας). Πρόκειται για μάθημα αφιερωμένο στην καθαριότητα, που απευθύνεται σε παιδιά δημοτικού και γυμνασίου. Η διάρκεια του Soji no Jikan είναι ένα τέταρτο. Καθήκον των μαθητών, ο καθαρισμός όλου του σχολείου, σε ομάδες χωρισμένες για κάθε τμήμα του κτιρίου. Ειδικότερα, οι βασικές δουλειές που εκτελούνται είναι το ξεσκόνισμα, το σφουγγάρισμα και ο καθαρισμός του πίνακα, αφού πρώτα τοποθετήσουν τις καρέκλες πάνω στα θρανία. Μάλιστα, το σφουγγάρισμα δε γίνεται με σφουγγαρίστρες αλλά με πανί. Η τελετή αυτή ονομάζεται tokuiku και αρχίζει αμέσως μετά το τέλος της τελευταίας διδακτικής ώρας. Ποιο όμως είναι το αποτέλεσμα όλης αυτής της διαδικασίας; Κατ' αυτόν τον τρόπο, καλλιεργείται η ευγνωμοσύνη, καθώς αναγνωρίζεται ο κόπος όλων. Έτσι, αποθαρρύνονται οι μαθητές από επιπόλαιες ενέργειες, είτε σε δημόσιο είτε σε ιδιωτικό χώρο, καθώς σέβονται πάντα το περιβάλλον. Τέλος, αναπτύσσεται το ομαδικό πνεύμα μέσω της συνεργασίας.

Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

Η εισαγωγή στα γυμνάσια γίνεται με τη βοήθεια εκπαιδευτικών εργαστηρίων και αντίστοιχα εισαγωγικών εξετάσεων. Τα υποχρεωτικά μαθήματα ανέρχονται στα 7 με τη διάρκεια του καθενός στα 50 λεπτά. Στα διδασκόμενα μαθήματα προστίθενται και οι ανθρωπιστικές σπουδές. Επιπλέον, στο γυμνάσιο συναντάται και η εκμάθηση της ιαπωνικής καλλιγραφίας (Shodo). Έχοντας ένα πι-

νέλο από μπαμπού το οποίο το βουτάνε μέσα σε μελάνι, γράφουν ιερογλυφικά πάνω σε ριζόχαρτο. Αλλά εξίσου σημαντική είναι και η εκμάθηση της ποίησης (Haiku), μια μορφή ποίησης που αποτελείται από λιτές εκφράσεις ισχυρών συναι-

Η αποφοίτηση από το Λύκειο γίνεται μέσω γραπτής δοκιμασίας, γνωστής και ως «εξετάσεις βγαλμένες από την κόλαση», προφανώς λόγω τεράστιου ανταγωνισμού και βαρύτητας για το μέλλον των μαθητών.

Με την αποφοίτηση από το Λύκειο, είναι υποχρεωτικό μέσω του υπουργείου οι μαθητές να γνωρίζουν 3000 kanji (χαρακτήρες ιερογλυφικών)

σθημάτων. Στόχος του Shodo και του Haiku είναι η ενίσχυση του πολιτιστικού πνεύματος. Πέρα από τα υποχρεωτικά μαθήματα, υπάρχουν και τα μαθήματα επιλογής βασισμένα στα ενδιαφέροντα του κάθε μαθητή. Ύστερα από τη λήξη των σχολικών μαθημάτων, ακολουθούν τα απογευματινά μαθήματα από τις 13:10 μέχρι τις 15:40. Επιπλέον, υπάρχουν ετήσιοι, υποχρεωτικοί σύλλογοι με στόχο την ανάπτυξη σώματος, πνεύματος και κοινωνικής άμιλλας. Αρχίζουν μετά το καθαρισμό και τελειώνουν στις 18:30. Οι ομαδικές αυτές δραστηριότητες είναι εξαήμερες, με τους μαθητές να καταφθάνουν στις 09:00 του Σαββάτου και την αποχώρησή τους στις 12:00.

Αποφοίτηση & Τριτοβάθμια Εκπαίδευση

Οι μαθητές επιλέγουν το κολλέγιο στο οποίο θέλουν να εισαχθούν, με κάθε κολλέγιο να έχει τη δική του προαπαιτούμενη ελάχιστη βάση εισαγωγής. Η αποφοίτηση από το Λύκειο γίνεται μέσω γραπτής δοκιμασίας, γνωστής και ως «εξετάσεις βγαλμένες από την κόλαση», προφανώς λόγω τεράστιου ανταγωνισμού και βαρύτητας για το μέλλον των μαθητών. Τα $\frac{3}{4}$ των εξεταζομένων περνάνε επιτυχώς σε ένα κολλέγιο, και συνεχίζουν τις σπουδές τους. Παρόλα αυτά, υπάρχει και η επιλογή των ιδιωτικών πανεπιστημίων ή της εργασίας. Με την αποφοίτηση από το Λύκειο, είναι υποχρεωτικό μέσω του υπουργείου οι μαθητές να γνωρίζουν 3000 kanji (χαρακτήρες ιερογλυφικών). Η επιτυχία στο τελικό διαγώνισμα και η εγγραφή τους στο πανεπιστήμιο, σηματοδοτεί μια περίοδο χαλαρότητας. Έτσι τα φοιτητικά χρόνια, θεωρούνται ως το αποκορύφωμα των διακοπών στη ζωή τους.

Αναστασία Κοναξή, Γ7

ΔΕΥΤΕΡΑ:

η πιο παρεξηγημένη ημέρα της ανθρώπινης ιστορίας

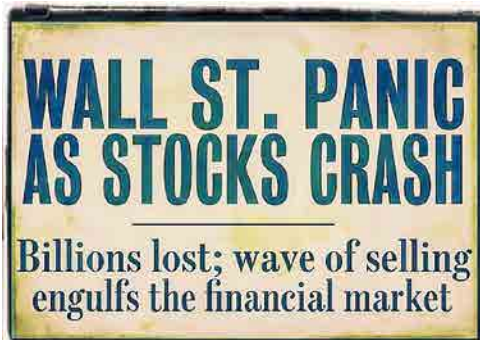

Στις 15 Απριλίου 1912 οι επιβάτες του Τιτανικού έτρεχαν πανικόβλητοι στο κατάστρωμα του βυθιζόμενου σιδερένιου τιτάνια, ουρλιάζοντας, κλαίγοντας, πέφτοντας στο παγωμένο νερό, βλέποντας τους συνανθρώπους τους να πνίγονται ενώ «πούντιαζαν» από το τσουχτερό κρύο. Λίγα χρόνια μετά, στις 28 Οκτωβρίου 1929, οι επιχειρηματίες και οι χρηματιστές της περίφημης Wall Street στη Νέα Υόρκη πηδούσαν έντρομοι από τα παράθυρα των ουρανοξυστών, ενώ σοκαρισμένοι από την τραγική πτώση των μετοχών προετοίμαζαν τα πορτοφόλια τους για μια δεκαετία φτώχειας και πείνας. Έπειτα από αυτό, στις 6 Αυγούστου 1945, οι κάτοικοι της Χιροσίμα τυφλώθηκαν από τη λάμψη της έκρηξης της πρώτης ατομικής βόμβας. Ποιο είναι όμως το κοινό σημείο μεταξύ των τριών αυτών γεγονότων, πέρα από το ότι ήταν τόσο συνταρακτικά ώστε να κλονίσουν και να επηρεάσουν την ανθρωπότητα; Όλα έγιναν ημέρα Δευτέρα!

Όλα έγιναν ημέρα Δευτέρα!

Δευτέρα, 15 Απριλίου 1912

Δευτέρα, 28 Οκτωβρίου 1929

Δευτέρα, 6 Αυγούστου 1945

Και δεν είναι τα μόνα. Έρευνες δείχνουν ότι η Δευτέρα είναι η πιο «μισητή» ημέρα για τους περισσότερους ανθρώπους, σε τέτοιο βαθμό μάλιστα, που τη δεκαετία του '60 οι γονείς τραγουδούσαν έναν σκοπό στα παιδιά τους πριν τα καληνυχτίσουν για το πόσο τραγική είναι η ημέρα αυτή. Στην πραγματικότητα, η Δευτέρα σημαίνει επαναφορά στη ρουτίνα της εβδομάδας. Είτε πρόκειται για μαθητές, καθηγητές, γονείς, υπαλλήλους, ή ακόμη και για τον Πρωθυπουργό της χώρας, τη στιγμή που ο ανυπόφορος ήχος του ξυπνητηριού αντηχεί στα αυτιά μας σαν σειρήνα, ξυπνούν, εκτός από εμάς - αν και με λιγότερη γκρίνια-, οι σκέψεις μας για το πρόγραμμα, τις υποχρεώσεις, τις εργασίες, τα διαγωνίσματα, τα αρχεία που πρέπει να καταγραφούν και να παραδοθούν. Το «λαχάνιασμα» από την επικείμενη «τρεχάλα» της εβδομάδας ξεκινά πρόωρα, και, ξαφνικά, το σαββατοκύριακο φαντάζει «μακρινό όνειρο».

Το άσβεστο αυτό μίσος για τις Δευτέρες έχει ένα υποσυνείδητο ➔

«Σιχαινόμαστε» την ιδέα της Δευτέρας, διότι την συγκρίνουμε με την Κυριακή.

ψυχολογικό υπόβαθρο όμως. Οι περισσότεροι από εμάς «σιχαινόμαστε» την ιδέα της Δευτέρας, διότι την συγκρίνουμε, χωρίς να το αντιλαμβανόμαστε απαραίτητα, με την αμέσως προηγούμενη ημέρα. Η Κυριακή είναι η επίσημη ημέρα ανάπαυσης (αν το έκανε ο ίδιος ο Θεός, τότε και εμείς έχουμε την ίδια ανάγκη), που περνά κανείς πολύτιμο χρόνο με την οικογένεια και τους φίλους του, που ασχολείται ίσως με μια δραστηριότητα εκτός της καθημερινής του συνήθειας, που γενικότερα αφοσιώνεται στον εαυτό του.

Προσπαθήστε να παρομοιάσετε την Κυριακή με την ημέρα των γενεθλίων σας. Τα γενέθλια η μια ημέρα του χρόνου που επιτρέπετε στο πρόγραμμά σας μια διακοπή, ένα διάλειμμα, τη δυνατότητα να βρεθείτε στο επίκεντρο της προσοχής. Αντίστοιχα, η Κυριακή είναι η μόνη ημέρα της εβδομάδας που βρίσκει κανείς αυτή τη στιγμή για να πάρει μια ανάσα. Όμως, όπως ακριβώς η ημέρα μετά τα γενέθλια φαντάζει λίγο μελαγχολική, διότι λείπει αυτό το αίσθημα της ελευθερίας, έτσι και η Δευτέρα σηματοδοτεί μία «σκληρή» αντίθεση, όταν πρέπει να ξυπνήσετε από τα «άγρια χαράματα», να πλυθείτε, να ντυθείτε και να πάτε στην δουλειά ή στο σχολείο. Είναι αυτή η απότομη αλλαγή από την ευχαρίστηση στην υποχρέωση που καθιστά την Δευτέρα την ... χειρότερη ημέρα, ενώ στη πραγματικότητα δεν διαφέρει από τις υπόλοιπες εργάσιμες. Το συγκεκριμένο φαινόμενο οι ψυχολόγοι το αποκαλούν «συναισθηματική μετατόπιση», και περιέργως

Το
Σαββατοκύριακο,
είναι δύο
ολόκληρες ημέρες
που έχουμε στην
διάθεσή μας να
οργανώσουμε
όπως εμάς
μας ωφελεί,
διαχωρίζοντας
τον χρόνο μας
και μοιράζοντας
τα καθήκοντά
μας, και να
δημιουργήσουμε
παράλληλα
μια αίσθηση
αυτογνωσίας,
ότι για μια φορά
ελέγχουμε τη
ζωή μας και δεν
υποκύπτουμε
σε μια
προκαθορισμένη
ρουτίνα.

δεν παρατηρείται με καμία άλλη μέρα της εβδομάδας. Αντιθέτως, οι «Τρίτες» είναι οι πιο διάσημες ημέρες για τους εργαζομένους να αποστέλλουν αιτήσεις πρόσληψης (συνολικά το 37% των αιτήσεων), επειδή η προηγούμενη ημέρα αποτέλεσε μια εξουθενωτική αρχή στην εβδομάδα.

Ετερος παράγοντας που παρεμβάλλεται στη συναισθηματική μας φόρτιση είναι ο ύπνος. Σίγουρα το σαββατοκύριακο είναι μια ευκαιρία για όλους, ανεξαρτήτως ηλικίας και απασχόλησης, να ξεφύγουν από το πρόγραμμα της εβδομάδας, και προφανώς να κερδίσουν λίγες παραπάνω ώρες στην αγκαλιά του Μορφέα. Παρόλα αυτά, ο πρόσθετος χρόνος ύπνου που εμείς αντιμετωπίζουμε ως ένα «δώρο» στον εαυτό μας ύστερα από μια γεμάτη και κουραστική εβδομάδα, σύμφωνα με τους ειδικούς, έχει αρνητικές επιπτώσεις στο ρολόι του οργανισμού μας, ο οποίος μέσω της ρουτίνας ισορροπεί τις ώρες αφύπνισης σε έναν κανονικό ρυθμό. Πιο συγκεκριμένα, ακόμη και δύο παραπάνω ώρες ύπνου μπορούν να διαταράξουν τα ωράρια που έχει ορίσει το σώμα μας έως και 45 λεπτά. Για αυτόν τον λόγο «πέφτει βαρύ το πάπλωμα» το πρωινό της Δευτέρας, γιατί, αν και έχουμε πείσει τον εαυτό μας ότι αναπληρώσαμε τις χαμένες ώρες ύπνου τη Κυριακή, δεν παύουμε να αισθανόμαστε νευρικοί και εξίσου κουρασμένοι το επόμενο πρωί.

Έπειτα υπάρχει και το «βουνό» των υποχρεώσεων, το οποίο πρέπει να ξεκινήσετε να γκρεμίζετε άμεσα. Τέρμα οι δικαιολογίες. «Πήγα διήμερη εκδρομή». «Είχα μια οικογενειακή μάζωξη». «Αντιμετώπισα προσωπικά ζητήματα». Το οτιδήποτε, εφόσον κανείς δεν μπορεί πραγματικά να γνωρίζει πώς περάσατε το σαββατοκύριακό σας. Αφού λοιπόν περάσατε δύο ημέρες αναβάλλοντας συνεχώς τις διάφορες δουλειές σας, έφτασε η ημέρα που δεν δίνει περιθώρια: υπάρχει φόρτος και πρέπει να τον απαλύνετε. Ώρα να μελετήσεις για το διαγώνισμα. Να ξεκινήσεις την εργασία. Να διορθώσεις ένα πακέτο γραπτά. Να ξανακολλήσεις σε ένα γραφείο πατώντας πλήκτρα βαριεστημένα σε έναν απαρχαιωμένο υπολογιστή, του οποίου οι εναπομείνουσες δυνάμεις είναι ισοδύναμες με τις δικές σου. Και αυτό είναι το βασικότερο στοιχείο που εν τέλει καταθλίβει τους ανθρώπους.

Το Σαββατοκύριακο, πέρα από το αν περιλαμβάνει ορισμένες εκκρεμότητες της εβδομάδας, δεν προϋποθέτει την δέσμευση, την προσέλευση στον χώρο εργασίας, την παρουσίαση στον

ανώτερο, την παράδοση του έργου που παρήγαμε. Είναι δύο ολοκληρωμένες ημέρες που έχουμε στην διάθεσή μας να οργανώσουμε όπως εμάς μας ωφελεί, διαχωρίζοντας τον χρόνο μας και μοιράζοντας τα καθήκοντά μας, και να δημιουργήσουμε παράλληλα μια αίσθηση αυτογνωσίας, ότι για μια φορά ελέγχουμε τη ζωή μας και δεν υποκύπτουμε σε μια προκαθορισμένη ρουτίνα. Και ύστερα ... φτάνει η Δευτέρα, ένας ανελέητος δυνάστης, που λειτουργεί ως υπενθύμιση του ατέρμονου κύκλου στον οποίο βρισκόμαστε.

Αρκετοί αισθάνονται έντονη κατήφεια τη Δευτέρα διότι, ύστερα από δύο ημέρες κατά τις οποίες αγνοούσαν και παραγκωνίζαν τις σκοτούρες τους, ξαφνικά αντιλαμβάνονται ότι είναι παγιδευμένοι σε αυτή τη συνεχή ροή κούρασης και εφήμερης ανάπαυσης, χωρίς να οδηγούνται κάπου συγκεκριμένα. Οι Δευτέρες και ο σκληρός τρόπος που μας σπρώχνουν στην πραγματικότητα είναι επί της ουσίας ο λόγος που πολλοί εργαζόμενοι συνειδητοποιούν τη δυσανασχέτησή τους με το επάγγελμά τους και τη ρουτίνα της ζωής τους, για αυτό και στατιστικά είναι η ημέρα με όχι μόνο τις περισσότερες παραιτήσεις, αλλά και τις περισσότερες καρδιακές προσβολές και εγκεφαλικά επεισόδια, καθώς και τις περισσότερες αυτοκτονίες. Τα δύο τρίτα των γυναικών των ΗΠΑ δήλωσαν σε έρευνα Ινστιτούτου Ψυχολογίας ότι αισθάνονται λιγότερο περιποιημένες και ελκυστικές τις Δευτέρες, ισχυριζόμενες ότι η αγανάκτηση και η κούραση εμφανίζονται και σωματικά.

Εν κατακλείδι, ποιο είναι αυτό το περίβλημα που παραμονεύει γύρω από τις Δευτέρες και μας κάνει να τρέμουμε την άφιξή τους κάθε Κυριακή βράδυ; Δεν είναι τίποτα άλλο λοιπόν από την αντίληψη που ενστικτωδώς διαμορφώνουμε. Είμαστε αποφασισμένοι ότι η Δευτέρα θα είναι κα-

«Συναισθηματική μετατόπιση» ...Ερχεται Σαββατοκύριακο!

Είμαστε αποφασισμένοι ότι η Δευτέρα θα είναι κακή και εξαντλητική ημέρα, επομένως γινόμαστε αυτόματα λιγότερο παραγωγικοί.

κή και εξαντλητική ημέρα, άρα προωθούμε τέτοιου είδους ενέργεια και προδιάθεση, επομένως γινόμαστε αυτόματα λιγότερο παραγωγικοί. Την παίρνουμε «με κακό μάτι», και εμμέσως καθορίζουμε εμείς οι ίδιοι την έκβασή της, επειδή την δεχθήκαμε ως κάτι κατεξοχήν αρνητικό. Ξεκινάμε την εβδομάδα με μειωμένη προθυμία και η αντίληψή μας για τη Δευτέρα επηρεάζει και την απόδοσή μας κατά τη διάρκειά της. Αν είμαστε πεπεισμένοι ότι θα είναι μια δυσάρεστη ημέρα, τότε

θα την αντιμετωπίσουμε ανάλογα. Την στιγματίζουμε, γιατί μας διαχωρίζει από το επόμενο σαββατοκύριακο και μας διέκοψε αυτό που μόλις πέρασε, αν και πρόκειται απλώς για μια ταπεινή ημέρα σαν όλες τις υπόλοιπες, η οποία, δυστυχώς, έχει πέσει θύμα προκαταλήψεων και κατηγοριών για την ανυπόφορη καθημερινότητά μας, στοιχεία τα οποία εμείς προκαλούμε. Άρα, ποιο είναι το μοναδικό φταίξιμο της «πολυμίσσητης» Δευτέρας; Έτυχε η καημένη να είναι η πρώτη στη σειρά!

Μαριλένα Μουρτζούχου, ΒΙ

Οι ευθύνες(:) του επιστήμονα

Οι ραγδαίες εξελίξεις στον χώρο της επιστήμης δημιουργούν τις προϋποθέσεις για την βίωση της πλήρους ευδαιμονίας σε παγκόσμιο επίπεδο. Ωστόσο, η ανθρωπότητα όχι μόνο απέχει πολύ από τη βίωση της ευδαιμονίας, αλλά δεν είναι λίγες οι φορές που έρχεται αντιμέτωπη με σοβαρά προβλήματα που προκύπτουν από την εκμετάλλευση της επιστημονικής γνώσης και τη χρήση των επιστημονικών επιτευγμάτων με τρόπο που αντιβαίνει στις αξίες και τις αρχές του ανθρωπισμού. Είναι, όμως, αποκλειστική ευθύνη του επιστήμονα η εσφαλμένη αξιοποίηση των ευρημάτων του;

Προτού αναφερθούμε στην ευθύνη και το ηθικό χρέος του επιστήμονα ως ατόμου, είναι καίριο να επισημανθεί η αναγκαιότητα αλλαγής προσανατολισμού σε καθολικό επίπεδο. Παρατηρούμε τα σύγχρονα κράτη να επενδύουν υπέρογκα ποσά στον πολεμικό τους εξοπλισμό, είτε έχοντας ιμπεριαλιστικές βλέψεις, είτε προσπαθώντας να εξασφαλίσουν την άμυνά τους. Και μάλιστα, τα ποσά που επενδύονται στον τομέα αυτό να είναι δυσανάλογα με την χρηματοδότηση άλλων τομέων, όπως η εκπαίδευση και η υγεία. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η πολεμική βιομηχανία να χρησιμοποιεί την επιστήμη για την κατασκευή όσο το δυνατόν περισσότερων προηγμένων όπλων που να «υπόσχονται» τον μεγαλύτερο δυνατό όλεθρο. Το παράδειγμα αυτό αποτελεί αδιάσειστη απόδειξη του αποπροσανατολισμού της ανθρωπότητας από τις

Μπροστά σε οποιαδήποτε προσπάθεια εκμετάλλευσης ή χρηματισμού του, ο επιστήμονας θα διατηρεί την ακεραιότητά του και, όντας αδέκαστος και αδιάφθορος θα υπηρετεί την ανθρωπότητα.

αξίες του ανθρωπισμού και την ηθική, με επακόλουθο προσανατολισμό της προς τον ωφελιμισμό και την κερδοσκοπία, με όποιο κόστος για τον άνθρωπο. Καθίσταται, λοιπόν, επιβεβλημένη η στροφή προς τον ανθρωπισμό, το καλό, το υψηλό και το ωραίο, έτσι ώστε η πληθώρα γνώσεων που αποκτά ο άνθρωπος μέσω της επιστήμης να διοχετεύεται προκειμένου να διασφαλιστεί η βελτίωση της υγείας και του τρόπου διαβίωσής του.

Στο πλαίσιο αυτό, ο ίδιος ο επιστήμονας δεν θα εμποδίζεται από το να επιτελεί το χρέος του και να υπηρετεί με ηθικότητα και εντιμότητα το λειτούργημά του. Ακόμη και μπροστά σε οποιαδήποτε προσπάθεια εκμετάλλευσης ή χρηματισμού του, ο επιστήμονας θα διατηρεί την ακεραιότητά του και, όντας αδέκαστος και αδιάφθορος θα υπηρετεί την ανθρωπότητα. Και αυτό, διότι το όλο πλαίσιο στο οποίο θα δραστηριοποιείται θα επιβραβεύει την προσφορά στον άνθρωπο και δεν θα προωθεί τη διαφθορά στο όνομα της δόξας ή του κέρδους.

Ολοκληρώνοντας, είναι κατανοητό ότι η προσωπική ευθύνη του επιστήμονα ως μεμονωμένου ατόμου περιορίζεται λόγω της αδυναμίας του να ανατρέψει τον παγκόσμιο μηχανισμό που δεν είναι ανθρωποκεντρικός. Εάν ο προσανατολισμός σε παγκόσμιο επίπεδο αλλάξει και στραφεί προς την εξυπηρέτηση και μόνο του ανθρώπου, τότε η χρήση των επιστημονικών επιτευγμάτων θα αποτελέσει αποκλειστική ευθύνη του επιστήμονα. Και αυτό, διότι σε ένα πλαίσιο που θα επικροτεί και θα ανταμείβει το καλό για τον άνθρωπο, θα επαφίεται πια καθαρά στην προσωπική βούληση του επιστήμονα αν θα λειτουργήσει ευεργετικά ή καταστρεπτικά έναντι της ανθρωπότητας.

Ιωάννα Κατσικοπούλου, ΓΣ

«Είμαι έγκυος», ανακοίνωσε η νεαρή κοπέλα στη μητέρα της με δάκρυα στενοχώριας να κυλάνε στα χλωμά μάγουλά της.

Ολοι μας έχουμε σκεφτεί το ενδεχόμενο να γίνουμε γονείς, είτε μπαμπάδες είτε μαμάδες. Σκεφτείτε όμως ένα τέτοιο βήμα να γινόταν αναπάντεχα στη ζωή μας. Πολύ-λές γυναίκες, έφηβες και μη, έχουν βρεθεί σε αυτή τη θέση, είτε λόγω εκούσιας είτε ακούσιας σεξουαλικής επαφής και ορισμένες από αυτές οδηγήθηκαν στην άμβλωση.

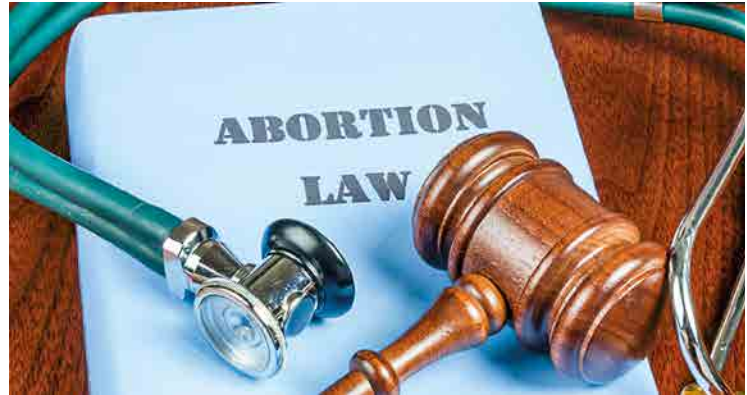
Σύμφωνα με τον ορισμό, η «άμβλωση» ή, αλλιώς, «έκτρωση», είναι ο τερματισμός της εγκυμοσύνης με την αφαίρεση ενός ή περισσότερων εμβρύων από την μήτρα, προτού γίνει το έμβρυο βιώσιμο έξω από αυτήν. Οι πιο συνήθεις μέθοδοι πραγματοποίησης των εκτρώσεων είναι η χρήση φαρμακευτικών σκευασμάτων ή η χειρουργική επέμβαση, η οποία, όταν επιτρέπεται από τον νόμο, είναι μια από τις πιο ασφαλείς επεμβάσεις στην Ιατρική.

Τι γίνεται, όμως, όταν η άμβλωση πραγματοποιηθεί από μη κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό, με επικίνδυνα

μηχανήματα, σε έναν ανεπαρκώς αποστειρωμένο χώρο; Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις γυναικών που καταφεύγουν σε αυτή την επιλογή, είτε για προσωπικούς λόγους, είτε διότι ακόμη, εν έτει 2022, θεσπίζονται νόμοι που αποτρέπουν την νομιμοποίηση της –κατά τα άλλα– ασφαλούς αυτής διαδικασίας.

Η είδηση πως το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ ετοιμάζεται να ανατρέψει την ιστορική απόφαση του 1973, που νομιμοποιούσε τις αμβλώσεις, ήρθε στην επιφάνεια από την ιστοσελίδα Politico. Δεκάδες διαδηλωτές βγήκαν αμέσως στους δρόμους της Ουάσινγκτον για να διαμαρτυρηθούν, ενώ άλλοι δημοσίευαν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης την αντίθεσή τους με τη φράση: «Keep your laws off my body».

Μέχρι πρότινος, βέβαια, επικρατούσε η εκτίμηση ότι η συντηρητική πλειοψηφία δεν θα προχωρούσε σε πλήρη αλλαγή

Ευκαιρία στη ζωή

του καθεστώτος των αμβλώσεων, αλλά θα περιορίζε σταδιακά το συγκεκριμένο δικαίωμα. Τον Νοέμβριο, όμως, του 2022 συζητήθηκε στο Ανώτατο Δικαστήριο η προσφυγή της πολιτείας του Μισισίπι, η οποία ζητούσε να εφαρμοστεί ο νόμος κατά των εκτρώσεων, και μάλιστα χωρίς τις εξαιρέσεις περί βιασμού και αιμομιξίας. Φαινόταν ξεκάθαρα η πρόθεση πλήρους ανατροπής. Αυτό επιβεβαιώθηκε στις 3 Μαΐου με τη διαρροή του προσχεδίου της απόφασης, η οποία αναμένεται να εκδοθεί στην τελική της μορφή τον Ιούνιο. Αν και η απόφαση είναι μη τελεσίδικη προς το παρόν, όλα δείχνουν ότι η φυσική κατάληξη είναι η υιοθέτησή της.

Πρακτικά, αυτό σημαίνει ότι, εφόσον οι σχετικοί νόμοι δεν είναι αντίθετοι προς το Σύνταγμα των ΗΠΑ, κάθε Πολιτεία έχει το δικαίωμα να ρυθμίσει το θέμα αυτό αυτόνομα. Σε 13 Πολιτείες έχουν πλέον εκδοθεί οι νόμοι που απαγορεύουν τις αμβλώσεις, ενώ σε άλλες 13 εκτιμάται ότι θα υπάρξουν άμεσα αντίστοιχοι νόμοι. Αντίθετα, σε μόλις 17 Πολιτείες, τις οποίες ελέγχουν οι Δημοκρατικοί, έχουν ψηφιστεί νόμοι που προστατεύουν τα δικαιώματα των γυναικών.

Σύμφωνα με το Κέντρο για τα Αναπαραγωγικά Δικαιώματα, υπάρχουν 24 χώρες στον κόσμο όπου η άμβλωση απαγορεύεται πλήρως. Ταυτόχρονα, περισσότερες από 50 χώρες επιτρέπουν τις αμβλώσεις μόνο όταν κινδυνεύει η υγεία της γυναίκας. Στην Ελ-

Στην Ελλάδα, ύστερα από τη δυναμική εκστρατεία του 1983, κατά την οποία σημειώθηκε ένας εντυπωσιακός αγώνας για τη νομιμοποίηση των αμβλώσεων, υπερψηφίστηκε σχετικό νομοσχέδιο.

KEEP YOUR LAWS
OFF MY BODY

λάδα, ύστερα από τη δυναμική εκστρατεία του 1983, κατά την οποία σημειώθηκε ένας εντυπωσιακός αγώνας για τη νομιμοποίηση των αμβλώσεων, υπερψηφίστηκε σχετικό νομοσχέδιο. Πλέον, σύμφωνα με τον νόμο, η αμβλώση επιτρέπεται υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Ο Ποινικός Κώδικας στο άρθρο 304 επιτρέπει την έκτρωση σε περιπτώσεις που σχετίζονται με συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο από την κύηση και ύστερα, αλλά και με τον κίνδυνο βλάβης της εγκύου.

Οι αντίπαλοι των εκτρώσεων περιγράφουν την διαδικασία αυτή ως «απάνθρωπη». «Απάνθρωπη», διότι οι επιπλοκές της εγκυμοσύνης, η ανικανότητα συντήρησης του παιδιού λόγω οικονομικών περιορισμών, το ψυχολογικό τραύμα, ιδιαίτερα εάν η σύλληψη έχει γίνει χωρίς την συναίνεση της γυναίκας, είναι, όπως ισχυρίζονται, προτιμότερο να συμβούν. Επιζητούν την ευκαιρία στη ζωή του εμβρύου και παραβλέπουν αυτήν της γυναίκας.

Ας ασχοληθούμε με παιδιά που έχουν ήδη γεννηθεί και ζουν κάτω από αδιανόητες συνθήκες φτώχειας, παιδιά που ζητούν ελεημοσύνη, παιδιά που κακοποιούνται δίπλα μας.

Μέχρι κάθε νεαρή κοπέλα να μπορεί να πει:

«Είμαι έγκυος», με δάκρυα χαράς να κυλάνε στα ρόδινα μάγουλά της.

Βασιλική Κούφαλη, Β1

Σημείωση: Η αναμενόμενη απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου των ΗΠΑ εκδόθηκε πράγματι στο τέλος Ιουνίου 2022.

Από τον εγκλεισμό σε μια ενεργή καθημερινότητα

Δεν υπάρχει άνθρωπος, του οποίου η ζωή δεν επηρεάστηκε δραματικά από το ξέσπασμα της πανδημίας του κορωνοϊού και τις συνέπειες αυτού, εκ των οποίων πιο αισθητός θα

μπορούσε να χαρακτηριστεί ο εγκλεισμός, βασικό μέτρο του υγειονομικού πρωτοκόλλου των τελευταίων χρόνων. Με αφορμή το γεγονός ότι πλησιάζει το τέλος του σχολικού έτους 2021-2022, αξίζει να αναλογιστεί κανείς τη ραγδαία μετάβαση από τον σχεδόν συνεχόμενο εγκλεισμό στα σπίτια μας σε μια ιδιαίτερα παραγωγική σχολική χρονιά. Καθώς οι μαθητές έχουν ήδη αρχίσει να ετοιμάζονται για τις προαγωγικές και απολυτήριες εξετάσεις τους, είναι αδύνατο να μην παρατηρήσει κανείς τις τεράστιες διαφορές ανάμεσα στο παρόν και στις συνθήκες των δύο προηγούμενων ετών. Μια τέτοια μετάβαση, λοιπόν, μπορεί να οδηγήσει σε πληθώρα προοπτικών, από τις οποίες μπορεί να εξεταστεί η επίδραση του φαινομένου αυτού στον άνθρωπο.

Αδιαμφισβήτητα βιώνουμε τη μετάβαση από τον εγκλεισμό σε ένα ευρύτατο φάσμα τρόπων αξιοποίησης της καθημερινότητάς μας. Δεν είναι σπάνιο φαινόμενο να βιώνει κανείς τη μεταβολή αυτή ως μια μορφή «αφύπνισης», ώστε να εντάξει περισσότερες δραστηριότητες στην καθημερινότητά του και να αξιοποιήσει τις ευκαιρίες που, πλέον, δίνονται ξανά σε όλους μετά την άρση μεγάλου μέρους των μέτρων του υγειονομικού πρωτοκόλλου της πανδημίας. Το γεγονός ότι ο άνθρωπος στερήθηκε πολλά τα τελευταία δύο χρόνια είναι αυτό που

Η μετάβαση από την καραντίνα σε μια πιο φυσιολογική καθημερινότητα αποτελεί ευκαιρία για πολλούς να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες που τους προσφέρει η ζωή και να δημιουργήσουν όλο και περισσότερες νέες εμπειρίες, μόνοι ή και με αγαπημένα τους πρόσωπα.

κινητοποιεί πολλούς να περνούν όλο και λιγότερο χρόνο κλεισμένοι στα σπίτια τους, να ταξιδεύουν, να υιοθετούν νέες ασχολίες, να καλλιεργούν τις σχέσεις τους με τα στενά τους πρόσωπα, τα οποία δεν είχαν τη δυνατότητα να συναναστρέφονται κατά τον εγκλεισμό και να εκτιμούν όλες αυτές τις δυνατότητες. Είναι δύσκολο να αποκαλέσει κανείς την καθημερινότητα της καραντίνας «ζωή». Για αυτόν τον λόγο, η μετάβαση από την καραντίνα σε μια πιο φυσιολογική καθημερινότητα αποτελεί ευκαιρία για πολλούς να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες που τους προσφέρει η ζωή και να δημιουργήσουν όλο και περισσότερες νέες εμπειρίες, μόνοι ή και με αγαπημένα τους πρόσωπα.

Η ύπαρξη της αισιόδοξης αυτής προοπτικής αναφορικά με την επιστροφή σε σχετικά φυσιολογικές συνθήκες ζωής δεν ακυρώνει, ωστόσο, έναν σημαντικό αριθμό ανθρώπων, οι οποίοι δυσκολεύονται να εναρμονιστούν με αυτή τη νέα πραγματικότητα. Για πολλούς η καραντίνα αποτέλεσε παύση αρνητικών συναισθημάτων και ανησυχιών, καθώς τους υποχρέωσε σε περιορισμό στη «ζώνη» της άνεσής τους. Πλέον, όμως, που μαθητές και εργαζόμενοι έχουν επιστρέψει στις θέσεις τους, οι προκλήσεις της καθημερινότητας, μικρές ή μεγάλες, φαίνονται σαν ανυπέρβλητα εμπόδια, καθώς το μέτρο σύγκρισής μας ανάγεται στις συνθήκες του εγκλεισμού. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν οι μαθητές Γυμνασίου, οι οποίοι δεν έχουν ακόμη ζήσει την εμπειρία των προαγωγικών εξετάσεων και οι μαθητές Λυκείου, οι οποίοι δεν έχουν εξασκηθεί υπό τέτοιες συνθήκες εδώ και τρία χρόνια. Σε ακόμη μεγαλύτερη

Η πανδημία έθεσε πολλούς τομείς της ζωής μας σε προοπτική. Ορισμένοι αισθάνονται ευγνώμονες για την επιστροφή στις όλο και πιο φυσιολογικές συνθήκες της καθημερινότητας και έχουν αποφασίσει να αντιμετωπίσουν τη ζωή ως το δώρο που είναι.

λύτερη δυσκολία βρίσκονται οι τελειόφοιτοι, οι οποίοι, ύστερα από δύο χρόνια τηλεκαίτευσης καλούνται να αποδώσουν στις Πανελλαδικές εξετάσεις. Είναι φυσικό, λοιπόν, η αυξημένη παραγωγικότητα της νέας μας καθημερινότητας να είναι παράλληλη με μία νέα πραγματικότητα άγχους και αγωνίας, καθώς και ανασφάλειας για πολλούς σχετικά με το αν θα μπορέσουν να αντεπεξέλθουν στις «προκλήσεις» της ζωής μετά την πανδημία.

Ακόμη και στοιχεία που πριν από το ξέσπασμα της πανδημίας θεωρούνταν αναπόσπαστο τμήμα της καθημερινότητας του ανθρώπου, όπως η κοινωνικοποίηση και η συναναστροφή του με άλλους ανθρώπους, φαντάζουν τώρα απροσπέλαστες προκλήσεις για κάποιους ανθρώπους, εξαιτίας της αλλοτρίωσης που υπέστη ο άνθρωπος και της απομάκρυνσης από τη φύση του κατά τον εγκλεισμό.

Η πανδημία έθεσε πολλούς τομείς της ζωής μας σε προοπτική. Ορισμένοι αισθάνονται ευγνώμονες για την επιστροφή στις όλο και πιο φυσιολογικές συνθήκες της καθημερινότητας και έχουν αποφασίσει να αντιμετωπίσουν τη ζωή ως το δώρο που είναι. Υπάρχουν, φυσικά, και όσοι επιδεικνύουν αρνητική διάθεση απέναντι στη μετάβαση αυτή, με συμπεριφορές που πηγάζουν από το συναίσθημα του άγχους. Η πιο συνηθισμένη αντιμετώπιση, ωστόσο, βρίσκεται «κάπου στη μέση», καθώς, ναι μεν η μετάβαση στην κανονικότητα είναι ένα θετικό γεγονός, όμως δεν μπορούμε να αρνηθούμε την ψυχολογική επίπτωση των τελευταίων ετών στον καθένα μας. Είναι, επομένως, σημαντικό να εκτιμά κανείς τη ζωή και τις ευκαιρίες που εκείνη του προσφέρει, χωρίς να αποθαρρύνεται από προσωρινές αρνητικές ανησυχίες σχετικά με την ανταπόκρισή του στις νέες συνθήκες.

Ειρήνη Γκρίτζαλη, Α2

T

1925 - 2021

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

η χρονιά που μας πέρασε, η χώρα μας βίωσε την απώλεια ενός από τους μεγαλύτερους Έλληνες συνθέτες, του Μίκη Θεοδωράκη. Ο θάνατός του συγκίνησε τον ελληνικό λαό, καθώς όλοι είχαμε ακούσει, τραγουδήσει ή χορέψει ένα από τα αναρίθμητα τραγούδια του.

Ο Μίκης Θεοδωράκης, Κρητικός στην καταγωγή, γεννήθηκε στο νησί της Χίου, στις 29 Ιουλίου του 1925. Γονείς του ο Γιώργος Θεοδωράκης από τον Γαλατά των Χανίων και η Ασπασία Πουλάκη από το Τσεσμέ της Μικράς Ασίας. Ο πατέρας του ήταν δικηγόρος και ανώτατο στέλεχος στο Υπουργείο Εσωτερικών, ενώ οι συχνές μεταθέσεις του είχαν ως αποτέλεσμα να περάσει ο Μίκης Θεοδωράκης την παιδική του ηλικία σε διάφορες περιοχές της χώρας, όπως είναι η Μυτιλήνη, τα Γιάννενα, η Κε-

φαλονιά, ο Πύργος, η Πάτρα και η Τρίπολη.

Από μικρός είχε ιδιαίτερη κλίση στη μουσική. Μάλιστα, κατά τη διάρκεια διαμονής του στην Τρίπολη, συγκεκριμένα σε ηλικία 17 ετών, έλαβε χώρα η πρώτη του συναυλία, όπου παρουσίασε το έργο του «Καισαριανή».

Ο ίδιος ήταν συνθέτης, στιχουργός και πολιτικός. Τόσο το μουσικό, όσο και το πολιτικό του έργο ήταν ιδιαίτερα σημαντικά. Με τις συναυλίες και τις συνθέσεις του πήρε ενεργό μέρος στην Αντίσταση. Όμως, κατά τη διαδήλωση της 25^{ης} Μαρτίου του 1943 συλλαμβάνε-

ται και βασανίζεται από τους Ιταλούς. Στη συνέχεια, έχοντας διαφύγει στην Αθήνα, γίνεται μέλος του ΕΑΜ και μάχεται κατά των Γερμανών. Παράλληλα, βέβαια, σπουδάζει μουσική στο Ωδείο Αθηνών, από όπου αποφοίτησε το 1950 με πτυχίο στην αρμονία, την αντίστιξη και τη φούγκα.

Λίγο αργότερα, κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου (1946-1949), εξορίζεται στην Ικαρία και ύστερα στην Μακρόνησο. Παρόλα αυτά, οι συγκυρίες δεν ανακόπτουν το δημιουργικό του έργο. Συνθέτει μουσικά κομμάτια, τα

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1996

Ο Μίκης στο θέατρο του Κολλεγίου

Ήταν μια μεγάλη εκδήλωση στο θέατρο του Κολλεγίου προς τιμήν του Μίκη Θεοδωράκη που έκλεινε τα 70 του χρόνια. Το θέατρο ήταν ασφυκτικά γεμάτο και στην πρώτη σειρά είχε καθίσει ο Μίκης με τη σύζυγό του. Η συνεργασία καθηγητών και μαθητών σε μια μουσική σύμπραξη εντυπωσίασε όλους και ιδιαίτερα το συνθέτη που παρακολουθούσε με προσοχή και φρόντιζε να μας ενθαρρύνει με το χειροκρότημά του και το χαμόγελό του την ώρα που όλοι τρέμαμε από την αγωνία. Και η μεγάλη έκπληξη στο τέλος: χωρίς καμιά συνεννόηση ο Μίκης ανέβηκε στη σκηνή και τραγούδησε πέντε τραγούδια συνοδευόμενος από την δική μας ορχήστρα και τις φωνές της χορωδίας των μαθητών και μαθητριών, των καθηγητών και του κοινού.

Περιοδικό «ΕΡΜΗΣ», τ. 76

οποία παρουσιάζει μετά το πέρας του πολέμου, όπως είναι ο «Ορφέας» ή το «το πανηγύρι της Ασή-Γωνιάς», που εκτελείται από την Κλασική Ορχήστρα Αθηνών με μαέστρο τον δάσκαλό του Φιλοκτήτη Οικονομίδη.

Μία από τις περιόδους εντονότερης δραστηριότητάς του στον χώρο της ευρωπαϊκής μουσικής ξεκινάει το 1954, όταν ο Μίκης Θεοδωράκης πηγαίνει να σπουδάσει στο Παρίσι ως υπότροφος. Εκεί συνθέτει κυρίως κλασική μουσική για παγκοσμίου φήμης μπαλέτα και το 1957 κερδίζει το βραβείο του Φεστιβάλ της Μόσχας από τον Σοστακόβιτς για το κομμάτι Suite No.1 για πιάνο και ορχήστρα. Το 1963 επιστρέφει στην Ελλάδα και έχει ήδη μελοποιήσει τον «Επιτάφιο» του Γιάννη Ρίτσου. Τότε, κάνει τη στροφή από την κλασική μουσική στο λαϊκό τραγούδι.

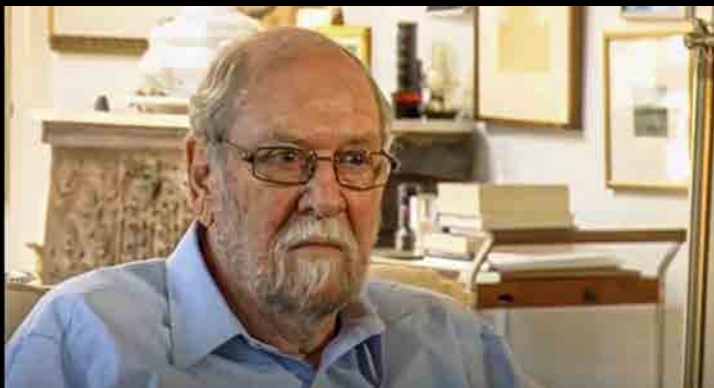
Σπουδαιότερο κομμάτι του έργου του θεωρείται η μελοποίηση ποιημάτων βραβευμένων Ελλήνων αλλά και ξένων ποιητών, όπως ήταν ο Γιάννης Ρίτσος, ο Κώστας Βάρναλης, ο Οδυσσέας Ελύτης και ο Πάμπλο Νερούδα. Παρόλα αυτά, το ταλέντο του δεν περιορίστηκε στα εθνικά μας σύνορα. Διεθνούς φήμης καλλιτέχνες έχουν ερμηνεύσει τα τραγούδια του, από τους The Beatles και την Shirley Bassey μέχρι την Édith Piaf.

Ο Μίκης Θεοδωράκης κατάφερε μέσα από τη μουσική του να διδάξει και εκείνος με τον τρόπο του τον ελληνικό λαό. Κατάφερε ακόμα και στις πιο ήσυχες γειτονιές της Αθήνας, των άλλων πόλεων και της υπαίθρου να ηχούν τα λόγια των μεγαλύτερων Ελλήνων ποιητών, λόγια με βαθύ και επιμορφωτικό περιεχόμενο. Σε μία εποχή, μάλιστα, όπου ο

διαρκής πόλεμος και οι κακουχίες συνέχιζαν να ταλανίζουν την Ελλάδα, εκείνος κατάφερε να διαδώσει το μήνυμα υπέρ της ελευθερίας προσθέτοντας μία νότα αισιοδοξίας.

Κλείνοντας, είναι σημαντικό να τονίσουμε πως μπορεί η εποχή του Μίκη Θεοδωράκη να αποτελεί πλέον παρελθόν, ένα αείμνηστο κομμάτι της ιστορίας, τα τραγούδια του, όμως, θα μείνουν αθάνατα στο διάβα του χρόνου με φύλακα τον κληρονόμο του, τον ελληνικό λαό. Οι Έλληνες θα απολαμβάνουμε τις μελωδίες του, αποτιμώντας σεβασμό στον ίδιο, στο ταλέντο του, αλλά και στο έργο του. Τον ευχαριστούμε βαθιά για όσα μας προσέφερε.

Εύα Θεοδωράκη, Β1

1928-2022

EDMUND LEROY KEELEY

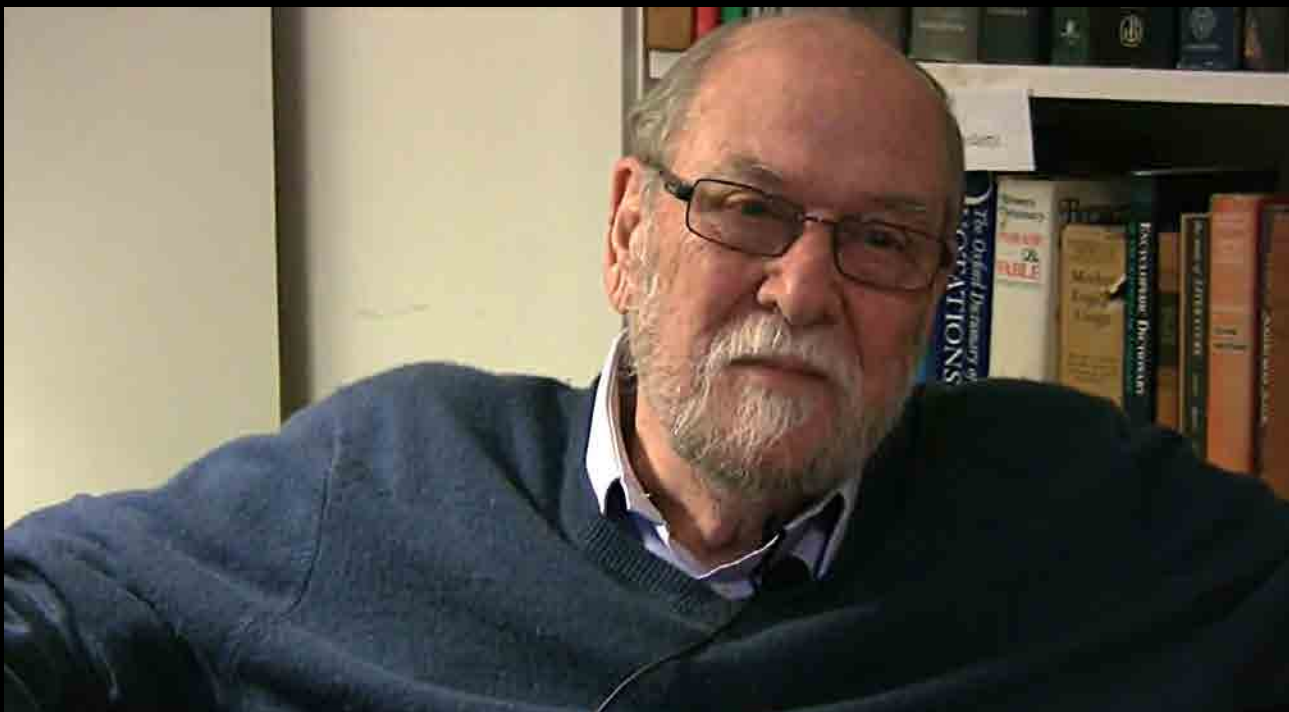
Edmund Leroy Keeley, γιος του Αμερικανού διπλωμάτη James Hugh Keeley, Jr., ήρθε στη ζωή στις 5 Φεβρουαρίου του 1928 στη Δαμασκό της Συρίας. Σε ηλικία οκτώ ετών μετακόμισε στη Θεσσαλονίκη με την οικογένειά, του όταν ο πατέρας του ήταν πρόξενος των ΗΠΑ, δημιουργώντας την πρώτη ουσιαστική επαφή με την Ελλάδα. Ακολούθησαν οι πανεπιστημιακές σπουδές του στο Princeton και στην συνέχεια στην Οξφόρδη. Στην Οξφόρδη, κατά τη διάρκεια των σπουδών του, γνώρισε την μετέπειτα σύντροφο της ζωής του, Μαίρη Σταθάτου-Κύρη, με καταγωγή από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Η αγάπη του για τον ελληνικό πολιτισμό φαίνεται να τον οδηγεί ξανά στην Ελλάδα. Ο λάτρης του

ελληνικού πνεύματος Edmund Leroy Keeley επέλεξε να κάνει διδακτορικό με αντικείμενο τις αγγλοσαξονικές επιδράσεις στο έργο του Καβάφη και του Σεφέρη, το πρώτο στον χώρο των νεοελληνικών σπουδών. Η έρευνά του στην ποίηση των δύο αυτών προσωπικοτήτων αποτέλεσε την αφετηρία του επιστημονικού του έργου. Η μονογραφία του για την καβαφική Αλεξάνδρεια αποτέλεσε σταθμό στις καβαφικές σπουδές.

Ο ιδιωτικός και επαγγελματικός βίος, όπως και το πολύτροπο έργο του Edmund Keeley, συνδέονται στενά με τον ελληνικό πολιτισμό. Ο Keeley ασχολείται πρωτίστως με τη νεοελληνική ποίηση και την ιστορία της νεότερης Ελλάδας. Οι μελέτες του για την

ποίηση του Κ. Π. Καβάφη και του Σεφέρη, του Άγγελου Σικελιανού, του Γιάννη Ρίτσου και του Οδυσσέα Ελύτη, τον καθιέρωσαν διεθνώς ως ένα κορυφαίο νεοελληνιστή συγγραφέα με πολύπλευρο και πολυδιάστατο έργο ως μεταφραστή, ποιητή, μυ-

θιστοριογράφο και δάσκαλο, με ιδιαίτερους δεσμούς με την Ελλάδα.

Δίδαξε συγκριτική λογοτεχνία, δημιουργική γραφή και νεοελληνική λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο του Πρίνστον (1954-1993). Ο Keeley μετέφρασε πολυάριθμα νεοελληνικά λογοτεχνικά έργα, αναδεικνύοντας τον κόσμο του ελληνισμού και την παγκόσμια προοπτική της καβαφικής ποίησης και σχεδόν πάντα τις μεταφράσεις του συνοδεύουν εκτενείς μελέτες και σχόλια για την ελληνική ποίηση. Τιμήθηκε με σημαντικά βραβεία για το συγγραφικό και μεταφραστικό έργο του. Το 1992 εξελέγη στην Αμερικανική Ακαδημία Τεχνών και Επιστημών και το 1999 έλαβε το Βραβείο John D. Critics από την Εταιρεία Προώθησης Ελληνικών Σπουδών.

Ο Edmund Leroy Keeley είναι ο εμπνευστής της «μυθικής μεθόδου» στη νεοελληνική ποίηση του 20^{ου} αιώνα προσφέροντας νέα ώθηση στην καβαφική έρευνα μέσα από το πρωτότυπο έργο

του. Στα μυθιστορήματά του διακρίνουμε διάχυτα την ελληνική ιστορία, την ελληνική κουλτούρα και τον ελληνικό πολιτισμό. Σημαντικές μελέτες του για τη νεοελληνική ποίηση αποτε-

Με τον Γιώργο Σεφέρη έγιναν στενοί φίλοι.

Φωτογραφικό
Αρχείο
ΕΛΙΑ-ΜΙΕΤ

λούν το Cavafy's Alexandria: Study of a Myth in Progress (Harvard University Press 1976) και το Modern Greek Poetry. Voice and Myth (Princeton University Press 1983).

Η αυλαία για τον μακροβιότερο πρεσβευτή της νεοελληνικής ταυτότητας έπεσε στις 23 Φεβρουαρίου του 2022. Ο ίδιος άφησε σπουδαία παρακαταθήκη, καθώς με τα έργα του ταξίδεψε την, Ελλάδα στα πέρατα του κόσμου αναδεικνύοντας το ελληνικό πνεύμα, την τέχνη και τον πολιτισμό μας.

**Σοφία-Φαίδρα
Καλαντζάκου, Β1**

ζωγράφος Αλέκος Φασιανός «έφυγε» φέτος, αφήνοντας πίσω του ένα τεράστιο έργο, με πίνακες, λιθογραφίες, εικονογραφημένα βιβλία και τοιχογραφίες, όλα γεμάτα από ρωμαλέους άνδρες με τα μαλλιά τους να ανεμίζουν, που δίνουν την αίσθηση μιας συνεχούς κίνησης. Στους πίνακές του, οι μεγαλόσωμοι ήρωές του, με το τοιγάρο στο στόμα, πάνω σε ένα ποδήλατο, με τα κυματιστά μαλλιά τους, εξέφραζαν την αίσθηση της νιότης και της ανεμελιάς. Ο Φασιανός κατάφερε με απλές πινελιές και σταθερά επαναλαμβανόμενους χαρακτήρες να έχει έργο άμεσα αναγνωρίσιμο, που με τον χρόνο έχει πλέον εντυπωθεί στη συνείδηση όλων.

Γεννημένος στην Αθήνα το 1935, μπήκε στη Σχολή Κα-

1935 - 2022

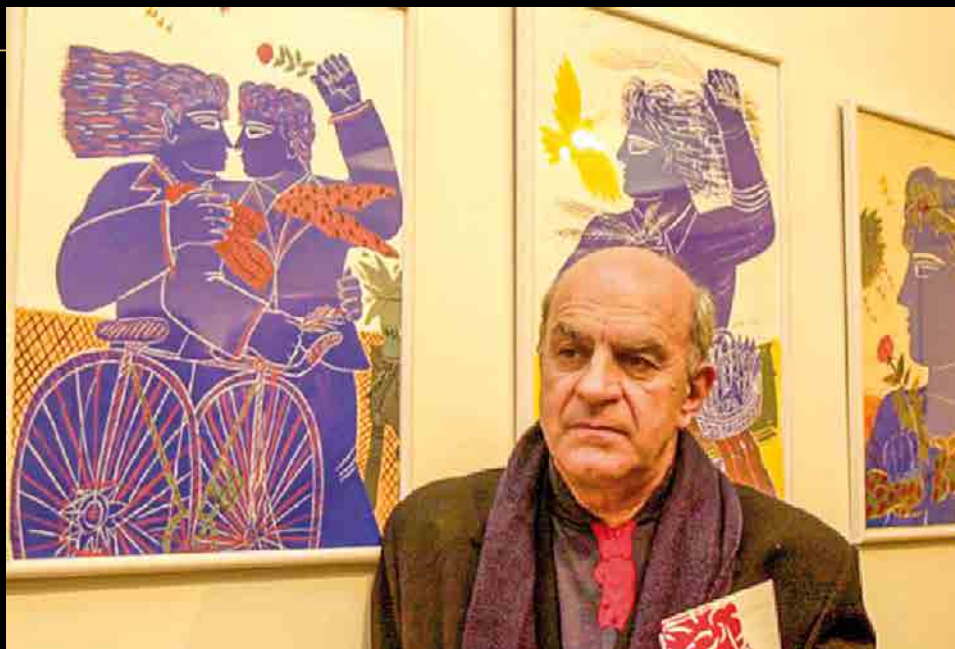
ΑΛΕΚΟΣ ΦΑΣΙΑΝΟΣ

λών Τεχνών και μαθήτευσε δίπλα στους σπουδαίους Γιάννη Μόραλη και Γιάννη Τσαρούχη, από τους οποίους και επηρεάστηκε. Από το 1960 που πήγε στη Γαλλία με υποτροφία για να σπουδάσει λιθογραφία, έζησε ουσιαστικά μεταξύ Παρισιού και Αθήνας. Το Παρίσι βοήθησε τον Φασιανό να αποκτήσει επαφές και μακροχρόνιες φιλίες με Γάλλους διανοούμενους και καλλιτέχνες. Εκεί γνώρισε ποιητές και ζωγράφους που τον βοήθησαν να αναπτύξει και να καλλιεργήσει το πολύπλευρο ταλέντο του, αλλά την ίδια στιγμή συνέβαλαν ουσιαστικά στην προβολή του έργου του και στην καθιέρωσή του διεθνώς. Ανάμεσα στους φίλους και θαυμαστές

του, ο μεγάλος Γάλλος ποιητής Λουί Αραγκόν, θα γράψει για αυτόν: «Αυτός που τ' όνομά του γράφω, που έμαθα να λέω τ' όνομά του, αυτός, ο Φασιανός, ω Φασιανέ! Θυμάμαι τις πρώτες μέρες, όταν μου άρχισε η έκπληξη, ήταν ένας νέος τρόπος ν' αγαπάς...».

Ο Φασιανός «λειτούργησε» εξίσου καλά στην Ελλάδα όσο και στη Γαλλία και γι' αυτό πηγαينوερχόταν μεταξύ των δύο χωρών. Όμως μία καθοριστική στιγμή για την πορεία του – ίσως η πιο δημιουργική του φάση – ήταν η δημιουργία του Ατελιέ της Καλλιθέας το 1967, από κοινού με τον Νίκο Στεφάνου και τον

Βασίλη Σπεράντζα. Το Ατελιέ βοήθησε τον Φασιανό να αναπτύξει το προσωπικό του στιλ, αλλά την ίδια στιγμή συνέβαλε στη δημιουργία ενός καλλιτεχνικού «φωτώριου», στο οποίο συγκεντρώνονταν οι ζωγράφοι, ποιητές και συγγραφείς μιας ολόκληρης γενιάς. Ο ίδιος ο Φασιανός είχε πει γι' αυτό χαρακτηριστικά:

«Εκεί αναπτυχθήκαμε με έμπνευση και ενθουσιασμό, για μια ζωγραφική που βγαίνει από την αίσθηση της πραγματικότητας. Σ' αυτό το ατελιέ, μας επισκέπτονταν πολλοί φίλοι ποιητές, ζωγράφοι, φιλότεχνοι και περίεργοι. Ερχόταν συχνά ο Ταχτσής, ο Τσαρούχης, ο Εμπειρίκος, η Βακαλό, ο Σινόπουλος, ο Καρούζος, ο Άναλις και πολλοί άλλοι. Έτσι, με την ηθική υποστήριξή τους και τις συμβουλές τους παίρναμε πολύ θάρρος. Γιατί, δεν είναι εύκολο, όταν κανείς αρχίζει, να είναι σίγουρος για το έργο του...».

Τα χαρακτηριστικά έργα του Φασιανού γεννιούνται τη δεκαετία του 1960 και διαμορφώνουν τους τύπους που θα απεικονίζονται σταθερά και θα επαναλαμβάνονται με καθαρές πινελιές και σε βασικά χρώματα. Αυτοί οι ήρωες, συνήθως ρωμαλέοι και

γεροδεμένοι άνδρες και, λιγότερο συχνά, γυναίκες, με κόκκινο ή μπλε χρώμα, ή και σε ελάχιστες περιπτώσεις με χρυσό, θα αποτελέσουν το «σήμα κατατεθέν» του έργου του Αλέκου Φασιανού. Δεν θα αλλάξει στιλ ούτε στα εικονογραφημένα βιβλία ούτε στις τοιχογραφίες και τα μοτίβα του θα επαναλαμβάνονται σταθερά, γεγονός που κάνει τις δημιουργίες του διακριτές από τον καθένα.

Το πιο χαρακτηριστικό του έργο είναι ο ποδηλάτης που καπνίζει με τα μαλλιά να κυματίζουν στον άνεμο. Καμιά φορά ο ποδηλάτης έχει και μια μπλε γραβάτα που ανεμίζει. «Αυτό έβλεπα όλη μου τη ζωή απέναντι από το κρεβάτι μου σε μία λιθογραφία από το 1975 κρεμασμένη στην μέση του άσπρου τοίχου. Μου

έδινε μία αίσθηση ανεμελιάς και ευκολίας και γέμιζε το δωμάτιο φως σε στιγμές σκοτεινές», έλεγε ο ίδιος.

Εκεί, σ' αυτό το σπίτι της Καλλιθέας, γεννήθηκε ο πρώτος ποδηλάτης καπνίζων. «Ξαφνικά μια μέρα, ενώ στεκόμουν στο παράθυρο και κοιτούσα τον ουρανό, μου ήλθε η έμπνευση, σαν επιφώτιση του Αγίου Πνεύματος, να κάνω έναν ποδηλάτη με τσιγάρο και καπνό και με τα μαλλιά του να ανεμίζουν. Όταν το ζωγράφισα, γέμιζε το δωμάτιο με φούμες. Κατόπιν έκανα ένα άλλο, μπλε, και ύστερα ένα κόκκινο. Μέχρι τώρα, έχω ζωγραφίσει αρκετούς, για ποδηλατικούς αγώνες», θα γράψει ο ίδιος ο Φασιανός για την έμπνευση με τον ποδηλάτη, που σχεδόν καθόρισε το έργο του.

Από το 1967 και τη δημιουργία του Ατελιέ, μέχρι και τον Ιανουάριο το 2022, που μας άφησε στα 87 του, ο Φασιανός ζωγράφιζε τον άνεμο, του έδωσε ελληνικά χρώματα και τον «βούτηξε» στο φως της Ελλάδας.

**Ανδρόνικη
Μυστακίδου-Brown, B1**

Βαγγέλης Παπαθανασίου ή, αλλιώς, Vangelis, ήταν ένας διάσημος και χαρακτηριστικός Έλληνας, ο οποίος μεγαλούργησε στον χώρο της ηλεκτρονικής μουσικής και κατάφερε να τη συνδέσει με αξιοθαύμαστο τρόπο με σπουδαίες γήινες αλλά και «εξωγήινες» στιγμές της ανθρωπότητας κατά τα 79 έτη που βρισκόταν στη ζωή.

Ο Ευάγγελος Οδυσσεύας Παπαθανασίου γεννήθηκε στην Αγριά του Βόλου στις 29 Μαρτίου 1943 και έμελλε να γίνει γνωστός σε όλο τον κόσμο για την ηλεκτρονική μουσική του αλλά και για τη ζωγραφική του. Έγινε γνωστός μόνο με το μικρό του όνομα, «Vangelis».

Αυτοδίδακτος, σε ηλικία τεσσάρων ετών, έγραψε το πρώτο του μουσικό έργο, το οποίο και στα έξι του το έπαι-

1943 - 2022

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

ξε ενώπιον 2.000 θεατών στον Βόλο. Ήταν από τότε το αστέρι της προσωπικότητάς του τόσο φωτεινό, ώστε ο Στρατής Μυριβήλης στο βιβλίο του «Απ' την Ελλάδα», που εκδόθηκε το 1954, αναφέρει πόσο τον είχε εντυπωσιάσει σε μια τυχαία συνάντηση ο μικρός μαθητής της πρώτης Δημοτικού Βαγγέλης Παπαθανασίου:

«.... Ανάμεσα στις ευχαρίστες εκπλήξεις που με περίμεναν αυτή τη φορά στον Βόλο, ήταν και ένα παιδάκι έξι ή εξήμισι χρονών, που ανακάλυψα, προικισμένο με το θείο δώρο του ταλέντου. Ο μικρός αυτός με τις ποδίτσες του της πρώτης δημοτικού και με τα γκρίζα, γελαστά ματάκια του είναι από τώρα ένας αυτοδίδακτος μικροσκοπικός συνθέτης. Μου έπαιξε στο πιάνο δύο συνθέσεις του που

με κατέπληξαν. Τη μία την έλεγε «Οι καμπάνες» και την άλλη «Ο χορός». Πρέπει να δει κανείς τα μικροσκοπικά δακτυλάκια του να αγωνίζονται να πιάνουν τις θαυμάσιες συγχορδίες που κανείς δεν του δίδαξε, πρέπει ν' ακούσει τους χρωματισμούς και τα χαριτωμένα ευρήματά του, για να καταλάβει το νόημα του Ευαγγελιστού που είπε: Πνεύμα ο Θεός και όπου λέει πνέει. Τον πήρα στα γόνατά μου και τον ρώτησα: γιατί αυτό το κομμάτι το ονόμασες «Οι καμπάνες», Βάγγο; Και ο Βάγγος τύλιξε στον λαιμό μου τα χεράκια του, με κοίταξε με απορία και απάντησε χαμογελώντας: Δεν ξέρω. Έτσι! Για να δούμε, τι μας επιφυλάσσει η μοίρα σε τούτο το Βολιωτάκι....».

Πόσο προφητικά ακούγονται ακόμα και τώρα αυτά τα λόγια καθώς πράγματι η μοίρα για τον Βαγγέλη Παπαθανασίου επιφύλασσε την παγκόσμια αποδοχή και την ύψιστη δημιουργία: περισσότερα από σαράντα μουσικά albums, δεκάδες βραβεία –μεταξύ των οποίων το Όσκαρ Καλύτερης Πρωτότυπης Μουσικής για την ταινία «Οι Δρόμοι της Φωτιάς» (Chariots of Fire) το 1982–, συνθέσεις για τηλεοπτικές σειρές, ντοκιμαντέρ και ταινίες, μουσική για το

▼
“We are living in a cultural dark age of musical pollution. You put the radio on, and five minutes later you need an aspirin.”

θέατρο, μουσική για τη φύση, μουσική για... το διάστημα.

Από την αμερικανική τηλεοπτική σειρά «Cosmos: A Personal Voyage» του Καρλ Σαγκάν, που είχε ως κύριο θέμα τη θέση του ανθρώπου στο σύμπαν και την ύπαρξη εξωγήινης ζωής, από το «Blade Runner» του Ridley Scott μέχρι τον «Αλέξανδρο» του Oliver Stone, από το «L' Opera Sauvage» του Frederic Rossif μέχρι τα ντοκιμαντέρ του Jacques-Yves Cousteau, από την «Ηλέκτρα» του Μιχάλη Κακογιάννη, στον «Φρανκεστάιν» των Βασιλικών Μπαλέτων του Λονδίνου, από το ηχητικό σήμα των ειδήσεων της ΕΡΤ, στο soundtrack του Παγκοσμίου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου του 2002, από τον «Αγνοούμενο» του Κώστα Γαβρά και την «Ανταρσία» του Μπάουντυ μέχρι τα «Μαύρα Φεγγάρια» του Έρωτα του Ρομάν Πολάνσκι και τον «Καβάφη» του Γιάννη Σμαραγδή, η μουσική ιδιοφυία του δεν γνώρισε μουσικά όρια.

Πίστευε πολύ στην Ελληνική Παιδεία, γνώριζε σε βάθος την αρχαία ελληνική γραμματεία και φιλοσοφία, την ιστορία της παγκόσμιας τέχνης, καθώς και την ιστορία της Ελλάδας και οι μουσικές ηλεκτρονικές δημιουργίες του έγιναν ακούσια ο συνδετικός κρίκος της Πυθαγόρειας μυστικιστικής αριθμολογίας, όπου η μουσική συναντά τα μαθηματικά των αριθμητικών λόγων και τελικά προκύπτουν ευχάριστοι συνδυασμοί φθόγγων (Purves, 2017, 168). Το 1976, όταν έγινε από τους Αμερικανούς αστροφυσικούς επιστήμονες η ανακάλυψη των Αστέρων νετρονίου, που περιστρέφονταν σε χρόνο δεκάτων του δευτερολέπτου και εξέπεμπαν έναν ρυθμικό ήχο, αυτό τον ενθουσίασε. Δεν μπορούσε να πιστέψει ότι υπάρχει κάτι στο διάστημα που να περιέχει μια κανονικότητα και τότε αποτύπωσε αυτούς τους συμπαντικούς ήχους στο κλασικό ηλεκτρονικό άλμπουμ «Albedo 0.39».

Ακόμα, στις αρχές του 1980, όταν το διαστημόπλοιο Voyager πέρασε από τον Δία και ηχογράφησε τα ηλεκτρονικά γύρω από το μαγνητικό πεδίο του, ο Βαγγέλης Παπαθανασίου στο άκουσμά τους δημιούργησε μια ακόμη αυθόρμητη ηλεκτρονικά μουσική δημιουργία, που αποτέλεσε την μουσική επένδυση στο ντοκιμαντέρ «Cosmos: A Personal Voyage», «ακούγοντας» μόνο τη μουσική του Σύμπαντος. Για αυτή την μουσική του προσφορά αλλά και για την αγάπη του για το διάστημα, ευτύχησε να είναι ο μοναδικός Έλληνας που, από το 1995, ως φόρο τιμής, το Minor Planet Center της Διεθνούς Αστρονομικής Ένωσης έδωσε το όνομά του στον Αστεροειδή της Κύριας Ζώνης 6354, που πλέον ονομάζεται 6354 Vangelis.

Είναι πράγματι εντυπωσιακό όλο αυτό το έργο του, καθώς ο Βαγγέλης Παπαθανασίου δε φοίτησε σε ωδεία, δεν έγραψε για κανένα μουσικό έργο του τις νότες στο χαρτί, δε συνέθεσε τη μουσική του με τον παραδοσιακό τρόπο, αφού, όπως ο ίδιος υποστήριζε, αυτή προϋπήρχε μέσα στο Σύμπαν και εκείνος απλά ήταν ο αποδέκτης των μηνυμάτων τα οποία μετέφραζε για να την ακούσουμε.

«Η μουσική δεν είναι η πιο ευγενής έκφραση του ήχου του Σύμπαντος. Η μουσική είναι το ίδιο το Σύμπαν», έλεγε.

Από το 1990 και, ύστερα από πρόσκληση της NASA (αλλά και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας του Διαστήματος (ESA), ο Βαγγέλης Παπαθανασίου πλαισιώνει τις διαστημικές αποστολές με τους ηλεκτρονικούς ήχους της μουσικής του. Πιο συγκεκριμένα, το καλοκαίρι του 2001 ο Παπαθανασίου παρουσίασε το έργο «Μυθωδία» (Mythodea) στους Στύλους του Ολυμπίου Διός, αν και το είχε συνθέσει ήδη από

το 1993, ώστε να συνοδεύσει τη διαστημική αποστολή της NASA 2001: Οδύσσεια στον Άρη.

Το 2013, η NASA υιοθέτησε ένα ακόμα μουσικό του έργο που δημιουργήθηκε για να πλαισιώσει το βίντεο από την αποστολή Ήρα (Juno), ενώ τον Νοέμβριο του 2014 συνέθεσε μια μουσική τριλογία («Αφιξη», «Το ταξίδι του Philae» και «Το βαλς του Ροζέτα»), η οποία παρουσιάστηκε από τον ESA μετά την επιτυχημένη προσεδάφιση του σκάφους Ροζέτα στον κομήτη 67P και ύστερα από πρόταση του πρώτου.

Ο Βαγγέλης Παπαθανασίου, όλα αυτά τα χρόνια της δημιουργίας, είχε επιλέξει να ζει στο Παρίσι κοντά στα Ηλύσια Πεδία, που σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία αποτελούσαν τον τόπο και τον προορισμό της ψυχής των ηρώων και των ενάρετων ανθρώπων. Έδωσε λίγες συναντήσεις και ελάχιστες συνεντεύξεις, ώστε να αφοσιωθεί στη μουσική σύνθεση των ήχων του σύμπαντος και να αφήσει σε όλους εμάς ως παρακαταθήκη μια σπουδαία εργογραφία στην ηλεκτρονική μουσική, η οποία δίνει αξία στα λόγια του Πλάτωνα:

«Η μουσική και ο ρυθμός βρίσκουν το δρόμο τους προς τα πιο απόκρυφα μέρη της ψυχής μας».

Αλίκη Τρυφιιάτη, Β2

Θερμές
ευχαριστίες
στους
Dr. Stergios
Tegos MD.
Neurosurgeon-
Cognitive
Scientist και
Dr. Philosophy
Michalis Tegos
για τη δυνατότητα
αξιοποίησης
του άρθρου τους
με τίτλο
«Βαγγέλης:
Ο Εγκέφαλος ως
Σύμπαν
(In memoriam)»

Ο φιλέλληνας καθηγητής κ. Peter Mackridge πολιτογραφήθηκε Έλληνας για τη συνεισφορά του στην ιστορική εξέλιξη του νεότερου ελληνισμού αλλά και για τη συμβολή του στη βαθύτερη κατανόηση του νεοελληνικού πολιτισμού και την προβολή του στη διεθνή κοινότητα.

1946 - 2022

PETER MACKRIDGE

«Peter Mackridge, ο νηφάλιος και διορατικός μελετητής της γλώσσας μας», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο Χριστόφορος Χαραλαμπίδης στην Αθηναϊκή Επιθεώρηση Βιβλίου.

Ο διαπρεπής οξφορδιανός καθηγητής, γεννήθηκε στην Αγγλία το 1946 και σπούδασε στο St. John's College του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης νεοελληνική και γαλλική φιλολογία. Από το 1969 έως το 1972 ολοκλήρωσε στην Αθήνα ως υπότροφος του Queen's College το διδακτορικό του, που είχε ως θέμα το ελληνικό μυθιστόρημα μεταξύ των Παγκοσμίων Πολέμων. Μελέτησε διεξοδικά τον νεοελληνικό Διαφωτισμό και ξεκίνησε να διδάσκει νεοελληνική λογοτεχνία το 1973 στο King's

College του Λονδίνου. Το 1981 συνέχισε ως καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, όπου δίδαξε στη Σχολή Μεσαιωνικών και Σύγχρονων Γλωσσών και συνέχισε από το 1996 έως το 2003 ως καθηγητής Νεοελληνικής Φιλολογίας διδάσκοντας ελληνική γλώσσα, λογοτεχνία και ιστορία του πολιτισμού. Ο κορυφαίος μεταφραστής και μελετητής των νεοελληνικών σπουδών αφιέρωσε μεγάλο μέρος της έρευνάς του στην ελληνική γλώσσα, την πεζογραφία και την ποίηση. Ήταν αφοσιωμένος δάσκαλος και στήριζε τους σπουδαστές του σε κάθε στάδιο, ακόμη και μετά την αποφοίτησή τους.

Έχει δημοσιεύσει μεταφράσεις συγγραφέων του 19^{ου}

αι. και περισσότερα από 100 επιστημονικά άρθρα σε 362 εκδόσεις σε 3 γλώσσες και τα έργα του φιλοξενούνται σε πολλές βιβλιοθήκες ανά τον κόσμο. Ο Πίτερ Μάκριτζ έχει μεταφράσει ελληνικά κείμενα στην αγγλική γλώσσα, όπως πεζογραφήματα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, του Γιώργου Βιζυηνού, του Παντελή Πρεβελάκη, αλλά και ποιήματα – μεταξύ άλλων – του Γιώργου Σεφέρη, του Άρη Αλεξάνδρου και του Τίτου Πατρίκιου. Επίσης επιμελήθηκε την έκδοση των μυθιστορημάτων “Egoica” και «Στου Χατζηφράγκου» του Κοσμά Πολίτη στη σειρά «Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη» των εκδόσεων Ερμής, αρχικά, και στη συνέχεια Εστία. Ανάμεσα στην εκδοτική παραγωγή του Μά-

«Για 50 χρόνια θεωρώ την Ελλάδα δεύτερη πατρίδα. Μέχρι σήμερα η έκφραση αυτή δεν ήταν παρά μεταφορική, τώρα όμως έγινε κυριολεξία», είχε δηλώσει ο νεοελληνιστής Πίτερ Μάκκριτζ όταν του αποδόθηκε τιμητικά η ελληνική υπηκοότητα.

κριτζ είναι τα βιβλία, *Modern Greek Language* (1985), *Dionysios Solomos* (1989), δύο γραμματικές της Νέας Ελληνικής (σε συνεργασία με τους David Holton και Ειρήνη Φιλιππάκη-Warburton, 1997 και 2004), καθώς και οι συλλογικοί τόμοι *Ancient Greek myth in modern Greek poetry* (1996), *Ourselves and others: the development of a Greek Macedonian cultural identity since 1912* (1997), *Contemporary Greek fiction in a united Europe: from local history to the global individual* (2004). Έργα του λαμπρού νεοελληνιστή και γλωσσολόγου Peter Mackridges διδάσκονται σε πανεπιστήμια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Στο έργο του «Εκμαγεία

της ποίησης-Σολωμός Καβάφης Σεφέρης» το 2007 από τις εκδόσεις Εστία με θέμα το ποιητικό έργο του Σολωμού, του Καβάφη και του Σεφέρη αναφέρει χαρακτηριστικά: «Για μένα η ποίηση και, ιδίως, η ποίηση των Σολωμού, Καβάφη και Σεφέρη, είναι πηγή μυστικής σοφίας, απόθεμα κρυφής γνώσης... Οι τρεις ποιητές με τους οποίους ασχολούμαι εδώ με έχουν ταξιδέψει ανά τον κόσμο, αφού εκδοχές των κειμένων αυτών παρουσιάστηκαν ως διαλέξεις και εισηγήσεις σε διάφορες χώρες: την Αγγλία, την Ελλάδα, την Κύπρο, την Ιταλία, την Αίγυπτο, τις ΗΠΑ, τον Καναδά και την Αυστραλία».

Αναγορεύτηκε επίτιμος δι-

▼
«Για μένα η ποίηση και, ιδίως, η ποίηση των Σολωμού, Καβάφη και Σεφέρη, είναι πηγή μυστικής σοφίας, απόθεμα κρυφής γνώσης...»

δάκτορας του Πανεπιστημίου Αθηνών το 2008, ενώ τον Μάιο του 2017 ανακηρύχθηκε επίτιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Τον Μάρτιο του 2022, το ελληνικό κράτος, αναγνωρίζοντας τη σημαντική προσφορά του στις νεοελληνικές σπουδές, τη συμβολή του στην ιστορική εξέλιξη του σύγχρονου Ελληνισμού και την προβολή του στη διεθνή κοινότητα, του απένευσε την ελληνική ιθαγένεια.

Θα είναι πάντα ζωντανή η παρουσία του μέσα από τα έργα του και την αγάπη του για την Ελλάδα και τον πολιτισμό της.

**Σοφία-Φαίδρα
Καλαντζάκου, Β1**

Σταύρος Μποροβάς, IB DP Year 2

Σκοτάδι

Τα αστέρια έχουν σβήσει
Φως στην απεραντοσύνη του σύμπαντος
Νόημα στην απεραντοσύνη της ψυχής μου
Ένα αστέρι για κάθε ψυχή
Ένα αστέρι για κάθε αγαπημένη μου ψυχή
Τα αστέρια έχουν σβήσει
Ένα αστέρι για κάθε χαμένη ψυχή
Ένα αστέρι για την χαμένη μου ψυχή
Τα αστέρια έχουν σβήσει
Τώρα
Σκοτάδι

Ιωάννα Κατσικοπούλου, Γ5

Εμπιστοσύνη

Ονειρεύεσαι το αύριο
βλέπεις, πετυχαίνεις τον στόχο
και λες «το 'χω».
Μόνο όμως αν περάσεις από το σήμερα
θα καταφέρεις να πας ψηλά
Το ξέρω ότι μπορείς
το ξέρεις ότι μπορείς
γι' αυτό θα οδηγηθείς εκεί.

Σοφία-Φαίδρα Καλαντζάκου, Β1

Κύκλοι

Κύκλοι ομόκεντροι
μικροί, μεσαίοι, μεγάλοι.
Ένα το κέντρο
μικρό, ελάχιστο.
Η κουκίδα του διαβήτη στο λευκό χαρτί
Το βότσαλο που ρίχτηκε στα νερά μιας ήσυχης
θαλάσσης.
Μικρή η κουκίδα,
το χαρτί δεν είναι πια άδειο
Μικρό το βότσαλο,
η θάλασσα
ταράχτηκε.

Ιωάννα Κατσικοπούλου, Γ5

Κατερίνα Φιλιδισάκου, IB DP Year 2

Απόπειρα αναγνώρισης

Η εικόνα μου θολή
σαν τα νερά μιας λίμνης τον Αύγουστο.
Η αντανάκλαση σχεδόν ανύπαρκτη
Μια μορφή αναφαίνεται
Δεν την αναγνωρίζω.
Τα νερά είναι θολά και βρώμικα.
Αλλόκοτη εποχή ο Αύγουστος.

Ιωάννα Κατσικοπούλου, Γ5

Χρυσαλένια Νικολάου, Α5

Του έρωτα τις πληγές

Τα μάτια σου τα όμορφα τα αντικριστά
 ένα απόγευμα στα μάγια μ' έπιασε η φωνή σου
 όσο αναζητούσα ένα γλυκό φιλί σου.
 Το άρωμά σου συντροφιά στις μοναξιές μου.
 Μια αγκαλιά σου αναζητώντας.
 Ένα χάδι σου να κλείσει τις πληγές μου.
 Και αν ο έρωτας με βρει απροετοίμαστη
 τα φτερά μου θα ξεδιπλώσω να βρεθώ στην
 απαγκίστρωση.

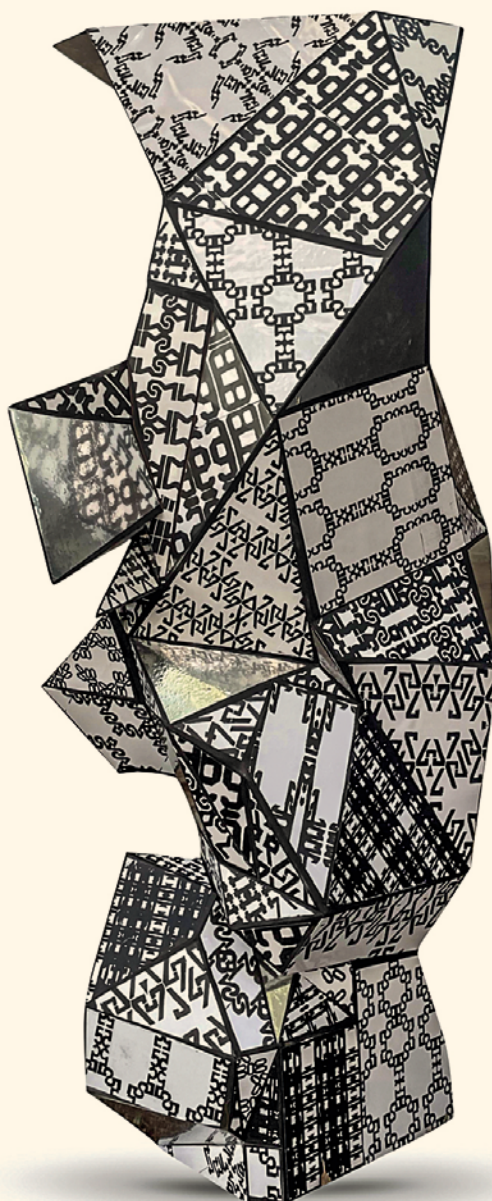
Νάγια Κυβερνήτη, Γ7

«Έσκοπη» σύγκρουση

Και όπως κάθομαι και βλέπω τη σκηνή
 με πιάνει θλίψη σθεναρή.
 Δεν μπορώ να το κρύψω,
 αλλά θα το ομολογήσω.
 Η βία είναι πράγμα σκληρό
 και πικρό.

Δεν αποσκοπεί παρά στον πόλεμο,
 και γι' αυτό πρέπει να σταματήσει
 πριν είναι αργά και μας αφανίσει.

Ιάσοντας Βυλλιώτης, Β1

Ειρήνη Παχυγιάννη, IB DP Year 2

Φίλιππος Μουχίμογλου, IB DP Year 2

Η ελπίς αργοπεθαίνει

Είμαι διαρκώς απογοητευμένη με την ανθρωπότητα. Βρισκόμαστε στο αποκόρυφο της τραγικότητας, και ομολογώ ότι αδυνατώ να ερμηνεύσω επιτυχώς τα δρώμενα.

«Βέβαια», θα πει κανείς, «ο άνθρωπος δεν μπορεί να ερμηνευτεί».

Η σκέψη του καλπάζει ανυπότακτη, τα συναισθήματα κυματίζουν ταραχώδη.

Είναι μια συνεχής διαμάχη μεταξύ της λογικής και του πνεύματος, του σωστού και του επιθυμητού.

Συνήθως νικά η ορμή της στιγμής.

Η άκριτη κρίση του δευτερολέπτου.

Δράση δίχως στοχασμό.

Και ύστερα οι συνέπειες μας αφυπνίζουν από το βαθύ λήθαργο της ψυχής.

Παντοτινοί σύντροφοι στο μουντρούμι του σφυρηλάτη, στο κελί της ηθικής.

Δεν μπορώ να παριστάνω ότι καταλαβαίνω τους ανθρώπους

διότι δεν στηρίζομαι σε καμία βάση.

Περιφρονούν, ζηλοφθονούν, ζητούν, αγαπούν.

Χρυσαλένια Νικολάου, Α5

Κλαίνε, γελάνε, θυμώνουν, ξεσπάνε.
 Φροντίζουν και μισούν, χαμογελούν και συνοφρυώνονται.
 Όλα από τη μια στιγμή στην άλλη.
 Δεν υπάρχει συνοχή, παρά ταύτα ο ειρμός συναρπάζει.
 Πολεμούν, φονεύουν, πικραίνονται, διστάζουν.
 Βομβαρδίζουν, αιχμαλωτίζουν, κυνηγάνε, τρέχουν.
 Γιατί, γιατί, γιατί;
 Μα είναι όλα για το συναίσθημα;
 Για την περηφάνια;
 Για το δίκαιο;
 Για το αναθεματισμένο πια αυτό «εγώ»;
 Ποιος δαίμονας παραμονεύει πίσω από κάθε κακό;
 Τα επτά θανάσιμα αμαρτήματα ταλανίζουν την Εδέμ.
 Έπεται η πτώση του ανθρώπου.
 Η απάτη και το ψέμα σφίγγουν τη καρδιά.
 Από μακριά αντηχούν ο κρουνός της καμπάνας, η κραυγή
 της σειρήνας, το κλάμα της μάνας.
 Στη μέση ο άνθρωπος,

τραβιέται απ' τη μια και απ' την άλλη.
 Στη μέση αθώα πλάσματα,
 το κοπάδι των αποδιοπομπαίων τράγων.
 Πέφτουν σιωπηλά από μια εξοστρακισμένη σφαίρα.
 Στη μέση εγώ
 Χάνω την ελπίδα.
 Χάνω τη λογική.
 Ψάχνω, ψάχνω.
 Εξονυχίζω.
 Το άτρωτο αυτό περίβλημα του μεγάλου και τρανού εί-
 δους.
 Το μπρούτζινο επιστρωμένο κέλυφος του στέμματος του
 βασιλιά.
 Το αδιαπέραστο φάσμα στο ταλαιπωρημένο σεντούκι
 του διεφθαρμένου ποιού.
 Τι άραγε, αν άραγε, θα βρω;

Μαριλένα Μουρτζούχου, Β1

Μαρία-Αλεξία Παπαντωνοπούλου, IB DP Year 2

Χρυσάνθη Ρούσσου, IB DP Year 2

Η ζωή και το κτήμα σου

Ξέρετε μιλούσα με την αδερφή μου προχθές και μου είπε μία φράση την οποία πιθανό είναι να μην ξεχάσω ποτέ, «κανείς δεν νοιάζεται για τη ζωή σου». Μπορεί να ακούγεται πολύ μακάβριο και θλιβερό, αλλά η θετική του όψη είναι πέρα για πέρα αληθινή. Στην ουσία σου λέει ότι μπορείς να γίνεις ό,τι θέλεις, να κάνεις ό,τι θέλεις. Σε προτρέπει να ΚΑΝΕΙΣ τη ζωή που ο ίδιος επιθυμείς. Μην γίνεις δικηγόρος, διότι έχει υψηλότερο πρεστίτζ κι έτσι ο περίγυρός σου θα σε θαυμάζει. Γιατί πίστεψε με, ο καθένας όταν πάει σπίτι του δεν θα σκέφτεται εσένα και τα πτυχία, ούτε τα λεφτά σου. Τα δικά του προβλήματα θα σκέφτεται. Και ούτε να νομίζεις πως οι πολυτελείς και αξιοζήλευτες διακοπές που ανέβασες ως «στόρυ» στο ίνσταγκραμ θα μείνουν σε κανέναν. Όπως το είδαν, έτσι και το ξεχάσανε, φίλε μου. Γι' αυτό λοιπόν κι εσύ ζήσε τη ζωή που θέλεις για εσένα και για κανέναν άλλον. Έτσι και αλλιώς στο τέλος μόνο εσύ θα τη θυμάσαι.

Εύα Θεοδωράκη, Β1

Αστέρια

Όσο βαδίζεις να ονειρεύεσαι
το άπιαστο, το ακατόρθωτο.
Αν δεν είναι τρελό, δεν είναι όνειρο.
Το επιτεύξιμο;
Τα πιο Μεγάλα,
τα πιο Ωραία,
τα πιο Υψηλά,
αυτά να ονειρεύεσαι.
Στον κόσμο τους να περιδιαβαίνει
η ψυχή σου τις βροχερές τις μέρες.
Και τότε,
θα σταματήσει να βρέχει, τότε
θα κοιτάς τα σύννεφα από ψηλά.

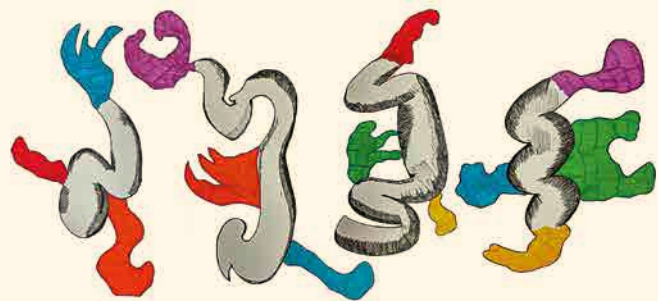
Ιωάννα Κατσιοπούλου, Γ5

Μελίτη Ζαδέλη, IB DP Year 2

Ελεύθερη φυλακή

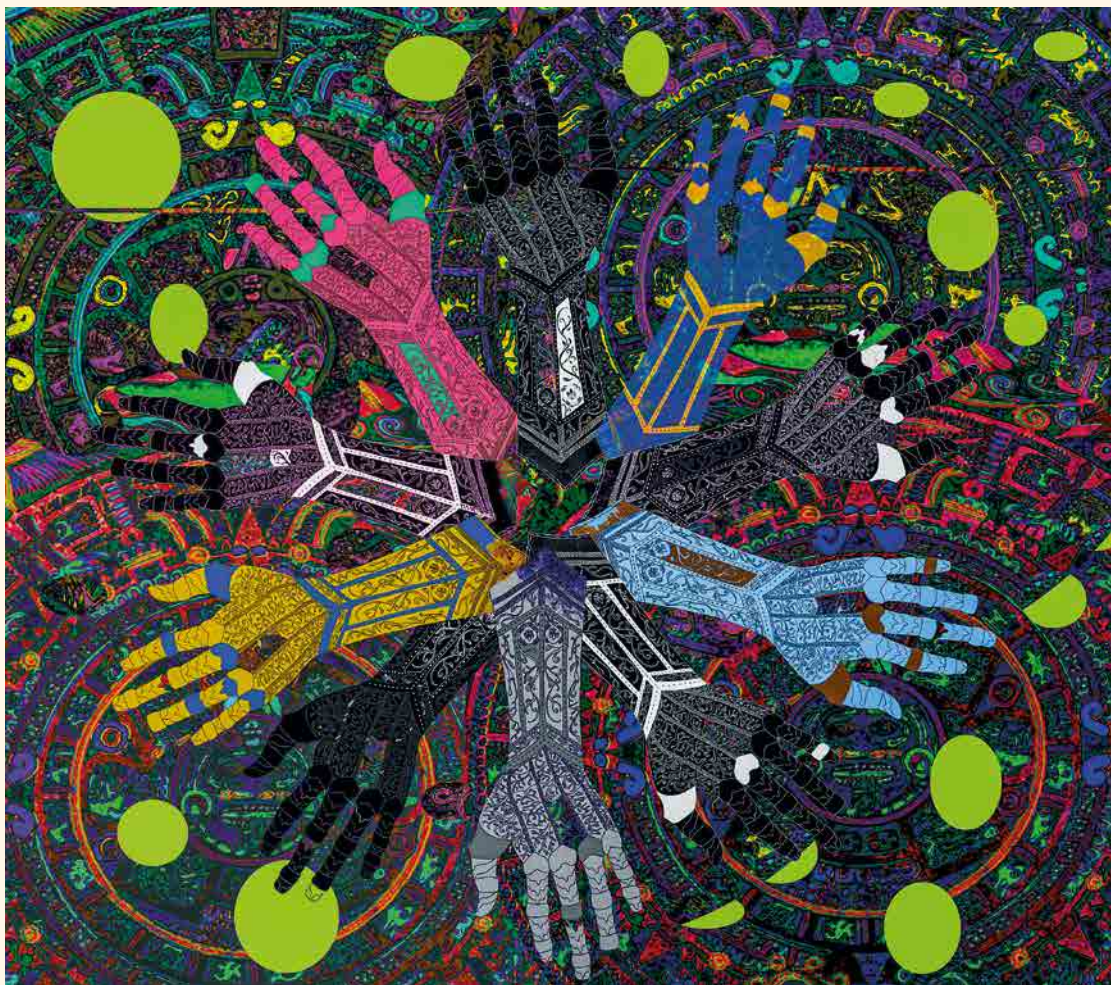
Νύχτα
Ουρανός βαμμένος δίχως άστρα, Αόρατη θά-
λασσα, μαύρο διψασμένο χώμα.
Κι ένα λουλούδι –πάνω απ' τον τάφο- φύτρω-
σε
Τον τάφο μου,
Μα αγκάθια δεν έβγαλε.
Κόκκινο·
Βαμμένο με αίμα,
Το ίδιο μου το αίμα.
Ολόκληρο το σπίτι, οι τοίχοι
Ηχούσαν την μυρωδιά του θανάτου,
Τις ψυχές των αγνώστων.
Ουρλιαχτά, φωνές...
Μα κανείς μιλιά δεν έβγαλε,
Μπροστά τους ένα χάος·
Σώπασαν.
Λησμόνησαν τη μάνα,

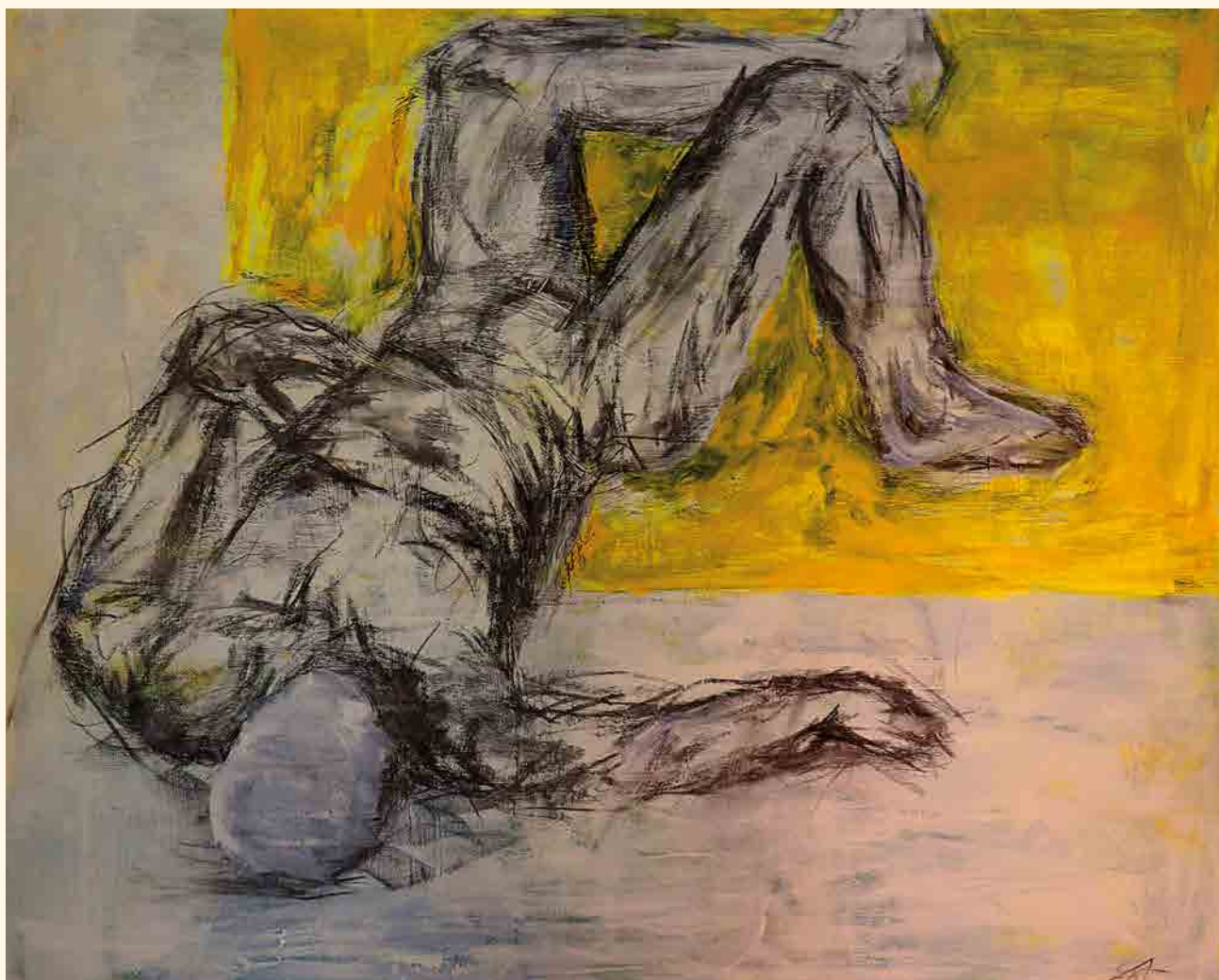
Ζωή Καραμανή, IB DP Year 2

Σκότωσαν το λουλούδι,
Το ίδιο τους το αίμα.
Πνιγμένοι μες το ψέμα
Τις αμαρτίες,
Λαβωμένες καρδιές.
Εδώ· η υγρασία
Μ' ένα μονάχα άγγιγμα
Σ' απελευθερώνει απ' όλες τις αισθήσεις σου
Συναισθήματα, αναμνήσεις·
Ελεύθερη φυλακή.

Εύα Θεοδωράκη, B1

Έλενα Χατήρα, IB DP Year 2

Ειρήνη Παχυγιάννη, IB DP Year 2

Αν δεν υπήρχε ο άνθρωπος

Αν... δηλαδή όχι αν, δεν είναι σωστό. Τα πράγματα συμβαίνουν, όπως έπρεπε ή όπως ήθελαν να συμβούν. Ούτε αν, ούτε ίσως, ούτε υποθέσεις και ούτε καν παρελθόν. Το μόνο πράγμα που μας κάνει δυστυχισμένους σε αυτόν τον κόσμο είναι το «αν». Για ατελείωτες ώρες αναρωτιόμαστε τι θα γινόταν, ή τι υποτίθεται πως έπρεπε να έχει συμβεί, αν τα πράγματα εξελίσσονταν διαφορετικά. Είμαστε κολλημένοι στο παρελθόν, σε μια πιθανόν διαφορετική εξέλιξη των πραγμάτων. Χαρίζουμε άδοξα στιγμές χαράς και εμπειρίας που ζήσαμε και θα μπορούσαμε να είχαμε ζήσει αν αφήναμε ελεύθερο το παρελθόν κι εστιάζαμε στο τώρα, το μετά, το πάντα...

Αλλά και πάλι, αν... Ένα διαφορετικό από όλα τα άλλα, ξεχωριστό και αυτούσιο. Αν δεν υπήρχε ο άνθρωπος; Μάλλον, μπορεί, ίσως... Αλλά και σίγουρα τα πράγματα θα ήταν πολύ διαφορετικά. Δεν θα υπήρχε δημιουργικότητα, ειρήνη, πολιτισμός, αγάπη... Όμως,

για να πούμε την αλήθεια... Η γη, η μητέρα φύση θα ήταν ελεύθερη να ζωγραφίσει αμέριμνη στους απέραντους πίνακές της, τοπία ειδυλλιακά, μες το πράσινο και αμέτρητα άλλα χρώματα, γεμάτα υγεία, φαντασία και χωρίς κανέναν να μπαίνει εμπόδιο στο έργο της. Τα ζώα, μην ανησυχώντας πια για τον αιώνιο κίνδυνο που ονομάζεται άνθρωπος, θα ήταν ελεύθερα, ικανά να ζουν ειρηνικά, να σέβονται το ένα το άλλο ανεξάρτητα από το χρώμα, το μέγεθος και τις προτιμήσεις τους. Θα ήταν ελεύθερα να δημιουργήσουν μεγάλους και σπουδαίους πολιτισμούς, όχι σαν τους δικούς μας, αλλά ακόμη μεγαλύτερους. Πολιτισμούς με θεμέλια όχι άψυχα αντικείμενα όπως πέτρες, μπετό και ξύλα, αλλά με θεμέλια βασισμένα στην αγάπη, τον σεβασμό και την πίστη.

Ας υποθέσουμε, όμως, πως δεν υπήρχαν τα ζώα, τα φυτά, τα λουλούδια. Ξέρουμε όλοι πως τότε δεν θα υπήρχε ούτε ο άνθρωπος. Η φύση είναι πολύ ομορφό-

τερη χωρίς εμάς, ανεξάρτητη. Εμείς δεν είμαστε τίποτα χωρίς αυτήν, ούτε καν μία ιδέα. Μήπως ο άνθρωπος δεν είναι το πιο σπουδαίο ζώο από όλα; Μπορεί, τελικά, η θέση μας σε αυτόν τον πλανήτη να είναι υπερεκτιμημένη· αν δεν εμφανιζόμασταν στην ιστορία της γης, να ήταν όλα ομορφότερα. Ίσως είμαστε εμείς που ασχμαίνουμε τον κόσμο; Όμως δεν σκεφτήκαμε... Αν δεν υπήρχε ο άνθρωπος, τώρα δεν θα διαβάζατε αυτό το κείμενο και ούτε θα είχα την ευκαιρία να κάνω όλες αυτές τις υποθέσεις μες το μυαλό μου. Ναι, αυτό είναι! Αυτό προσφέρουμε τελικά ως αντάλλαγμα της εγκάρδιας φιλοξενίας μας, το μυαλό. Μπροστά σε όλα τα δώρα που μας χαρίζει απλόχερα η φύση, εμείς δεν έχουμε να προσφέρουμε τίποτα, παρά μυαλό, σκέψη και συνείδηση. Μάλλον, τελικά, αν δεν υπήρχε ο άνθρωπος, στ' αλήθεια, να υπήρχε διαφορά...

Εύα Θεοδωράκη, Β1

[χωρίς τίτλο]

Όταν στα χρονοτάξια της ψυχής
Συναντήσεις το σημείο αναφοράς σου...
Όταν στους χτύπους της καρδιάς,
βρεις το σημείο αγκίστρωσής σου...
Τότε και μόνο τότε,
αναζήτησε στο μυαλό σου τη γη που πρώτη είδες
και το χώμα του τόπου που πρώτο έπιασες...
Εκεί θα βρεις,
να μικρό παιδί να σου κρατά στοργικά το χέρι
Στου χρόνου τον καθρέφτη.

Αναστασία Κοναξή, Γ7

Μαργελένη Παπασταύρου, IB DP Year 2

20 χρόνια περιοδικό *Πρό[Σ]κληση*

...και συνεχίζουμε!

A SINGULAR SCHOOL
A COLLECTIVE EFFORT

Στηρίξτε
το **Πρόγραμμα**
Υποτροφιών
με τη δωρεά σας!

Η συλλογική συμμετοχή
είναι η δύναμή μας!

Στηρίξτε εδώ

www.athenscollege.edu.gr/give/givenow

1925

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ελληνο-Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

Νηπιαγωγείο • Δημοτικό • Γυμνάσιο • Λύκειο

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ • ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΑΧΝΩΝ • ΜΕΤΑΠΟΙΤΗΤΩΝ Ι.Μ. ΚΑΡΥΣ

1925

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ελληνο- Αμερικανικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα

Νηπιαγωγείο • Δημοτικό • Γυμνάσιο • Λύκειο

ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ • ΚΟΛΛΕΓΙΟ ΨΥΧΙΚΟΥ • ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ Ι.Μ.ΚΑΡΡΑΣ